

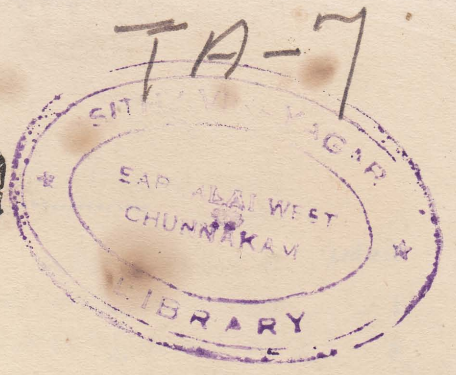
SAKTHI

TA-7

JAFFNA HINDU LADIES' COLLEGE
VANNARPONNAI
1970

சக்தி

யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர்

கல்வரி

1970

Vol. VII.

No. 1.

Editors : { Chandra Sivagnanam Tamil
Nirmala Sabaratnam English

Staff Advisers : { Mrs. P. A. Jebaratnarajah
„ A. Nagaratnam
Mrs. Y. Cumaraswamy
„ G. Sockalingam

The Editors acknowledge with thanks the receipt of magazines sent to us by various Schools and Colleges during the course of the year.

This Issue Presents

	பக்கம்
கல்லூரி வாழ்த்து	1
Our Prayer	3
காப்பு	4
ஆசிரியரின் பேனாவிலிருந்து	5
Principal's Notes	7
Vocational Ambition of Students in the Jaffna Peninsula	9
Education in Ceylon — The Changing Pattern	13
வண்ண வடிவும் ரேகையும்	16
என்ன இருந்தென்ன	20
மதியில் நின்ற மதி	23
மனமாற்றம்	25
கொடுமனக் கூனி	27
சாதிப் பாகுபாடு சமூகத்தில் ஒரு சாபக்கேடு	29
அன்றொருநாள் மலைப்புறத்தே	31
என் வாழ்வின்மீல் மறக்க முடியாத வசுப் பிரயாணம்	33
வள்ளுவன்	34
இவங்கையின் மலைப்பிரதேசம்	37
காந்திமகான்	38
சந்திரன் தன் கதை கூறல்	39
ஆதித் தலைநகரில் ஒருநாள்	41
வழியின்றேல் நாமில்லை	43
திங்கள் தையும் வருகுது	44
நான் கண்ட பயங்கரக் கனவு	44
நம் நாடு	45
நான் கண்ட மோட்டார் விபத்து	47
எனது கிராமம்	47

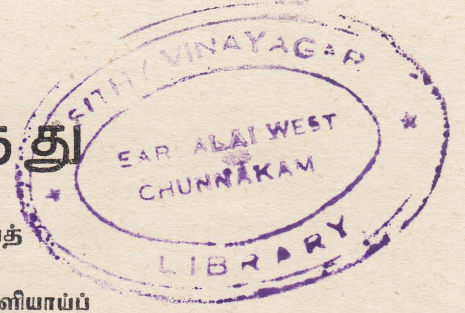
Students' Section — English

Editorial	49
The History of Physics	50
The Foster Mother	52

Micro Organisms	54
The World Health Organisation	55
A Funny Incident	57
Agricultural Development in Ceylon	57
An Exhibition in My Town	58
A Holiday by the Seaside	59
Science and Health	60
Mahatma Gandhi	61
My Grandfather	62
My Dream	63
Kaithady	63
Babuji	64
My Pet	64
My Brother	64
My School	65
My Mother	65
Reports	66
Prize Winners	75
Examination Results	76
College Officers	77
The Staff	79

கல்லூரி வாழ்த்து

திருமிகு மெங்கள் யாழ்நகர்க்க் கணியாய்த்
திகழ்ந்திடுங் கல்லூரி — எங்கள்
பெறு வரு மிந்துப் பெண்களுக் கொளியாய்ப்
பிறங்கிடுங் கல்லூரி — உயர்
மருவுறு கலைகள் யாவையு மின்பாய்
எழங்கிடுங் கல்லூரி — உனைப்
பெருகிடும் அன்பால் புந்தியில் வைத்துன்
புகழினை வாழ்த்தேமோ — உனை
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேமோ,

இந்து மதப்புகழ் எங்கும் விளங்கிட
இசைந்திடுங் கல்லூரி — இயல்
சின்தை வளம் பெற மெய்ப் பொருளறிவைச்
சேர்த்திடுங் கல்லூரி — வளர்
செந்தமிழ் ஆங்கில வடமொழி அறிவைச்
சுரந்திடுங் கல்லூரி — உனை
வந்தனை செய்து பைந்தமிழ் மாலை
வாழ்த்தொடு சூடேமோ? — உனை
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேமோ,

மங்கையர் மாண்பை மன்பதை அறிய
முழங்கிடுங் கல்லூரி — ஒளி
பொங்குயர் அறிவுச் சுடரினை யுளத்திற்
பொறித்திடுங் கல்லூரி — இந்து
நங்கையர் வாழ்வின் லட்சிய மனைத்தும்
நல்கிடுங் கல்லூரி — உனை
அங்கையில் மலர்கொண் டன்புடன் பாடி
அனுதினம் ஏத்தேமோ — உனை
வத்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேமோ.

கலைமகள் உலவக் களிநடம் புரியக்
கண்டிடுங் கல்லூரி — என்றும்
மலைமகள் கோழுநன் மலரடி போற்றி
மாண்புறுங் கல்லூரி — நித்தம்
நிலமகள் நெற்றித் திலகமென் றேத்த
நிலைத்திடுங் கல்லூரி — உனைத்
தலைமுறையாகத் தொழு துளங் குளிரத்
துதி சொலிப் பாடேமோ — உனை
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேமோ.

Handwritten text, possibly a title or header, located in the upper middle section of the page. The text is very faint and difficult to decipher.

Handwritten text, possibly a date or a short paragraph, located below the first line of text. It is also very faint.

Handwritten text, possibly a second line of a paragraph or a signature, located in the middle section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a third line of a paragraph or a signature, located in the lower middle section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a fourth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a fifth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a sixth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a seventh line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly an eighth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a ninth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a tenth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly an eleventh line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

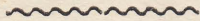
Handwritten text, possibly a twelfth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a thirteenth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a fourteenth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

Handwritten text, possibly a fifteenth line of a paragraph or a signature, located in the lower section of the page. It is very faint.

OUR PRAYER

Where the mind is without fear and the head is held
high;

Where knowledge in free;

Where the world has not been broken up into
fragments by narrow domestic walls;

Where words come out from the depth of truth;

Where tireless striving stretches its arms
towards perfection;

Where the clear stream of reason has not lost its
way into the dreary desert sand of dead habit;

Where the mind is led forward by Thee into ever—
widening thought and action —

Into that heaven of freedom, my Father, let my
country awake.

— Rabindranath Tagore

உ
காப்பு

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாளத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

ச க து

யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி

ஆசிரியரின் பேரூவிலிருந்து

பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை எண்ணிறந்து பல்கிக்கொண்டு போகும் இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிற் படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களாகிய எம் கதி என்னவாகுமோ? என்ற அச்சம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் குடிகொண்டிருக்கிறது. எனினும், விண்ணளந்து சந்திரனின் கால்வைக்கும் அளவுக்கு விஞ்ஞானமும் விடாமுயற்சியும் அளித்த வீரவெற்றி எம்மனோர் மனதில் மறை ஊக்கத்தை உந்திக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே, கதிக்கலக்கமேன்? ஊக்கமென்னும் உன்னத ஆயுதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு நல்வழியை நாடுவோம்; வீரர்களென உழைப்போம்; வெற்றிநாதம் கிட்டுமென நம்பி நடப்போம்.

எமக்குப் பல்கபலமாக எமது பாடசாலைகளில் அறிவுபடைத்த ஆசிரியர்கள் வற்றாத ஜீவநதியளிக்கும் அமுத நீர்போல் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் அறிவு விருந்தை எமக்கு அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆசிரியர்பணி ஒங்குக!

கல்வி அதிகாரிகளும் பின்வரும் சந்ததியாரின் வேலையில்லாப் பிரச்சனையைத் தீர்க்குமுகமாகப் பலவழிவகைகளை வகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக! பாடசாலைகளிற் தொ

ழிற்கல்வி கற்பித்து மாணவர்களை அவரவர் தராதரத்திற்கும், விவேகத்திற்கும், போக்கிற்கும் ஏற்றபடி வேலைகளில் ஈடுபடச் செய்வதற்கு வேண்டிய துறைகளைத் தெரிந்தமைப்பதற்கு அதிகாரிகள் எடுக்கும் முயற்சி மெச்சற்பாலதன்றோ! பாடத்திட்டங்கள் புது முறையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டுப் போதனை புது முறையிற் செய்யப்பட்டு வருவது கல்வியதிகாரிகளின் ஊக்கத்தைக் காட்டுகின்றதன்றோ?

தற்போது எமது கல்லூரியில் விவசாயம், கைப்பணி முதலிய பாடங்கள் வகுப்புப் பாடங்களாகக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பாடங்களிலும், மாணவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுக்கும் நோக்குடன் ஆசிரியர் சான்றோர் அறிவு புகட்டி வருகின்றனர். ஆரம்ப நிலையிலிருக்கும் தையல், கைப்பணி, விவசாயம், நெசவு முதலிய கலைகள் மழுங்கிப் போகாமல் அபிவிருத்தி அடைந்துவர ஆவன நடக்குமென்று எதிர் பார்க்கிறோம்.

சாந்தமான வாழ்க்கைக்கு சமய அறிவு அத்தியாவசியமானது. பாடசாலைகளிற் சமய பாடத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சாலச் சிறந்ததே. இருபது வருடங்களுக்கு முன்னரேயிருந்து எல்லாவகுப்பு மாணவருக்கும் சமய பாடம் கட்டாயபாடமாகப் போதிக்கப்

பட்டுவருகின்றது. தற்போது, அது (G. C. E. A/L.) உயர்தர வகுப்புப் பரீட்சைப் பாடமாயும் விட்டது. இது போற்றற்குரியது. ஆனால், இந்து சமய மாணவருக்கு ஒரு சிறு ஏமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புத்தமத மாணவருக்குப் பல்கலைக் கழகத்திற் தமது சமய பாடத்தைப் பரீட்சைப் பாடமாகக் கற்பதற்கு அளிக் கப்பட்ட சலுகை இந்து மாணவருக்கு அளிக்கப் படாததே? 'பாடுபட்டார் பட்டம் பெறுவர்' என்ற குறிக்கோளுடன் உயர்தரக் கலைப்பிரிவு வகுப்பில் ஊன்றிக் கற்று சமய பாடமுட்பட நமது பாடங்களில் உயர்ந்த சித்திகளெய்திய எமது கல்லூரி மாணவரில் ஒரு சிலர் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பயிலும் தகுதியற்றவர்களாக மேற்படிப்பைத் தொடர முடியாத நிலையில் தளர்வுற்று வீட்டிலேயே இருக்கின்றனர். இந்து சமய பாடம் பல்கலைக் கழகத்தில் போதிக்கப்படும் பாடங்களில் ஒன்றாய் இருந்திருந்தால் இக்குழு மாணவரும் பல்கலைக் கழகம் புகுந்து மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்திருப்பார்களன்றோ? சைவச் சான்றோரின் குன்றா ஊக்கத்தால் அண்மையில் இந்து சமயபாடம் பல்கலைக் கழகப் பாடத்திட்டத்திற் சேர்க்கப்படுமென்ற நம்பிக்கையினூற் போலும், எமது கல்லூரி உயர்தரக் கலைப்பிரிவு வகுப்பில், இன்றும் சில மாணவர்கள் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் நோச்சுடன் சமய பாடத்தைக் கற்க முற்பட்டிருக்கின்றனர். இந்து சமயம் தழைக்குக!

இலங்கையில் கல்வித் திணைக்களம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நூறு ஆண்

டுகள் பூர்த்தியாகி விட்டன. நூற்றாண்டு விழா இலங்கை பூராக மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இருபத்தைந்து வயதுப் பிராயத்தவளாயிருந்த இந்து மகளிர் கல்லூரி அன்னையும் இவ்வைபவத்தில் முழுமுச்சுடன் பங்கு பற்றினாள். அவள் பணித்தரம் குறைந்ததன்று 'வெற்றியுடன் செயலாற்றி இசை கொண்டாள். யாழ்ப்பாணத்திலும், அயலூர்களிலும் தற்பொழுது, தாய்க்குலத்திற் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் திலகங்களிற் பலரை உருவாக்கிப் பெருமையீட்டியவளன்றோ எம் கல்லூரி அன்னை! அவள் பற்பல துறைகளில் பலதிறப்பட்ட கல்லூரிகளுடன் போட்டியிட்டுத் தன் மகிமை மங்காது மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். 'எமது நாட்டில் நாற்றிசையினின்றும் பெண் சிறார்கள் வந்து கற்று அறிவுப் பொக்கிஷத்தைப் பெற்றுச் செல்வதற்குரிய தகைமையுடன் இன்று காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள் எம் கல்லூரி மாதா' என்று இச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிப் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மாட்சிமைமிகுந்து, மேலும் மேலும் தன்னை வந்தடையும் பெண் பிரஜைகளுக்குக் கல்விக் களஞ்சியத்தைக் கொடுத்து இலங்கா தீவுக்கு ஒரு பெரும் பேரூக என் றென்றும் இந்து மகளிர் கல்லூரி மாதா விளங்க இறைவன் திருவருள் புரிவாராக!

வாழிய கலைகள் வாழிய
இந்து மகளிர் கல்லூரி
வாழிய நாடு அணித்
திரு இலங்கா மணியே,

Principal's Notes

The year that has just lapsed seems to be a very crowded one, in retrospect. The Siyawasa Celebrations both at school and regional levels, the Special Programmes in English and Tamil at all levels and other co-curricular activities in school, in addition to the various examinations, have no doubt, been responsible for this. It is a good thing indeed that the Special Language Programmes of the Department are going to be a permanent feature of school life but it cannot be denied that the pace is becoming somewhat hectic.

The Circuit tests for Grades 6 and 7 have also become part and parcel of the annual round and I'm glad to say that the performance of our students in these examinations has been very satisfactory indeed. Along with the course guides, they have helped enormously to organize and standardize the work done in these grades and have achieved uniformity of progress in some measure. Our girls have fared well in the G. C. E. O/L and A/L examinations too and I'm glad to say that the results in the science stream have shown a marked improvement.

The School Siyawasa Exhibition which was declared open by Mr. M. Kunaratnam, our Circuit Education Officer, was a great success. Some of the exhibits which were later displayed at the Regional Exhibition, were highly commended and some others won prizes too. Other features such as Fashion Parades, Competitions and raffles helped to add colour and interest to

the celebrations. The whole hearted efforts, enthusiasm and co-operation of the staff and students were, I need hardly add, largely responsible for the success of the venture.

The strength of the school which keeps growing from year to year, has made the problem of accommodation a very acute one. The number on roll today is 1300. We have classes from Grade One to Twelve now and are thus equipped to serve the needs of the area.

Several changes among the staff too have to be noted. It was with regret that we bade farewell to Mrs. P. Satchithanathan, an able teacher of Geography who left us to join her husband in Sierra Leone. Mrs. G. Shanmugalingam (science-trained) who went on transfer to Batticaloa, taught science with enthusiasm. Mrs. R. Shanmugam has joined a school in Colombo after having served here since 1956. She taught languages and history in addition to being our teacher counselor. Their departure, after many years of devoted service to this college, has necessarily left a void both in the classroom and in the staff room. Mrs. D. Pathmanathan who joined the staff in 1969, left us after a brief stay here.

I have pleasure in welcoming Mrs. Sivanandanayagam, Miss. S. Velupillai, Miss. G. Ponnudurai, Mrs. S. Somalingam, Mrs. I. Dharmarajah, Mrs. P. Sugunandan, Mrs. R. K. Shanmugam,

Miss. S. Ramanathan and Mrs. M. Nadarajah to our midst and hope their stay here will be a long, pleasant and fruitful one.

The need for more English trained teachers for handling the subject in the lower and middle school is very great. So also is the need for separate rooms for Art, Music and the Social Sciences. As a result, Visual aids cannot be used on the required scale for teaching the latter. Office accommodation too

is woefully inadequate, not to mention the lack of a hall where students can assemble for daily prayers and school functions. All these needs are pressing ones.

Before concluding, I would like to express my thanks to the Deputy Principal, the Sectional Heads and Staff and the clerical staff, without whose cooperation and hard work, the administration of the school could not have been carried on successfully.

'God's ways seem dark but soon or late,
They touch the shining hills of day;
The evil cannot brook delay,
The good can well afford to wait
Give ermined knaves their hour of crime,
Ye have the future grand and great,
The safe appeal of Truth to Time.'

Vocational Ambitions of Students in the Jaffna Peninsula

By M. Kunaratnam B. A. Dip. Ed. C. E. O. (Nallur)

The vast majority of the people of the Jaffna Peninsula are still engaged in agricultural pursuits though many have found employment under Government and in other sectors in other parts of the country as well as in Malaysia, though avenues of employment in the last-named country have now been blocked. Vocational ambitions of the students are of interest owing to the restriction of vocational choices and the rigid social structure marked by caste and status systems which shows no visible sign of breaking up, inspite of the laws of the country, the programmes of political parties, and the pronouncements of politicians and others from public platforms.

Social class stratification is based more on caste rather than on any other factor with social mobility being confined to within the social class as exemplified by the caste group. It may be mentioned here that the middle class is composed mainly of people of the "Vellala" caste, and the lower class, to people of the so-called 'depressed class' who will hereafter be referred to as the "Minority Tamils," to use a term that appears to be in current usage by members of that community, when referring to themselves. The other castes, mainly occupational, are not large in number and members may belong to the lower class or a

lower sector of the middle class according to the type of occupation they are engaged in and their financial status. Unlike class, caste restricts and even forbids structure. Though it is considered that education is one of the most important elevators we shall see presently to what extent the vocational ambitions of children give an indication of the social mobility which they hope may be achieved through education.

A survey was carried out of the vocational ambitions of students in two Maha Vidyalayas in rural areas in the Jaffna Peninsula. The main occupation of the people in those areas was farming. The schools served seven villages with a total population of approximately 10,000. They were the only schools in their respective areas with senior secondary classes and with adequate facilities as regards staff and equipment. The schools had a number of feeder Kanista Vidyalayas, situated in the different villages. On the basis of caste it could be said that about 6000 belonged to the "Vellala" caste, about 3250 "Minority Tamils" and 750 to other castes.

I wish to point out that in this survey there are certainly a number of shortcomings — the very restricted sampling and the very limited information gathered. A difficulty in work of this

kind is the use of questionnaire methods in collecting data, which will be free from suspicion, doubt, indifference and subjectivity.

The rapid development and provision of educational facilities in recent years has given an opportunity to all classes to gain social mobility because it is mainly through education that social mobility can be achieved. But the rigidity of the caste system in the area is a hindrance to social mobility. The 'Minority Tamils' like the Negroes in the United States particularly in the South, can gain social mobility only amongst their own group. This handicap is restricted to the Jaffna Peninsula as unlike the Negro in the United States the Minority Tamils do not have any physical characteristics which differentiate them from the other caste groups. Hence the need to find out to what extent the vocational ambitions of the students gave an indication of the desire of the students for social mobility as related to occupations of the father.

The survey was carried out along the following lines:

- (1) A survey of the occupation of the fathers of the children.
- (2) A survey of ambitions expressed with regard to employer in terms of Government Service, business or private employment.
- (3) A survey of careers expressed by pupils.

All the children in the secondary classes in the schools, numbering 450 were issued the questionnaire.

It was found that inspite of the close approximation in numbers of the two major caste groups, the number of children in attendance at the schools showed a wide disparity between the different caste groups. There was a great deal of wastage amongst the children of the 'Minority Tamils' who kept away from secondary education for no valid reason as the majority of the children could, without any great difficulty, attend the schools. Financial status did not have an important part in the non-attendance of the children as there was not that disparity in the monetary income of the members of the 'Vellala community' and the 'Minority Tamils'. This may be seen from the occupations of the members of the different communities.

The occupation of the fathers of the students was investigated to find out to what extent home vocational background was related to the vocational choices made by students. However it must not be supposed that the students would enter vocations indicated by them even if they were in a position to enter that occupation.

I give below the details of the occupations of the fathers and the vocational choices of the students by caste:

'Vellala Caste'—Fathers' Occupations

	Government	Business	Private Employment
Boys	45	18	130
Girls	30	20	98
Other Castes			
Boys	5	2	30
Girls	2	—	10
Minority Tamils			
Boys	2	4	30
Girls	—	—	12

By way of explanation it may be mentioned that irrespective of their income the members of the 'Vellala community' claim to belong to the middle class though there may be higher or lower placing within the caste. Government servants and those with considerable wealth and landed property were placed higher and farmers who were tenant cultivators and those engaged in occupations like cigar-making were placed lower. In the case of the 'Minority Tamils,' most of them were tenant cultivators unskilled workers and toddy-tappers. Other castes were occupational though a number did farming in addition to their occupations.

Vocstiional choices of the students by caste

' Vellala Caste '

	Government Employment	Business	Private Employment
Boys	130	9	65
Girls	90	6	56

' Minority Tamils '

Boys	22	—	12
Girls	10	—	3

Other Castes

Boys	30	2	3
Girls	10	—	2

It will be seen that although only the fathers of 45 boys and 30 girls of the 'Vellala caste' were in Government service 130 boys and 90 girls planned to enter Government service whereas, while the fathers 130 boys and 98 girls were in private employment (mainly farming), only 65 boys and 56 girls sought private employment. Though fathers of 18 boys and

20 girls were in business only 9 boys and 6 girls elected to seek business pursuits.

In the case of the Minority Tamils 22 boys and 10 girls sought Government employment and 12 boys and 3 girls sought private employment, though only the fathers of 2 boys were in Government service, 30 in private employment and 4 in business. In the case of the girls; the fathers of all the girls were in private employment.

In the case of the other castes, 30 boys and 10 girls sought Government employment, 3 boys and 2 girls private employment. Fathers of 5 boys and 2 girls were in Government service, of 2 boys in business and of 30 boys and 10 girls in private employment.

Though a large percentage desired to enter Government service the percentage is considerably less than the number who had sought Government employment earlier. A larger number had a desire to seek private employment. This is perhaps due to the fewer openings and keener competition that exist to-day. Many who opted for private employment preferred to be farmers having probably in mind the colonisation schemes that are being opened up in other parts of the island, where they expect to be sttled as colonists.

The relative ratings of the choice of careers of boys belonging to the Vellala community were as follows:

- 1, Government service
2. Teaching profession
3. Other professions

That of girls were as follows :

1. Teaching profession
2. Nurse
3. Handicrafts

Minority Tamils : Boys

1. Police
2. Technicians
3. Teaching Profession

Girls

1. Nurse
2. Teaching
3. Handicrafts

Other castes : Boys

1. Government Service
2. Teaching
3. Technicians

Girls

1. Teaching
2. Nurse
3. Handicrafts

It will be seen that in the 'Vellala community' and other castes social mobility is thought to be acquired by entering Government service or the professions whereas in the case of the 'Minority Tamils' it would seem that both amongst the boys and the girls there is a preference for the uniformed occupations where they will have a chance of serving in other parts of the island, which are not sought after by the other castes, and where caste distinctions will not be evident. Even in teaching they expressed a desire to work in other parts of the island where caste will not be a factor to be reckoned with in upward social mobility.

In the choice of a career though economic reward was an important

factor to the Minority Tamil student caste and social prestige appeared to weigh considerably, as financial status alone would not result in social mobility in his native place except within his caste group.

Available educational facilities are not being made use of by all caste groups for upward social mobility as it was felt by many that upward social mobility was not possible even with education, except within their own caste groups and within limits. There is still a strong orientation towards Government jobs to gain social mobility as social status and prestige appear to be determined and easily obtained through securing a Government job than through acquiring wealth through hard work in other fields of employment. Hence the great weightage attached to securing Government jobs. A healthy sign in the vocational ambitions of the students was seen in the preference shown for farming, particularly in the case of the 'Minority Tamils', whereby it was hoped to attain social mobility and escape from the stigma of caste in newly opened lands. But a problem is likely to be created in the Jaffna Peninsula in the not distant future, in a dearth of skilled workers and others engaged in traditional occupations indigenous to the area which could be developed to bring greater self-sufficiency to the area in certain ways.

There is no comparison between that which is lost by not succeeding and that which is lost by not trying.

Francis Bacon,

The Education in Ceylon — The Changing Pattern

By C. Vyramuthu B. A.

Retd. Vice Principal, Vaideshwara Vidyalayam

In 1969, the Department of Education completed a hundred years of its existence and the event was celebrated throughout the island on an elaborate scale. A review of the changes in the pattern of Education over the years will be helpful in understanding the problems facing educationists today.

Although the maritime provinces of Ceylon were taken over to be administered by the Crown in 1802, the setting up of a separate Department of Education did not take place until 1869. But, when one remembers that Gladstone's Education Act which laid the foundation for a National System of Elementary Education in England was passed only in 1870, one can understand the policy followed by the Colonial Office in regard to Ceylon.

It was the view then that Education must be the responsibility of the Church, with the government assisting it with grants, but not controlling it. A similar policy was followed in Ceylon with regard to Education, with the result that even after the setting up of the Department of Education the Anglican Church and later the other Protestant Missions were able to exercise a predominant influence in the affairs of the Departments.

The Schools in the island were either English or Vernacular. The es-

tablishment and running of the schools were in the hands of missionary bodies. The vernacular schools — Sinhala and Tamil — were meant to provide education in the three R's and the highest that one could hope to attain was to become a teacher in a vernacular school. As English was the language of the administration the Vernacular educated had no prospects of obtaining jobs under the government and consequently these schools were looked down upon by the elite of society who went in for an English Education. Even in the matter of providing Vernacular Education the Nationals of the Country — Buddhists and Hindus were at a disadvantage as they had neither the funds nor the organisation for setting up schools of their own. It was only after the coming of Colonel Olcott and the formation of the Buddhist Theosophical Society in the South and the pioneering work of Arumuga Navalar in the North, that a start was made to set up Buddhist and Hindu Schools.

The English Schools which were established in the provincial towns were at first run entirely by Christian missionary bodies. As education in these schools had to be paid for, it was only the wealthier classes that could afford to obtain an English education and look forward to employment under government. After the Maculay tradition in India, the education im-

parted in these schools during the early years of British rule was meant to produce a class of people who would man the subordinate ranks of the administration. It was modelled on the system obtaining in England. Even the history and geography taught in Ceylon Schools were those of England and Europe. The students were more familiar with Henry VIII and Cardinal Wolsey of England and of the Rhine and the Danube in Europe, than with Dutugemunu and Parakramabahu or the Mahaweli Ganga and the Kalu Ganga in Ceylon. The mother tongue was totally neglected and many of those educated during the period found themselves cut away from the people of the country being unable to even converse in the mother tongue.

The English Schools prepared students for examinations conducted by the University of Cambridge and London and the subjects and syllabuses were determined by these bodies. Education beyond the Cambridge Senior had to be sought in the Universities in India or England. The very best students who obtained high ranks at the Cambridge Senior local examination were given scholarships to enable them to continue their education in one of English Universities. The University movement inaugurated by Sir P. Arunachalam led to the establishment of the Ceylon University College in 1921; to prepare students for the External examinations of the London University. But for a rule, that a minimum knowledge of the Mother tongue — a pass in Standard Three was made compulsory for those seeking admission to English Schools, the general pattern of education remained unchanged till the thirties of this century. English, more English and better English was

the cry everywhere and the gulf that separated the English educated elite in the urban areas from the Vernacular educated in the villages, continued to widen.

The establishment of the Donoughmore Constitution and the setting up of the Ministry of Education in charge of an elected representative of the people began an era of expansion of educational opportunities in the country. These changes enabled education to be broad-based and Ceylon oriented. A knowledge of the Swabasha was made compulsory and the teaching of Ceylon History and Geography was encouraged. The government came forward to establish central schools in various parts of the island and with the increase in the number of State schools, teaching in the English medium, and the inauguration of a generous system of Scholarships awarded on the results of competitive examinations, brought English education within the reach of bright students, who had hitherto to go without it by reason of parental poverty and many a village lad who would otherwise have languished in some petty employment was enabled to obtain a University education and achieve distinction in the public service or in one of the learned professions.

The Second World War had a direct impact on the educational system of the island. In the first instance it led to the discontinuance of the Cambridge Senior local examination and the substitution in its place of the Ceylon Senior School Certificate Examination conducted by the Department of Education. This led to wide changes in the curriculum, the subjects for the examination and the syllabus. Besides, the

introduction of direct monthly payment to teachers in Swabasha schools led to the establishment in the thirties of a large number of Hindu and Buddhist Swabasha Schools, to provide education to the children in their own religious environment. The Swabasha teacher and the Swabasha student, though still denied the opportunities of service under government, were coming into their own.

The increase in the number of Schools and the progressive implementation of the Swabasha medium in the schools, together with the introduction of the Free education scheme, besides posing a challenge to the primacy of the English educated elite, has led to a series of changes in the educational pattern of the country. Swabasha which gradually displaced English as the medium of instruction in the schools assumed a position of importance it had been so long denied. The opportunities of a University education for large numbers of students rendered possible by the introduction of the Swabasha Medium in the Universities together with the change in the official language of the country had led to an explosion of ex-

pectations, that were found to be difficult of realisation in the context of the economic stagnation of the country; and this has brought in its train a host of problems calling for urgent solution.

The changes in the system of education and in the conditions of admission to the universities led also to a deterioration in the standard of English. However, the importance of a knowledge of English for those going for higher education has been recognised and determined efforts are being made to step up the standard of English in the schools. These, as well as the various schemes for the diversification of Education, the expansion of technical education and the growing emphasis on the study of agriculture in the schools, are an evidence of a new dynamism in those responsible for the education of the Nation's children and an indication that the vast sums spent on education will be a National investment geared to the development of the vast human resources of the country to ensure the cultural progress and economic prosperity of the Nation.

If I have succeeded in my inquiries, more than others,
I owe it less to any superior strength of mind, than to a
habit of patient thinking!

Newton.

வண்ண வடிவும் ரேகையும்

திருமதி சி. கனகசபாபதி (சித்திராசிரியை)

இயற்கையின் எழில் பொங்க வண்ண வடிவாய்ச் சகல அண்ட சராசரங்களையும் சிருஷ்டித்தான் இறைவன். அவன் படைப்பே ஒரு தனிக்கலை. தனி அதிசயம்! ஆதியும் அந்தமுயிலா அனந்த கோடி படைப்பின் லீலா விநோதங்கள் இயம்புந்தரமன்று. அவை கற்பனைக்கப்பாற்பட்ட பரம இரகசியம். இது ஆங்கிலத்தில் (Incomprehensive Mystery) எனக் கூறப்படுகிறது.

நீல வாணையும், கோல மதியையும், சுந்தரப் பரிதியையும், மின்னொளித் தாரகையையும், அலை கடலையும், பெருமலையையும், வண்ணமலரையும் பசுஞ் சோலையையும், ஆடும் மயிலையும், பாடுங் குயிலையும், முசுவண்டறைத் தேன்மலர்ப் பொய்க்கையையும், ஊரும் மென்னதி மண்டியர் காட்டையும், இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ கைபனைந்தியற்றுக் கவின்பெறும் இயற்கையின் பேரெழிற் செல்வங்கள் யாவற்றையும் நாம் தினமும் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமெய்துகின்றோம். அவன்றன்படைப்பின் அழகமுதை நாம் அள்ளி அள்ளிப் பருகுகின்றோம். இதலைன்றே புலவன் உணர்ச்சிப் பரவசத்தில் “எத்தனை கோடி இன்பம் படைத்தாய் இறைவா” என உளமுருகிப் பாடா நின்றான்.

இந்தத் தெய்வீகப் படைப்பிலே, இயற்கை வளைந்த இன்ப எழிலிலே கலைஞன் கட்டுண்டு தன்வயமிழந்து இறும்பு தெய்துகின்றான். அப்பொழுது அவன் உள்ளத் திரையிலே அற்புதமான கற்பனைகள் துளிர்க்கின்றன. உணர்ச்சி அலைகளால் உந்தப்படும் இக்கற்பனைகளை அக்கலைஞன் வெளிக்கொணர விழைகிறான்; அங்கே அவன் சிருஷ்டி ஆரம்பமாகிறது; அவன் சிருஷ்டி கர்த்தா ஆகிறான். அவன்

தன் அறிவின் ஆற்றலினாலும் விவேகத்தின் தூண்டுதலினாலும் தன் அரிய சக்திக் கேற்ப தன் உள்ளத் திரையில் மலர்ந்த கற்பனையைக் காவியமாகவோ, ஓவியமாகவோ இசையாகவோ, சிற்பமாகவோ வெளி உலகிற்குத் தேடரும் பெரு நிதியாகத் தருகிறான். இங்ஙனம் தரப்பட்ட கலைச் செல்வங்களே இன்று மாண்புடன் விளங்கும் பெரும் பொக்கிஷங்களாகப் போற்றிக் காக்கப்பட்டு வருகின்றன. இச்செல்வங்களை,

விண்ணவர் வித்தகர் வியப்புறு கவியும்
கண்கவர் கருத்தெழில் ஓவியக் கலையும்
எண்ணிலா உயிரினம் உவந்திடு மிசையும்
நுண்ணறி வாளர் நூதனச் சிற்பமும்
மண்புவி மாந்தரை மகிழ்ச் செய்து
பண்புகள் பொலியப் பாரினிற் பரவுமே!
எனப் போற்றிசைப்போம்.

சிருஷ்டி தத்துவங்கள் இன்றன்று, நேற்றன்று, பல்வாண்டு காலமாகத் தோன்றிப், பரந்து உயர்ந்து உலகிற்கு எழில் கூட்டி வருகின்றன. இத்தத்துவங்களின் காரியங்களில் ஒன்றுதான் ஓவியக் கலையாகும். ஆதியில் தோன்றிய கலை ஓவியமென்பது ஆனரோர் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மை. இதைப் புராதன நூல்கள் மூலம் அறியலாம். ஆதிமனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டது ரேகை முறைச் சித்திரங்கள் மூலமேயாம். அவர்கள் தாம் ஒதுங்கி வசித்த குகைகளிலும், மரப்பட்டைகளிலும் தம் உள்ளக் கிடக்கைகளை ஓவியமூலம் விளக்கிக் கொண்டனர்; இப்படிப்பட்ட ஓவியங்கள் சுமார் 20,000 (கி. மு.) ஆண்டுகட்கு முன்பு—சரித்திர காலத்திற்கு முன்பு—குகை மனிதர்கள் வாழ்ந்த காலந்தொட்டு வந்தனவென்ப தற்குச் சான்றுகள் பல இருக்கின்றன;

ல்பானியா, பிரான்ஸ் ஆகிய தேசங்களில் சில மலைக்குகைகளிலே ஆதி மனிதரால் வரையப்பட்ட காட்டெருமைகள், பன்றிகள், கலைமான்கள், வேட்டைக்காரர்கள், வேட்டை ஆபுதங்கள் ஆகியனவற்றின் ஓவியங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறப்படுகிறது. அவைகள் தற்போது புவிமயிற் சிதைவுகளினாலே ஏற்பட்ட மாறுதல்களினால் மத்தித்தரைக்கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 100 முதல் 1000 அடிகள் வரையிலுள்ள ஆழத்தில் அமிழ்ந்திருக்கின்றன எனவுங் கூறப்படுகிறது.

ஒருவரது மன உணர்ச்சிகளையும், கருத்துக்களையும் ரேகை முறை வரைதலாலோ அன்றி வர்ண வடிவங்களினாலோ வெளிப்படுத்துவதுதான் ஓவியமாகும். ஆனால் தற்காலச் சிற்சில ஓவியங்களின் குறிக்கோள்கள் எம் சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டனவாயிருக்கின்றன. ஆயினும் சித்திரக் கலைஞன் தன் சுய அனுபவ முயற்சிகளால் பற்பல உண்மைக் கருத்துகள் பொதிந்த சித்திரங்களையும், காட்சிகளையும், உயிரோவியங்களையும் வரைந்து வர்ணந் தீட்டி, காலப்போக்கின் மாற்றங்கள் தோன்ற உலகோருக்கு அற்புதமாக விளக்கி வருகிறான். இதனால் ஓவியக் கலைஞன் சரித்திர உலகிற்கு அரும் பெருந்தொண்டு புரிகிறான் எனப் பகன்றல் மிகையாகாது. ஒரு நாட்டின் வளப்பம், நாகரீகம், சமுதாயநிலை சமயநிலை முதலியன ஒவ்வொரு காலத்திலும் எவ்வெவ்வகையில் இருந்தன என்பதற்கு ஓவியம் உண்மைச் சான்றாக விளங்கி வருகிறது. இலக்கியத் துறையிலும் பார்க்கச் சித்திரம் காலமாற்றங்களைப் பற்றிக் கூடிய விளக்கத்தையும், காலமாற்றப் பலபலன்களையும் நேரிற்காண்பது போன்ற உணர்ச்சியையும் தரவல்லதாக இருக்கிறது. இதனால் ஓவியம் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என்பது வெள்ளிடைமலை.

பதினான்காம், பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி காலத்தில் பெரும்பெரும் ஓவிய விற்பன்னர்கள் தோன்றினர். றவேல், டாவினிசி, மைக்கலஞ்சலோ ஆகி

யோர்களின் அற்புதமான ஓவியங்களை மன்னாதி மன்னர்களும் பார்த்துப் பிரமித்து மிகப்பெருமையுடன் தம் நாடுகளில் வைத்துப் போற்றி வருகின்றனர். அவ்வோவியங்கள் இன்றும் நாகரீகத்தில் சிறந்த நாடாகிய பிரான்ஸ் தேசத்திலுள்ள லூவ் ஓவியக் காட்சிச் சாலையில் தேடுதற்கரிய பெரும் பொக்கிஷங்களெனப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஓவியக் கலைஞனின் உள்ளுணர்வுகளும் குறிக்கோள்களும் அக்கலைஞனின் குணதிசயங்களுக்கேற்ப ஒரு தனிப்பட்ட தத்துவரீதியில் அமைந்திருக்கும். அவன் வாழ்க்கைப் பாதை சாதாரண உலகியலுக்கப்பாற்பட்டதாய், ஆத்மீகத் தொடர்புடையதாய் விளங்கும். சுயேச்சை படிந்த பண்பட்ட அவன் உணர்ச்சிகளும், கற்பனைகளும் சாதாரண மனிதருக்குத் தோன்றாத தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தன. அவன் வாழ்வில் அகமும் புறமும் ஒன்றுபட்ட முழுமையைப் பெறுகிறான். ஓவியமானது ஒரு நுண்ணறிவுப் புதிர்! அழகின் சிகரம்!! இறை வழிபாடாகிய ஆத்மீகத் துறைக்கு ஓர் அரிய வழிகாட்டி!! நேரில் கண்ட உருவைக் கற்பனைச் சக்தியினால் வரைந்து, வர்ணந் தீட்டி, உயிருட்டி வெற்றி கண்ட பின் கலைஞன் அடையும் இன்பம் இயம்புந்தரமன்று. அவன் தான் அடையும் இன்பப் பெருக்கிலே ஆத்ம திருப்தி பெறுகிறான்.

ஓர் ஓவியத்தை எத்தராதர மனிதனும் பார்த்து இரசித்து இன்பமெய்தலாம். பாவலனும் பாமரனும் சரிநிகர்ச் சமானமான துறையில் நின்று களிப்பெய்தக் கூடிய மிகத் தெளிவாயிருப்பதும், மிகச் சுலபமாய் விளக்கந் தருவதும் ஓவியமே.

செவ்வொளி பரப்பிய வானில்—நிறச் செந்தழல் பரிதியும் மறைந்தான் கவ்விடுங் காரிருள் படரப்—பல விண்ணொளி தாரகை மின்ன மல்லிகை முல்லை முகிழ்ப்ப—மதி தண்ணளி அமுதினைப் பொழிந்தான்.

என்ற ஒரு சிறு கவிதையைப் பாவலனும்,

படித்தோரும் மாத்திரமே படித்து இன் புறுவர். ஆனால் இப்பாட்டின் கருத்துச் சுவை ததும்ப ஓர் ஓவியத்தை உருவாக்கின், எழுத்தறிவில்லாத பாமரனும் பார்த்துப் பலவாறு புகழ்ந்து பரவசமெய்துவான். எழுத்துக் கூட்டிப் படிக்கத் தெரியாத ஒரு குழந்தையும் படங்களைப் பார்த்துத் தன் அமுத வாயால் மழலை மொழி குழைய இது பூ, இது கிளி, இது அம்மா, இது அப்பா எனப் பரவசமாய்ப் படிக்கத் தொடங்குகிறது. நோய்களினாலும், துன்பங்களினாலும் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் அழகிய ஓவியங்களைக் காண்பின் தம் துன்பம் மறந்து ஓவியத்தில் ஒன்றாகி விடுவர். ஒருவன் ஓவியம் வரைவதினால் தன் மனத்துன்பங்கள், மனப்பாரங்கள் நீங்கப் பெற்று உள்ளத்தில் அமைதியும் இன்பமுங் காண்கிறான். இக்கலையினால் பற்பல மனநோய்கள் குணமடைந்திருக்கின்றன என மனநோய் வைத்திய நிபுணர்கள் நிலைநாட்டுகின்றனர்.

ஐரோப்பாவிலே இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் போது குண்டு வீச்சுக்களினாலும், பீரங்கி வெடிச் சப்தங்களினாலும் கதிகலங்கிப் பீதியடைந்த சிறுவர்கள் ஓவியம் மூலம் மன அமைதி பெற்றுக் குணமடைந்தார்களென அறிகிறோம். என்னே ஓவியத்தின் மாண்பு! மனச்சாந்தியையும் மன அமைதியையும் தேடி அறிவிற் சிறந்த ஞானிகளும், தபசிகளும், அரசர்களும் தனிமை மிகுந்த மலைக் குகைகளுக்குச் சென்று அங்கே மிக அற்புதமான வண்ண வண்ண ஓவியங்களை வரைந்து ஆத்மீக வாழ்விற்கு அரும் வழி தேடினார்கள். இவ்வாறாகத் தோன்றிய எழிலோவியங்களே நாம் இன்று போற்றிப் பாதுகாக்கும் அஜந்தாக் குகைச் சித்திரம், பல்லவர் காலத்தில் வரைந்த சித்தன்ன வாசற் சித்திரம், இலங்கையிலுள்ள சிகிரியாச் சித்திரம் ஆதியனவாம். இந்த ஓவியங்களின் உருவ அமைப்புகளும், வர்ணக் குழைவுகளும் மிக விசித்திரமானவை. எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றிருந்தாலும் இவ்வர்ண ஓவியங்கள் மிக்க எழிலுடன் விளங்குகின்றன. இவ்வோவியங்கள் சுவ

ரோவியங்கள் எனக் கூறப்படுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் பிரஸ்கோ ஓவியம் (Fresco Painting) எனக் கூறுகிறார்கள். திராவகங்கள் கலந்த களிமண்ணினால் மட்டப் படுத்தப்பட்டுச் சதை (சண்ணம்) தீட்டப்பட்ட கற்சுவர்கள் மீது அவற்றின் ஈரலிப்புத் தன்மை குன்றுமுன் வரையப் பட்டு வர்ணநீட்டப்பட்ட ஓவியங்களே சுவரோவியங்கள் எனப்படும். இன்னும், தென்னிந்தியாவிலுள்ள தஞ்சைப் பெருங்கோவிலிலும் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோவிலிலும் வேறுபல இடங்களிலும் காணப்படும் சுவரோவியங்களே நமது புராதன ஓவியக்கலையின் மேன்மையையும், இலக்கணங்களையும் உணரவதற்கு உதவியாக இருக்கின்றன. இத்தகைய எழிலோவியங்களுக்கு மணிமேகலையில் சீத்தலைச் சாத்தனார் என்னும் பெரும் புலவர்

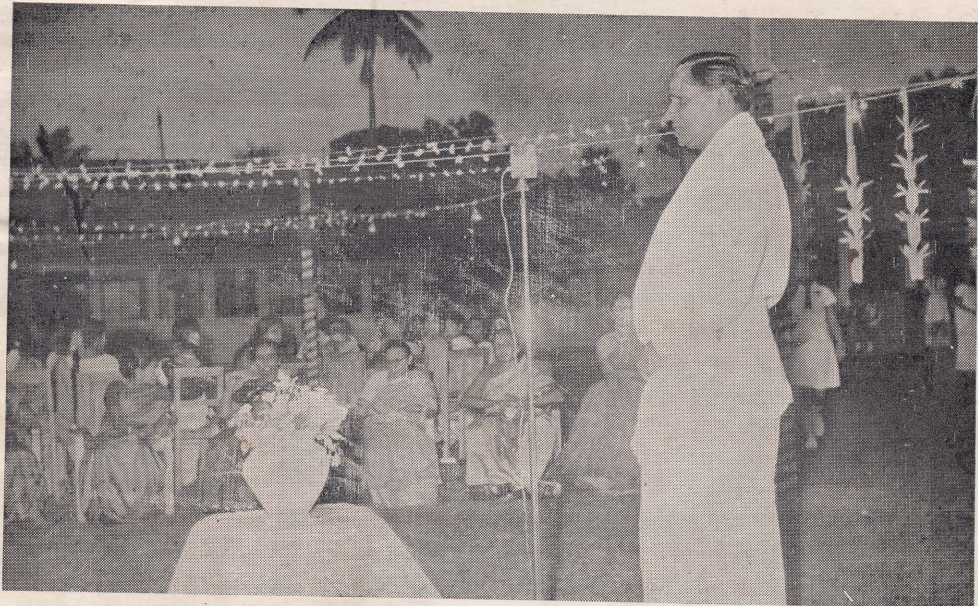
“எவ்வகையுயிர்களு முவமங்காட்டி
வெண்சதை விளக்கத்து வித்தகரியற்றிய
கண்கவ ரோவியங் கண்டு”
எனப் புகழ்ந்துரை வளங்கியுள்ளார்.

காலத்தின் கொடுமையாலும் பூச்சிப் பொட்டுகளாலும் அநேக ஓவியங்கள் அழிந்து போயினும், எஞ்சியிருக்கும் ஓவியங்கள் பாதுகாக்கப் பட்டு மிக்க அழகுடன் விளங்குகின்றன. சுவரோவியங்களிற் சிலவற்றை மேலைத் தேசங்களில் சில அறிஞர்களும், கலாரசிகர்களும், ஆராய்ந்து, அரும்பாடுபட்டு பல நகல்கள் வரைந்து தம் தேசத்திலுள்ள ஓவியச் சாலைகளில் கண்காட்சிக்கு வைப்பதற்காக எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

மேலைத் தேசத்து ஓவியங்கள் இயற்கையையும் வாழ்க்கை உண்மைகளையும் உள்ளவாறு பிரதிபலிக்கின்றன. உருவமும், உறுப்புகளும் உடற்கூறு நூற்படி அமைந்திருக்கவேண்டும். அளவுப் பொருத்தம், இசைவு ஆகியவற்றின் இலக்கணங்கள் இந்திய ஓவிய இலக்கணங்களுக்கு வேறுபட்டவை. இந்திய ஓவியங்கள் உலக வாழ்க்கைக்கு அப்பாற் செறிந்துள்ள ஆழ்ந்த ஆத்மீகக் கருத்துக்களைப் புலப்

*Dr. K. Kularatnam addressing the G. C. E. A/L. Union
at the Annual Dinner 1969.*

*Mr. T. Thambithurai speaking at the G. C. E. O/L.
Annual Social 1969*

ST. JOHN'S COLLEGE, NEW BRUNSWICK, N.J.
MAY 10 1900

ST. JOHN'S COLLEGE, NEW BRUNSWICK, N.J.
MAY 10 1900

படுத்துகின்றன. ஒரு ஜீவனின் அகத்தேயுள்ள அழகையும், ஆற்றலையும், அமைதியையும், ஒளியையும் பாவத்துடன் அதன் தோற்றத்தில் வெளிப்படுத்துவதே இந்திய ஓவியக் கலைஞனின் குறிக்கோள். இதனால் இந்தியக் கலை ஒரு தெய்வீகக் கலையெனப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு தேசத்திலுமுள்ள கலாச்சாரம்

ஓவிய மூலம் புலப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

காலப்போக்கில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் தோன்றி மறைந்தாலும், ஓவியக் கலைஞன் கைபுனைந்தியற்றிய ஓவியங்கள் ஆண்டாண்டு தோறும் புதுமை குன்றாப் புத்தெழில் பூத்துப் புதுமணங் கமழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும் என்பதற்கு யாரும் ஐயுறவுண்டோ? வாழ்க ஓவியம்!

தனக்குள் தானே பூரணைந்தத்தை அனுபவிப்பது ஈகவர தரிசனத்தின் அடையாளங்களில் ஒன்றாகும்.

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

என்ன இருந்தென்ன

வாரி வழங்குவதில் சுந்தரேசருக்கிணை சுந்தரேசர் தான். பிள்ளையில்லாக் கலியைத் தீர்க்க வாரிவழங்கினார். ஊர் புகழும் உத்தம வள்ளலானார். அழகேயுரு வெடுத்த பெண் குழந்தையொன்று அவர் எண்ணத்தை இனிது நிறைவேற்றியது. ஆனால் அவருடைய அன்பு மனைவியை அவரிடமிருந்து பிரித்து விட்டது அக் குழந்தை. வேதனையால் துடித்த சுந்தரேசர் தர்ம ஈடுபாட்டில் மனச்சாந்தியைப் பெற நாடினார்.

குழந்தைக்கு யாவரும் விரும்பியபடி உமா எனப் பெயரிட்டனர். உமா நாளை முமுக வளர்ந்து இரண்டு வயது நிரம்பப் பெற்றாள். எதிர் காலத்தில் அறிவும், ஆற்றலுமுள்ள பெண்ணாகத் திகழுவாளை சுந்தரேசர் மனக்கோட்டை கட்டினார். ஆனால் உமா வளர, வளர அவர் மனக்கோட்டை இடிந்து தரைமட்டமாகியது. அவர் முகத்தில் துன்ப ரேகைகள் படர்ந்தன.

செல்வம் கொழிக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்தவளன்றோ உமா? சுந்தரேசரின் ஒரே வாரிசு. அழகின் அவதாரம். வட்ட வடிவமான அவள் வதனத்தில் இரு எழில் நயனங்கள் எப்பொழுதும் ஏக்கப்பார்வை வீசும். நீண்டு வளைந்த கருநாகம் போன்றது அவள் கூந்தல் அமைப்பு. அப்பப்பா! பெண்களையே பிரமிக்க வைக்கும் பெண்ணுருவம். அழகோடு பணமிருக்க அறிவும் அவளுக்கிருந்தது எனலாம். ஆனால் இவை இருந்தென்ன?

காலையும், மாலையும் படகு போன்ற தொரு காரில் கல்லூரி சென்று வருவாள் உமா. தினம், தினம் அவள் பார்வையைக் கவருபவன் உள்ளத்தையும் ஆட்கொண்டான். ஆனால் அதை அவனுக்கு அறிவிக்க அவளால் முடியவில்லை. ஏதாவதொரு சந்தர்ப்பமும், சூழ்நிலையும் வருமெனக் காத்திருந்தாள். அவள் உள்ளத்தைப் பறித்தவன் யாருமன்று. “விஜயா பெட்டல் ஏஜென்சீஸ்” மனேஜர் சேகர்தான். அவனுக்கே உரித்தான அழகிய

காரில் அவன் பவனி வரும் காட்சி எவரைத்தான் கவராது? ஆகவே, உமாவின் கவனத்தை ஈர்த்ததில் வியப்பில்லையே. ஊரிலேயே சிறந்த கொடைவள்ளலின் மகளல்லவா உமா? சேகரும் உமாவைப் பற்றிய பூரண விபரம் தெரிந்திருக்காவிடினும் அவளுடைய அழகைப் பற்றித் தெரிந்திருந்தான். ஊரிலேயே சிறந்த அழகி அவள் என்ற நினைப்பு அவனுக்கு இருந்தது.

அந்த நகரத்துக்கே பெருமையளிக்கும் கட்டடங்கள் வானளாவி உயர்ந்து நின்றன. அவற்றினூடாகக் கதிரவனின் ஒளிக்கீற்று உமாவின் பட்டுக்கன்னத்தில் தொட்டுத் தெறித்தது. நேரம் பிற்பகல் நான்கு மணி என்பதைத் தன் சடிகாரத்தைப் பார்த்து ஊர்ஜிதமாக்கிக் கொண்டாள் உமா. நகரின் தெருக்கோடியிலுள்ள பஸ் தரிப்பில் பஸ்வண்டிக்காகக் காத்து நின்றாள். காலம் என்னும் சக்கரம் தன் சுழற்சியினின்றும் பிறழ்வதில்லையே. பொழுதைக் கழிப்பதற்காக பெர்னாண்டோவின் கதையைப் பிரித்துப் படித்துக்கொண்டு நின்றாள். மாலை நேரம் ஐந்து மணியாகியும் பஸ்வண்டி வந்தபாடாக வில்லை. உள்ளூற உமாவுக்குப் பயம் ஏற்பட்டது. “இன்று தான் கார் ரிப்பேர் ஆக வேண்டுமா? நாளை கல்லூரி விடுமுறை தானே, நாளை பழுதாகியிருக்கக் கூடாதா?” என்று உமாவின் உள்மனம் கேட்டுக் கொண்டது. அடிக்கடி நேரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டாள். மணி சுழல்வதை அவளால் சகிக்க முடியவில்லை. வெய்யில் இறங்க அந்தி இருட்டுப் பரவத் தொடங்கியது. ஆங்காங்கே மின்விளக்குகள் ஒளியைக் கக்க ஆரம்பித்தன. தெரு முனையில் விதியைச் சுமந்துகொண்டு வந்து கொண்டிருந்தது ஒரு கார். அவள் கண்கள் அக்காரை நோக்கின. “இந்த மோட்டாராவது என்னை வீடு சேர்க்காதா”? என ஏங்கினாள். அவள் எண்ணியது நிறைவேறுவதுபோல் வாகனமும் முற்றுப்புள்ளியிட்டது. “எதற்காக நிற்கிறீர்கள்? பஸ்

பழுதாகிவிட்டதால் அதை அருகிலுள்ள பஸ் டிப்போவிற்குக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். தங்களுக்கு ஆட்சேபனையில்லையென்றால் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். நான் உங்களை ட்ராப் பண்ணிவிடுகிறேன்.” என்றான் மோட்டாருக்குரியவன். அவள் அவனை உற்றுநோக்கினாள்; ஒரு கணம் மகிழ்ச்சியால் அவளுள்ளம் நிறைந்தது. தான் கண்டது கனவா? நனவா? என உறுதியாகியபின் தாமதிப்பாளா? பின் காரினுள் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள். அவள் ஏறி அமரும் இலாவண்யத்தை இரசித்தான் சேகர். அவன் காரை வேகமாக ஓட்டினான். அவர்களிருவரினதும் சிந்தனைகளோ காரினும் வேகமாக ஓடின. இருவருக்கிடையிலும் சில நிமிடம் மௌனம் தாண்டவமாடியது. அதைச் சேகர் தகர்த்தான். “எந்த ஸ்கூலில் படிக்கிறீர்கள்?” “.....” உமாவிடமிருந்து புன்னகையே பதிலாக வந்தது. நாணமடைந்தவள் போல் அவள் அடக்க ஒடுக்கமாக இருந்ததைக் காரின் மேற்புறம் இணைக்கப்பட்ட கண்ணாடியில் பார்த்துத் தன்னுள் அவள் மதிப்பை மிகைப்படுத்திக் கொண்டான் சேகர். உமாவிடமிருந்து விழிகளும் கருவண்டுகளென சேகரை வட்டமிட்டன. “நீங்கள் படிக்கும் ஸ்கூலைச் சொல்லாவிட்டால் போகிறது. என்ன கிளாஸ் படிக்கிறீர்கள் என்றவது நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?” இதற்கும் அவள் பதில் புன்னகைதான். சேகருக்கு அவன் எதிர்பார்த்த பதில் கிடைக்காமற் போகவே அவனை மேற்கொண்டு எதையும் கேட்காமலிருந்தான். ஆனால் கண்ணாடியில் நான்கு கண்களும் சந்தித்துப் பல கதைகள் பேசின. கார் வீட்டையடைந்ததும் படித்த பெண்களுக்கேயுரித்தான பண்பில் நன்றிகூடக் கூறாமல் உமா காரினின்றும் இறங்கிச்சென்றது சேகரை என்னவோ செய்தது. ஆனால் அவனால் உமாவை அந்த அற்ப விஷயத்திற்காக மறக்கமுடியவில்லை. மறந்திருந்தால்.....

நாட்கள் வாரங்களாக, வாரங்கள் மாதங்களாக மறைந்தன. சேகர் உமா காதல் மலர்ந்து வந்தது. ஒருவரை ஒருவர் மனப்பூர்வமாக விரும்பினார். சேகர்

அடிக்கடி உமாவைச் சந்தித்துக் கதைப்பான். சாந்தமேயுருவான உமா அவனுடன் நேருக்கு நேர் கதைக்கமாட்டாள். நாணுவாள்; சிரிப்பாள். இதைவிட வீட்டிலிருந்து இலக்கியத்தோடமைந்த இனிய கடிதங்கள் எழுதுவாள். தன்னுடன் உமா கதைப்பதில்லை என்று சேகர் கவலைப்படவில்லை. மேலும், மேலும் ஊற்றுப்பெருக்கென அவன் அன்பு வளர்ந்தது. “மௌனத்தாலும், பொறுமையாலும் ஆண்களைச் சோதித்து விடுவார்கள் இந்தப் பெண்கள். நாணமேயுருவான பெண்கள் மௌனியாகி விடுகிறார்களாம். காதல் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களில் உமா மௌனியாவதில் வியப்பென்ன?” இவ்வாறு உமாவைப் பற்றிய விஷயங்களிலேயே தன் சிந்தனைகளை ஓடவிடுவான் சேகர்.

சுந்தரேசருக்கு உமா. சேகர் விஷயம் தெரிந்தாற்றானே? அவர் மகளுக்கு மணமகன் தேடும் வேலையில் இருவருடங்களாக முயன்றுகொண்டிருந்தார். உமா அதை அறியவில்லை. எத்தனை எத்தனையோ தராதர மாப்பிள்ளைகள் அறிமுகமானார்கள். ஆனால் தாயற்ற உமாவை, அழகு சுந்தரியை, அவர்கள் ஏற்க மறுத்தனர். ஊரிலேயே பெரியவரான சுந்தரேசரே மாப்பிள்ளைகளை நேரில் சந்தித்து விபரமாகப் பேசுவார். அவருக்கு ஒரு திருமணத்தரகர் தேவைப்படவில்லை. சீதனப் பேயினால் சிறைவாசம் அனுபவிக்கும் கன்னியர்பலர். அவர்களெல்லோரும் சிறகடித்துப் பறக்கப் பணம் தடைவிதித்தது. ஆனால் உமாவுக்குக் கொடுக்கப்போகும் சீதனமோ இலட்ச எண்ணிக்கை. அவளைச் சீதன அரக்கன் எட்டிக்கூடப் பார்க்க இயலாது. பின் ஏன் தயக்கம்? உமா அழகில்லாதவளா? அறிவில்லாதவளா? பண்பில்லாதவளா? பணமில்லாதவளா? இல்லை..... இல்லை..... அப்புறம் என்ன? சுந்தரேசரால் அவளுக்கு ஒரு மணவாளன் தேட முடியாதது ஏன்?

கவலை மிக்க முதலியார் சுண்ணீர்கூட உகுப்பார். மனைவி உமாவைப் பெற்றெடுத்த போதே இறந்துவிட்ட படியால் “அவள் பாக்கியசாலி” எனக்கூறிக் கொள்

வார். அவருக்கிருந்த கவலை, துன்பம் எல்லாம் உமாவின் வாழ்க்கையைப்பற்றியது தான். உமாவின் பேறு இன்பத்தை அளித்தது; ஆனால் அவள் வாழ்வு துன்பத்தை அளித்தது. ஏனோ.....?

உமா அடிக்கடி “பஸ்ஸில்” போக முற்பட்டாள். முதலியார் மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. மக்களற்ற மரங்களடர்ந்த ஓர் இடத்தை சேகரும் உமாவும் தம் சந்திப்பிடமாகக் கொண்டனர். இருவரும் சந்தித்துக் கொள்ளும் பொழுது சேகர் படபடவெனப் பேசுவான்; சிரிப்பான்; பாடுவான். ஆனால் அமைதியின் இருப்பிடமாக, சிலையென ஓயிலாக அமர்ந்திருப்பாள் உமா. அவளின் அழகைப் புகழ்வது அவனுக்குத் தேகை இனித்தது. பாட்டுக் கேட்பது சேகரின் முக்கியபொழுதுபோக்கு. தன் பென்ஸ் காரில் கூட வானொலி பொருத்தி வைத்திருந்தான். உமாவைப் பாடும்படி கேட்பான். பேசும்படி வற்புறுத்துவான். “காவியங்களை நீ படித்த தில்லையா உமா? இவற்றில் எத்தனை அன்புள்ளங்களின் உரையாடல்கள் இருக்கின்றன? உலகத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் கண்ணனின் லீலைகளை நீ வாசித்ததில்லையா? கடவுள் உனக்கேன் அத்துமீறின நாணத்தைப் படைத்தான்?” என்று கேட்டுக் கொள்வான். ஆனால் மலராத மொட்டான உமாவுக்கு நாணத்தைத் தான் கடவுள் படைத்தானோ?

அன்று விடுமுறை. கல்லூரித் தோழிகளுடன் உமா வெளியேறினாள். அன்னமென நடந்து தோழிகளைப் பிரிந்து தனது கார் நிற்குமிடத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளின் நடையழகை இரசித்த வண்ணம் கம்பெனி விஷயமாகக் காரில் வந்துகொண்டிருந்தான் சேகர்.

உமா தன் காரின் கதவைத் திறந்து உள் ஏற முற்பட்டாள். அதற்கிடையில் சேகரின் பென்ஸ் அவளின் செயலைத் தடுத்து நிறுத்தியது. “என்ன உமா இன்று இந்

தப் பக்கம்?..... டியூசு?” திரும்பிய அவனுக்குப் பெண்கள் ஒரு கல்லூரியிலிருந்து புற்றீசல் போல் வெளியேறிக் கொண்டிருந்த காட்சி தெரிந்தது. அவன் கண்கள் கல்லூரியின் பெயர்ப்பலகையை நோக்கின. அவனால் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. கண்கள் படபடத்தன. உள் எம் எரிமலையானது. “உமா, நீ கதைத்துச் சிரிக்காததற்கு இதுதான் காரணமா? எவ்வளவு பெரிய ஏமாற்றம்!! உவட் எஷேம்!..... உன்னை என் மனதில் வைத்துக் கோட்டை கட்டினேனே. நீயாவது இம்மூன்று மாதங்களுள் இந்த உண்மையைத் தெரிவித்திருக்கக் கூடாதா?” என்று துக்கம் தொண்டையை அடைக்கக் கரகரத்த குரலில் கூறிக்கொண்டே தன் நெற்றியில் துளிர்ந்த வியர்வையைக் கைக்குட்டையால் அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டான். அவன் கைகள் அவனையுமறியாமல் காரை ஸ்டாட் பண்ணின: உமாவுக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. சேகரின் வார்த்தைகள் அவள் நெஞ்சைச் சுட்டுப் பொசுக்கின. “இந்த ஆண்வர்க்கமே இப்படித்தான்” என்று அவள் அந்தராத்மா கூறியது. கண்களிலிருந்து கலங்கிச் சுரந்த கண்ணீர் மாலையாக அவள் மார்பில் விளங்க, உதடுகள் துடிதுடிக்க ஏங்கி நின்றாள். அவளால் என்ன செய்யமுடியும்? சேகர் இறுதி முறையாக அந்தசோக பிம்பத்தைப் பார்த்தான். அவன் கண்கள் அவன்மேல் குத்திட்டு நின்றன. இனிமேல் சேகர் அவளைப் பார்க்கப் போவதில்லை. அவன் உருவம் மறையும் வரை கண்களில் நீர் திரையிட அதைப் பார்த்து நின்றாள் அந்தப் பேதை. அருகிலுள்ள தேனீர்க்கடை வானொலி யொன்று “ஊமைப்பெண்ணொரு கனவு கண்டாள்” என்ற கீதத்தை இசைத்தது. அது உமாவின் இதயத்தை வண்டெனக் குடைந்தது.

அன்னலக்கமி கதிரவேலு
க. பொ. த. ப. உயர்நர வகுப்பு
விஞ்ஞானப் பிரிவு II.

அன்பு சிவமுமிரண் டென்பரறிவிவார், அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அன்பே சிவமாய மர்ந்திருந்தாரே.

மதியில் நின்ற மதி

அந்தி மயங்கும் வேளைதனில் அன்ன நடையாள் வரவினில்
சொந்த புத்தியிழந்து நானும் சிந்தை குலைந்து நின்றிடுவேன்
எந்த வகை இறக்கையும் எனக்கிலையன்றோ - முத்திலங்கும்
பந்தர்தனில் அவள் அழகு எனையங்கு அழைத்திடுமே.

மங்கும் மாலை வேளைதனில் வரும் மங்கை அழகினில்
பங்கஜமும் வாடி நிற்க மற்றவளோ அங்கமெலாம்
பொங்குகின்ற மகிழ்வுடன் பொலிவாகத் தோற்றிடுவாள்-அவளை என்
அங்கமெலாம் குளிர்வடைய நாளுக்கு நாளாய் பார்த்து நிற்பேன்.

விந்தையவள் கன்னியாம் தனிமையில் வந்து தோன்றிலள்
மந்தி மனதுடன் நோக்கிநிற்க விடையாதும் பகர்ந்திலள்
புந்தியிழந்து நானும் நிற்க நாணித் திரையுள் புகுந்திடுவாள்
சிந்தை மாறி வெண் துகிலில் காட்சிதர வந்திடுவாள்.

பார்த்தேன் பார்த்தேன் பல நாளாய்
களித்தேன் களித்தேன் சில நாளாய்
தேய்ந்து தேய்ந்து போகும் அவளை
ஆய்ந்தறிய வழி வேண்டும்.

மாறிவிட்ட அவள் உருவால் மனம் வெதும்பிச் சோர்வடைய
தேறுதல் இன்றிச்சலித்த நானும் விரைந்தேன்ஓடி கலாவண்டை
ஆறுதல் மனதில் சற்றுமின்றி கேட்டேன் அதன் காரணத்தை
மாறுதல் யாதுமில்லையே உமைபங்கள் பிறை என்ருள்.

சந்தேகமுந்த ஏகினேன் விஞ்ஞானியாம் விசாலாவண்டை
தந்த பதிலோ மேதினி கதிரோனை வலம் வருதலே
இந்தப் பதில் முற்றுமே உளத்தை உருக்க அவளோ
முந்திய நிலைக்கு பேதமின்றி மெள்ளமெள்ள வளர்ந்துவந்தாள்.

அடங்கா மகிழ்வு கொண்டேன் ஆடிப் பாடிக் குதித்தேன்
கிடைக்க வொண்ணாச் செல்வம் அவளெனவே எண்ணினேன்.
அப்போலோ பதினொன்று ஐயந்தீர உரைத்ததுவே
கிடைக்கவொண்ணா அவள் அழகில் மலையும் மடுவும் மிகுந்திருப்பின்
மாநிலத்து மானிடரில் தூயவர் யாரோ யாரறிவார்.

இதையெண்ணி மனம் கலங்க போடி ஏலியா நீ என்ருள்
தோழி உரையின் கருத்தறிய அதுவென்ன புதிர்ரென்றேன்
வெங்காயந்தானே வேறென்னென்றாள் எந்தோழி கற்பனா
மதியில் நின்ற மதியை யானும் புரிந்து கொண்டேன்.

உதயமலர் - பொன்னையா

க. பொ. த. ப. உயர்தர வகுப்பு (விஞ்ஞானப் பிரிவு I)

“ஈசுவரன் எல்லோரையும் பார்க்கிறான், ஆனால் தனது
கிருபை மூலமாக அவன் தன்னைத் தோற்றுவிக்கும் வரையில்
ஒருவராலும் அவனைக் காண முடியாது.

-- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

மன மாற்றம்

போர்க்களம் முழுவதும் மனித உடல் களினால் மூடப்பட்டிருந்தது, குற்றுயிராகக் கிடந்து துடித்துப் புலம்பிய போர் வீரர்களின் அவலக்குரலும், இறந்து கிடந்த தமது கணவர்களையும் புதல்வர்களையும் கண்டு சுதறியழுத மாதர்களின் புலம்பலும், பிணங்களை இழுத்துப் போகவந்த காட்டு நரிகளின் ஊனையும் சேர்ந்து அந்தப் பிராந்தியம் முழுவதையும் நிரப்பின. பூமடந்தை பரிதவித்தாள். அவளின் துயரத்தைக் கண்டு கண்ணீர் உகுத்ததுபோல் வான மங்கை மழை பொழிந்தாள். இறந்த வீரர்களின் குருதி ஆற்றுடன் அவள் கண்ணீரும் சங்கமமாயிற்று. எங்கும் அவலஒலி! போர் முடிந்துவிட்டது. கலிங்கம் அசோகன் வசமாயிற்று.

அதோ! சற்றுத் தூரத்தில் அசோகனும், படைகளும் தங்கியிருக்கும் கூடாரங்கள்; வெற்றிபெற்ற அவன் வீரர்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அசோகனைக் காணவில்லை. எங்கே அவன்? இதோ கூடாரத்துக்கு வெளியே, இருளில் போர்க்களத்தை வெறித்து நோக்கிய வண்ணம் இருக்கும் உருவம் யார்? அசோகன் தான்! ஏன் அவனுக்கு மட்டும் இப்பெரு வெற்றியில் மகிழ்ச்சி இல்லை? போர் நடந்த நாட்களிலெல்லாம் பெரு வெற்றியுடன் கலிங்கத்தைத் தாக்கிச் சூறையாடிய அவன் முகம் இப்பொழுது வாட்ட முற்றிருப்பதற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை. தன்னால் வீணைந்த கொடூரங்களை நேரிற் காண்கின்றான்; தன் மனச்சாட்சியுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறான்.

இப்பொழுது வெற்றி பெற்ற படையுடனும் கலிங்கத்தைச் சூறையாடிப் பெற்ற பெருஞ் செல்வக் குவியலுடனும் நாடு நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் அசோகன் காதுகளில் கலிங்கமக்களின் அவலக் குரல்தான் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அமுத கண்ணீருடன் தலைவிரி

கோலமாக நின்ற மாதர்களின் துயரக் காட்சி, அவன் மனக்கண்ணில் நிழலாடுகிறது. தன் கண்களில் துளிர்ந்த நீரை, கூட வந்த படைத் தளபதிகள் அறியா வண்ணம் சுண்டுகிறான்.

“அப்பா! வந்து விட்டீர்களா?” என்று சொல்லிக்கொண்டு அரண்மனைப் பூந்தோட்டத்தில் பூக் கொய்து கொண்டிருந்த சங்கமித்தை அரண்மனையை அடையும் தந்தையிடம் வருகிறாள். தன் மனத் துயரத்தை புன்முறுவலால் மூடி, துயரம் கலந்த அன்பை மகளுக்குச் சொரிகிறாள். போரில் இறந்தவர்கள் போக, நாட்டைச் சூறையாடியதனால் வறுமையுட்பட்டு பஞ்சம், பிணிகளினால் பரிதவிக்கும் கலிங்க மக்கள், அவன் மனக்கண் முன் நிழலாடிக் கொண்டே யிருக்கின்றனர். அமைதி வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒன்று மறியாத மக்களை இந்நிலையாக்கியதற்குக் காரணம் யார்? “நீ தான்! நீ தான்!” என்னும் மனச்சாட்சிக் குரல் அவன் உறக்கத்தைக் குழப்புகிறது. நாட்களும் உருண்டோடுகின்றன. கலிங்கத்தில் பஞ்சத்தாலும், பிணிகளாலும் மக்கள் அலப்பட்டு மடிந்து போகும் செய்திகளும் அவன் காதிற்கு எட்டிக் கொண்டு தானிருக்கின்றன.

ஓர் அழகிய மாலை நேரம்: தனது செல்வியின் செல்லப் பேச்சுக் கேட்டு, தன் கவலைகளை மாற்றக் கருதி, அவள் விரும்பும் முத்து, வைரம், இரத்தினங்கள் போன்றவற்றை கலிங்கத்திலிருந்து கொண்டு வந்திருந்த திரவியங்களுள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு மகளிருக்குமிடம் நாடிச் செல்கின்றான் அசோகன். துன்பகீதமொன்று காற்றின் அலைகளில் தவழ்ந்து வந்து அவன் செவிகளில் பாய்கிறது. வீணையை அணைத்த வண்ணம் கண்ணீர் பெருக அமர்ந்திருக்கும் தன் செல்வியைக் காணப் பொறுக்கவில்லை அவனுக்கு. “சங்கமித்தா! ஏனம்மா இந்

தக் கண்ணீர்? உனக்கு என்ன நேர்ந்தது? உன் மகிழ்ச்சியால் கலகலக்கும் மாளிகையே இன்று சோகம் பூண்டிருக்கிறது”, என்று கூறிய அசோகன் அவளை மகிழ்விக்கக்கூடுதி, “மகளே! உனக்காக நான் கலிங்கத்திலிருந்து கொண்டுவந்த திரவியங்களைப் பார்”, என்றான். கண்ணீர் இமைகளில் பளபளக்க நிமிர்ந்த சங்கமித்தை, கோபாவேசத்துடன் அசோகன் கையிலிருந்த நவரத்தினங்களைத் தட்டிவிடுகின்றான். பளிங்குத் திரையில் முத்தும், வைரமும் வைரீரியமும், மாணிக்கமும், இரத்தினக் கற்களும் விழுந்து சிதறி, அசோகனைப் பார்த்து க்கைகொட்டி நகைப்பனபோன்று பளிச்சிடுகின்றன. “அப்பா இந்தக் கற்கள் பசியால் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கும் கலிங்க மக்களின் துயர நிலையைத்தான் என் கண்முன் கொண்டு வருகின்றன. ஏனப்பா! இந்தக் கொடூர நிலைக்கு இவர்களை, இந்த அப்பாவி மக்களை ஆளாக்கினீர்கள்” என்று கூறிக் கொண்டு வேரற்ற பூங்கொடி போல் மயங்கிச் சரிகிறான் சங்கமித்தை.

வாடிய பூங்கொடி போல் நிலத்தில் சரிந்து விழுந்த மகளை வாரியனைத்துக் கொண்டு விம்மியழுகிறான் அசோகன். போர்க்களக் காட்சி அவன் மனக்கண்முன் தோற்றமளிக்கிறது. மார்பைக் கையினால் அழுத்திப் பிடித்தபடி, எதற்கும் கலங்காத அவ்வீரன் அலறுகிறான். “குழந்தாய், சங்கமித்தா! சிந்திக்காமல் செயலாற்றி விட்டேன், என் அருமை மகளே! கலிங்கத்துப் போர் விளைவுகளால் நான் படுந்துயர் சொல்லுந்தரமன்று. நடந்துவிட்ட தவறுக்குப் பிராயச்சித்தம் தேடியலைகின்றேன் அம்மா! இனி இது போல் ஒரு பொழுதும் படையெடுப்பதில்லை யெனத்தீர்மானித்து விட்டேன். மகளே! நான் போய் வருகின்றேன், என் சித்தம் குழம்புகின்றது”:

சங்கமித்தையின் மாளிகையைத் தாண்டி, அரண்மனைப் பூங்காவில் சிந்தனையுடன் உலாவிய அவனை, காவலாளன் ஒருவனுடைய பணிவுக்குரல் அழைக்கின்றது.

“வேந்தே! அருள்வடிவான பௌத்த துறவி ஒருவர் தங்களைக்காண விரும்புகிறார்: உபகுத்தர் அவர் பெயராம்”, “உடனே அவரை அழைத்துவா!” என்று பரவசமும், பக்தியும் இழையோடும் குரலில் பகர்கின்றான் அசோகன். உபகுத்தரின் அறச் செயல்களை முன்பே கேள்விப்பட்டிருந்த அசோகன் மனம் இன்றைய நிலையில் அவ்வுத்தமரைச் சந்திக்க அவாவுகிறது.

கருணை ஒழுகும் கண்ணும், சாந்தம் தவமும் புன்னகையும் கொண்ட உபகுத்தரை விரைந்து வரவேற்கிறான் அசோகன். அந்தச் சந்திப்பே அவன் வாழ்க்கையில் ஒரு பெரும் திருப்பமாக அமைகிறது. பௌத்த பிக்குவான உபகுத்தர் மூலம் புத்தபிரானின் கருணையை உணர்கிறான். அம்பு பட்டு வீழ்ந்த அன்னப் புன் மீதும், நொண்டி ஆட்டுக்குட்டி மீதும் பரிவு காட்டிய புத்தரின் அன்பு நெறியால் கவரப்படுகிறான். தனது பாதகச் செயல்களை எண்ணி எண்ணி மனம் நோகிறான்; அன்பின் சக்தியையும் அஹிம்சையின் ஆற்றலையும் உணர்ந்து மனம் தெளிகிறான்; அஹிம்சையே உருவான புத்தரின் போதனைகளை ஏற்கிறான். அன்புதான் இன்ப ஊற்று! அன்பு தான் இன்ப ஜோதி! அன்பு தான் உலக மகா ஜோதி! என்பதை அவன் உணர்ந்து, அதிகாரத்தின் மூலம் மக்களை ஆள்வதை விட்டு, அன்பின் மூலம் ஆளுகிறான். அசோகன் புத்த போதனைகளை உலகெங்கும் பரப்பும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறான்.

அசோகன் ஆட்சியில் போர் முரசுக்குப் பதிலாக தர்ம முரசு ஒலிக்கிறது. திக் விஷயத்திற்குப் பதிலாக தர்மவிஷயம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. கொடூரம் நிறைந்தவனும், ஆசையுடையவனுமாக பேராசை நிறைந்து விளங்கிய அசோகனின் மனதை மாற்றி அஹிம்சைவழி இட்டுச் சென்றது அன்பின் சக்தியன்றோ!

இராஜராஜேஸ்வரி இரத்தினம்
க.பொ.த.ப.: உயர்தர வகுப்பு
(கலைப்பிரிவு I)

கொடுமனக் கூனி

கலைபயில் கழகத்துக் கவின்பெறு மலருக்கு
மலைமலையாக வரைந்திடுக கட்டுரைகள்
நெஞ்சையள்ளும் நவீனங்கள் தீஞ்சுவைக் கவிதைகள்
என எழுந்தது ஒரு குரல் உச்சத் தொனியில்
கட்டுரைக்கும் ஆற்றல் கடுகளவும் கிடையாதே என்றனக்கு
கவிதை யெனிலோ அதன் இன்சுவை தெரியும்
புணையுமாற்றல் தினையளவும் கிடையாதே
நவீனமோவெனில் நல்லமிர்தம் போலிருக்கும்
படைக்கும் திறனை படித்தும் அறியேனே
என் செய்வேன்! ஏது செய்வேன்! என ஏங்கி
ஏட்டுக்கற்றை எழுதுகோல் இவை சகிதம்
மாடத்து மின்னொளியில் போய் அமர்ந்தேன்
கருத்துக்கு ஏங்கி விநாயகனை மனத்திருத்தி
கண்களை மூடி தவமிருந்தேன் தனிமையிலே
முத்தாரம் மார்பில் அசைந்து ஒளி வீச
செகத்தோர் தனைத்தூற்றும் அவதூறல்
அகத்தில் கோபத்தீ அலைபோல் எழுந்து
முகத்தில் கோடிட்டு வரைப்படம் போல் விளங்க
கூனி நடந்து என்முன்னின்றாள் ஒரு பெண்
மேனி நடுங்க நெஞ்சில் உரத்தை வரவழைத்து
வீரம் தொனிக்க யாரம்மா நீ யென்றேன்
பேதைபோல் விழிக்கின்றாய் எனை நீயறியாயோ
கம்பன் என்ற வம்பன் கட்டிவிட்ட
மாயக் கதை கேட்ட மாநிலத்துப் பெண்கள்
கூனியெனும் பெயரை கூசாது சொல்லி
ஏசி மகிழ்வர் தம்மினத்துள் சிலரை யென்றாள்
ஓகோ! கேகயன் மடந்தை கைகேயிதன்
தூய சிந்தை திரிய வைத்த கூனிதானே நீ யென்றேன்
ஐயோ! மகளே! என ஆரத்தழுவி எனை
கம்பன் தன் கவித்திறத்தால் தாழ்த்திவிட்டான் என்புகழை
தவறாக நீயும் கருதி விட்டாய் தங்காய்
பெண்ணோடு போரிட்ட பேடியாம் இராமனை
பண்டிதரும் பாமரரும் கலைபயில் மாணவரும்
கண்ணில்லாக் கபோதியர் போல் கம்பன் வழிகாட்ட
மாமன்னன் என்று மனமாரப் புகழ்கின்றார்

தயை கெட்ட தசரதன் தனிச் சூழ்ச்சி தானறியார்
 பேரரசி கோசலைக்கு பிள்ளையில்லாக் காரணத்தால்
 கற்புக்கரசி கைகேயி தன்னைக் காதலித்து
 கேகயனை பெண் கேட்டுச் சென்ற அந்நாள்
 அவள் தம் புதல்வற்கு அரசு ஈவேன் எனச் சொன்ன
 சொல்லைத் தாம் மறந்து பரதனில்லாச் சமயத்து
 இராமனுக்கு முடிகூட எண்ணிய தந்திரத்தை
 மன்னன் காதலில் மயக்குற்ற மடந்தைக்கு
 உண்மையைச் சொல்லி இடித்துரைத்த காரணத்தால்
 கொடுமனக் கூனி என வைகின்றார் என எல்லாரும்
 சிறு பிள்ளையானாலும் சிந்தித்துப் பாரம்மா
 வாய்மை வழிநிற்றல் கொடுமையின்பால் படுமோ
 தேனிருக்கும் மலர்க்கூந்தல் சானகி பின்தொடர
 மோனத்தவந் செய்ய கானகத்தில் இராமன்
 அன்னை கைகேயி முனைந்திலளேல்
 அரக்கர் வேந்தன் இராவணனை வதம் செய்து
 அமரர்க்கு இன்பம் இராமன் கொடுத்திருப்பானோ?
 காப்பியம் செய்து கவியரசன் எனும் பெயரை
 கம்பன் பெறுவதற்கு கதையை வளர்த்தவள் நானன்றோ
 செய்ந்நன்றியறியாத அச்செந்நாப்புலவர் என
 கொடுமனக் கூனியென அறிமுகம் செய்து விட்டான்
 மண்ணுலகில் இச்சொல் பெண்மைக்கு இழுக்கன்றோ
 தன்மான முடையீர் என்மானம் காக்க எழுந்திடுவீர்
 எனும் சொல் கேட்டு திடுக்கிட்டு கண்விழித்தேன்
 சிந்தனைப் புயலில் சிக்குண்டு சிதறிக் கிடந்த
 ஏட்டுக் குவியலை பதம்பார்த்தது பட்டணத்து எருது
 தவம் கலைந்த தவசியைப் போல் எழுதுகோல் கையெடுத்து
 மாடத்தை விட்டு மெல்ல நகர்ந்து விட்டேன்.

சந்திராதேவி இரத்தினம்
 க. பொ. த. ப. உயர்தர வகுப்பு
 (கலைப்பிரிவு I)

நாட்டின் சிறப்பு அதன் நாரியர்
 கைவசத்தாய். —ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர்;

சாதிப் பாகுபாடு

சமூகத்தில் ஒரு சாபக்கேடு

சாதிப் பாகுபாட்டை சமூகத்தைப் பிரித்து அதனை முன்னேற விடாமல் அதன் வலிமையைக் குறைக்கும் ஒரு கொடிய அரக்கன் எனலாம். நாகரிகத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திற்குமுன் டார்வினின் பரிணாம வளர்ச்சித் தத்துவத்தின் படி குரங்கிலிருந்து மனித வர்க்க சரித்திரத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திலே மிருகத்தொடு மிருகமாய் வேறுபாடற்று வாழ்ந்த காலத்திலே இந்தச் சாதிப்பாகுபாடு உருவாகவில்லை. இதனைச் சரித்திரமும் வலியுறுத்துகின்றது. அப்படியாயின் எவ்வாறு சாதி வேற்றுமை நம்மவர் உள்ளத்திலே தோன்றியது?

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னாலியன்ற தொழிலை, தான் வாழ்ந்த இடத்தின் சூழ்நிலைக்கேற்ப, மனிதன் சிறிது நாகரிகமடையத் தொடங்கிய காலத்திலே, தன் சீவனோபாயத்திற்காக ஏற்றுக் கொண்டான். பின் அவர்களது பிள்ளைகள் தங்கள் தந்தையரது தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர்களுக்கு அவர்களது தந்தையரே ஆசானாயிருந்து தொழில் கற்பிக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் தொழிலிலே நிபுணராக இருந்தமையாலோ அன்றித் தம் தொழிலையன்றி வேறு தொழில்களை அறியாமல் இருந்தமையாலோ தங்கள் தொழிலையே தம் பிள்ளைக்கும் கற்பித்தனர். அக்காலத்தில் பலரும் தாம் விரும்பிய தொழிலைப் பயிற்றுவதற்கு இக்காலத்தைப்போன்று தொழிற்கல்வி பயிலக்கூடிய வசதியுடைய கல்விக்கூடங்களில்லை. இதனால் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தந்தையரது தொழிலைச் செய்துவர, அது பரம்பரைத் தொழிலாகி, அதன் பயனாக சாதியென்ற கொடிய அரக்கன் உருவானான்.

இன்று மாவிட்டபுர ஆலயத்தில் நடந்த ஆலயப்பிரவேச நிகழ்ச்சி நம்ம

வரிடம் பெரும் பரபரப்பை உண்டாக்கியிருப்பது தெரிந்ததே. இன்று கோயிலுக்குத் தாழ்ந்த சாதியினரை உள்ளே விடாதற்கு அவர்கள் நடத்தையே காரணம் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் தாழ்ந்த சாதியினரை இந்நிலைமைக்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் எவர்?, என்பதனை நாம் சற்றுச் சிந்திக்கவேண்டும். உயர் சாதியினரின் முன்னோர், தாழ்ந்த சாதியினர் எனக் கூறப்பட்டவர்களைத் தம்மிடத்திருந்து விலக்கி வைத்தனர். அவர்கள் தம்முடன் உயர்கல்வி கற்பதைத் தவிர்த்தனர். தம் பிள்ளைகள் அவர்களுடன் சேர்ந்து பழகுவதைத் தடுத்தனர். அவர்களுக்கு தாழ்வுணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர். தாழ்ந்த சாதியினரைத் தம் கையாட்களாகவும், தங்கீழ் கைகட்டிச் சேவகம் புரிபவர்களாகவும் நடாத்தினர். உயர் சாதியினர் என்று கூறப்படுவோர் ஒருவருடன் ஒருவர் சண்டையிட்டபோது தாழ்ந்த சாதியினரின் உதவியால் தம்பகைவரினமீது தம் பகைமையைச் சாதித்தனர். கொலை செய்வித்தோ, அன்றி, அவர்களை அடித்தோ தம் வஞ்சங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டனர். இதனால் தாழ்ந்த சாதியினரின் மனத்துள் காட்டு மிராண்டித் தனமான கீழ்த்தர எண்ணங்கள் குடி கொண்டன. இதனால் அவர்கள் சோயிலுக்குச் சென்று முழுமுதற் கடவுளை வணங்கும் உரிமையை இழந்தனர். எனவே, தாமே ஏற்படுத்திக்கொண்ட சாதிப்பாகுபாட்டை தாமே அழித்துக் கொள்ள உயர் சாதியினர் முன்வர வேண்டும்.

மனித இனம் முன்னேறாத காலத்தில் உணராத சாதிப்பாகுபாடு தற்போது மனிதன் மிகவும் முன்னேறிவிட்ட நிலையில் அழியவேண்டியது நியாயம். தற்போது சாதிப்பாகுபாடு காட்டப்பட்டு வரும் சமூகங்களிலே, பழம் பெருமை

வாய்ந்ததும் அறிஞர்கள் பலரைக் கண்டதுமான நம் தமிழ்ச் சமூகம் ஒன்றாயிருப்பது வருந்தத்தக்கதும் வெட்கப்படவேண்டியதுமாகும். தம் முன்னோர்கள் பின்பற்றும் கண்முடித்தனமான கொள்கைகளைத் தமிழர்கள் பின்பற்றுகின்றனர். ஆனால் ஓளவையார் திருவள்ளுவர் போன்ற அறிஞர்கள் இயற்றிய நூல்களை ஆராய்ந்து அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள பொன் மொழிகளை பின்பற்றுகிறார்களில்லை. இவ்வாறு அவர்கள் பின்பற்றினாலானால் 'சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை' என்னும் உண்மையைத் தெளிவுபெற உணர்ந்திருப்பார்கள். சாதிப்பாகுபாடு அழிக்கப்பட்டாற்றான் நம் தமிழ்ச் சமூகம் முன்னேறி, நமது பழம் பெருமையை நிலைநாட்டிப் புதுப் பொலிவுடன் ஏனைய முற்போக்கான சமூகங்களுடன் சமதையாய் வீற்றிருக்க முடியும். அதனாற்றான்,

நம் புதுமைக் கவிஞரும், புரட்சிக் கவிஞனுமாகிய பாரதி,

‘சாதிக்கொடுமைகள் வேண்டாம்—அன்பு தன்னில் செழித்திடும் வையம்

ஆதரவுற்றிங்கு வாழ்வோம்—தொழில் ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்’

என்றுபாடி சாதிப்பாகுபாடு என்னும் தீய அரக்கனுக்கெதிராகப் போர் முரசு கொட்டினான். ஆனால், துரதிஷ்டவசமாகத் தமிழ்மக்கள் விழிப்புற்று அன்று அவனுக்குக் கைகொடுத்து உதவாமையால் இன்று நம் சமூகம் வேற்றுச் சமூகத்தின் இழிவுக்கு இடமாயுள்ளது. ஆயினும், காலங்கடந்து விடவில்லை. எனவே, இனியாவது நம் தமிழ்ச் சமூகம் விழிப்புணர்ச்சி பெற்று,

‘சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி - அதில் தாழ்வென்றும் மேலென்றும்—கொள்ளாதே’

என்ற வீரமிக்க கோஷத்தை எழுப்பிச் சாதிப்பாகுபாட்டிற்கு சாவுமணி அடித்து, நமது சமூகத்தை முற்போக்கானதாக்கி மறுமலர்ச்சி பெறுவோமாக.

தயாவதி தர்மலிங்கம்
க.பொ.த.ப. உயர்தர வகுப்பு
(விஞ்ஞானப் பிரிவு I)

வினையாட்டுப் பழமும் வினையாட்டு யானையும் வாஸ்தவமான பழத்தையும் யானையையும் நினைப்பூட்டுவது போல ஆராதிக்கப்படும் விக்கிரகங்கள் நித்தியனும் அருபியுமான ஈஸ்வரனை நினைப்பூட்டுகின்றன.

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்.

அன்றொருநாள் மலைப்புறத்தே

நெடிதுயர்ந்த மலைகள்
நிமிர்ந்து வாளைத் தொட்டனவே
பனிபடர்ந்த உச்சிகள்
பஞ்சுப் பொதியாய்த் தோன்றினவே ✕

கதிரவன் கரம் நீட்ட
காலை தன்னைக் காட்ட
பகலவனின் வரவால்
பனியும் மெல்ல மறைந்ததுவே

உருக்கி விட்ட வெள்ளியை
ஒத்து ஓடும் அருவிகள்
தாவி மெல்லப் பாய்ந்து
தரை தன்னைத் தழுவினவே

மலையிடைத் தன்னை
மறைத்த மாண்புக் கதிரவன்
கதிர்கள் எல்லாம் வீசி
காண வந்தனன் உலகினையே ✕

வண்ண வண்ணப் பறவைகள்
வானில் பறந்து சென்றனவே
காலை தனின் அழகினை
கண்டு ரசித்தாள் தாமரையே

உச்சி வாளைக் கதிரோன்
உலவிச் சென்றடைதலும்
உருகி வந்த பனியும்
உருத் தெரியாப் போனதே ✕

மேற்கு வானம் சிவந்து
மெல்ல இரவும் பரவ
பறவை சிறகை யடித்து
பறந்தது கூட்டை நோக்கியே

மலரும் மரங்கள் யாவும்
மலர்ந்து நின்று சிரிக்க
மலர்ப் படுக்கை ஒன்று
மண்ணில் காட்சி யளித்ததுவே ✕

வண்ணக் கலவை ஒன்று
வானில் தெளிவாய்த் தெரிய
பூமி தன்னில் பூக்களும்
பூர்த்து மலர்ந்து நோக்கினவே

வானம் பாடி ஒன்று
வானில் பறந்து சென்று
வான வீதி தன்னில்
வாழ்த்துப் பாவைப் பாடியதே

பகலும் மெல்லக் கரைய
பனியும் வந்து மூட
இருளும் எங்கும் செறிய
இன்ப நிலா வந்ததுவே ✕

இரவும் பகலும் கலக்க
இதயம் இன்பம் எய்த
உலகின் அழகு சிறப்பாய்
உள்ளம் குளிர வைத்ததுவே

வெள்ளி நிலா வானத்தில்
மெல்ல எட்டிப் பார்த்து
பஞ்சுத் திரை ஒன்றினுள்
பட்டு முகத்தை மறைத்ததுவே ✕

வெள்ளி மணல் கரைதனில்
துள்ளி வரும் பேரலையும்
தழுவிச் செல்லும் தென்றலும்
பழுதில் இன்பம் பயத்ததுவே

தரணி தன்னை ஒளியிலே
தாழ்த்தி விட்ட திங்களும்
அள்ளி அழகைக் காட்ட
அதை நானும் ரசித்தேனே. ✕

சாவித்திரி பொன்னம்பலம்
க. பொ. த. ப, உயர்தர வகுப்பு
(விஞ்ஞானப் பிரிவு II)

* * *

எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.

—திருவள்ளுவர்.

என் வாழ்வின் மறக்கமுடியாத வசப்பிரயாணம்

சென்ற சித்திரை மாதம் எமது விடு முறையை இன்பமாகக் கழிப்பதன் பொருட்டு நானும் எனது சகோதரர்களும் கண்டி நகரம் செல்லத் திட்டமிட்டிருந்தோம். காரிருள் நீங்கியது; நீலவானில் கதிரவன் நீந்தி ஓடிவந்து கொண்டிருந்தான்; கோழிகள் கூவின; காசங்கள் கரைந்தன; தாமரைகள் புன்முறுவல் தவழ மலர்ந்தன; பொழுது புலர்ந்தது. ஆலயமணியின் ஓசையைக் கேட்டநான் அமைதியுடன் ஆண்டவனை நினைத்தவண்ணமாகத் துயில் எழுந்தேன். எனக்கொரே குதுகலமாய் இருந்தது. ஏனெனில், நாம் அன்று உல்லாசப் பிரயாணம் செய்வதற்குத் திட்டமிட்டிருந்த தினமாகும்.

நானும் எனது சகோதரர்களும் இதயத்தில் இன்பம் பொங்க வசவண்டியில் ஏறி எமது பிரயாணத்தை மேற்கொண்டோம். வசவண்டிக்குள் இருந்துசொண்டே ஓய்வு ஒழிவின்றிக் கண்டு களித்த காட்சிகள் பற்பல, வயல்கள் யாவும் பச்சைப் பசேலெனக் காட்சி அளித்தன. பச்சிலைகள் பரந்த சோலைகள் எத்தனை! அவற்றிற்கிடையே மலர்கள் குலுங்கும் மரங்கள் எத்தனை! அவற்றில் இருந்து வரும் மந்த மாருதம் எமது சோர்வை மாற்ற வல்ல மாருதம் போன்றிருந்தது. கூடிக் குலாவும் புள்ளினங்கள் ரீங்காரம் செய்து பறக்கும் வண்டுகள், எத்தனை! எத்தனை! இவையெல்லாவற்றையும் பலவித வர்ணமாக்கும் சூரியனின் ஒளிர்க் கதிர்கள் செய்யும் ஜாலவித்தைகள் தான் எத்தனை!

“அதோ! ஒரு கூர்மையான வளைவு, அதனை எப்படி இவ்வச வண்டி கடக்கப் போகிறதோ,” என்று எண்ணி ஏக்கமுற்றிருக்கும்போதே வசவண்டி இயந்திரக் கோளாறிலால் அந்தக் கூர்மையான வளைவுதனில் நின்றுவிட்டது. வசவுக்கும் சாரதிக்கு மிடையே கடும் போராட்டம்

தொடங்கியது, இதே சமயத்தில் ‘சோ’ என்னும் ஓசையோடு சுழல் காற்றும் மழையும் ஒருங்கே வந்தன. இடி முழக்கத்தின் சத்தத்தினால் எனது இதயமே நின்றுவிடும்போல் இருந்தது. வச வண்டி ஒரு மயிரிழையிலேனும் முன்பின் விலகினால் பயங்கரப் பாதாளத்தில் சரண்புகுந்துவிடும். எனவே, எமது வசவில் இருந்த அத்தனை பேரும் பயத்தினால் இறைவனிடம் உயிர்ப்பிச்சை கேட்டோம். அத்துடன் அனைவரும் ஒரு தாய் மக்கள் போல ஒருவருக்கொருவர் அன்பைப் பரிமாறினோம். உள்ளத்தில் அளவு கடந்த பயமுற்றவராய் இருந்தும் உடட்டளவில் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறினோம். வசவுக்கும் சாரதிக்கும் நீண்டநேரம் போராட்டம் நடந்தமையால் நாமும் பசிக் கொடுமை தாங்காது தவித்தோம். குக்குடி கிழவர் ஒருவரும் கடும் குளிரினால் நடு நடுங்கத் தொடங்கினார். பச்சினம் பாலர்சள் பயத்தினால் அலறத் தொடங்கினார். நானும் எனது வாழ்வில் எனது பெற்றோரைக் காண்பேனோ என ஐயமுற்றிருக்கும் போது இறைவனே திருவுருவம் எடுத்து வந்தாற்போன்று இன்னுமோர் வசவண்டி அவ்வழியால் வந்தது. அவ்வண்டியைக் கண்டதும் எமது இதயத்தில் இருந்த பயம் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் மறைந்தது. நாம் அளவற்ற உவகையுற்றவராய் மூட்டை முடிச்சுடன் போட்டியிட்ட வண்ணம் வந்த வண்டியில் ஏறினோம்.

கலக்கமுற்றிருந்த எமக்கு வசச் சாரதி “அஞ்சேல் அஞ்சேல்” என ஆறுதல் கூறி வசவைச் செலுத்திச் சென்றான். எமக்கு நேரவிருந்த விபத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அமைதியின் மத்தியில் புயல் வீசியது போலப் பின்னால் வந்த மோட்டார் வண்டி எமது வசவை விலத்திக்கொண்டு மிக்க துரிதமாகச் சென்றது. இதைக் கண்ணுற்ற எமது இளந்

சாரதி அம்மோட்டார் வண்டியின் துரிதத் துடன் போட்டியிடத் தொடங்கினான். மதுமயக்கத்தில் இருந்த சாரதிக்கு வசவினில் இரந்த அனைவரும் புகட்டிய அறிவுரைகள் யாவும் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போல் ஆயின. மீண்டும் மீண்டும் மிக்க துரிதமாக வசு செலுத்தப்பட்டமையால் கணப்பொழுதினில் அது எதிர்வந்த பாலத்தின் மீது தங்குதடை இன்றித் தாளம் போட்டு டோதி மகாவலி கங்கையினுள் சரண் புகுந்தது.

வானமே இடிந்து என் தலையினில் விழுந்தாற் போன்ற அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி எனது நினைவை இழந்தேன். நான் கண் விழித்துப் பார்த்தபோது நானும் எனது சகோதரர்களும் மற்றும் சிலரும் கண்டிவைத்திய சாலையில் கால், கை, அசைக்க

முடியாது கட்டுக்கள் போடப்பட்டு படுக்கையில் இருப்பதை அறிந்தேன். எனது பெற்றோர்கள் என் முன் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகக் காட்சி அளித்தனர். தாதிமார் பலர் அவர்களுக்குத் தேறுதல் மொழி கூறிக்கொண்டிருந்தனர். என்னுடன் பிரயாணம் செய்தவர்களுள் சிலர் இவ்வுலகை விட்டு இறைவனடி எய்தினர் என்ற செய்தியும் என் காதினில் விழுந்து என் மனதில் சஞ்சலத்தை உண்டாக்கியது. இவ் விபத்தினால் மரணமெய்தியிருக்க வேண்டிய நான் இறைவனின் திருவருளிணல் இன்றும் உயிருடன் இருக்கின்றேன்.

சிவதேவி சிவரட்ணம்
10-ம் பாரம் "A"
(விஞ்ஞானப் பிரிவு)

வ ள் ஞ வ ன்

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றமை நன்று”

என்னும் அமுத வாக்கிற் கிணங்க சைவமும், செந்தமிழும் தழைத்தோங்க, பூமி எங்கும் செழித்து மிளிர, இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே பாரத மாதாவின் ஒற்றைக் கண்போல விளங்கும் சென்னை மாநகருக்குத் தெற்கே உள்ள மயிலாப்பூரிலே, வள்ளுவ சேரியிலே, பாழும் வறுமையின் மடியிலே, வள்ளுவன் தோன்றினான். அவன் தோன்றியிரா விட்டால்.....? இன்று ஏலையா..... ஏலையா என்ற இடி குரல்கள் நம் காதிற் கேளா. சிறப்பு மிக்க திருக்குறளை நாம் கற்றிருக்க முடியாது.

தோன்றிய வள்ளுவன் துள்ளித் திரிந்தான். வளர்மதி போல் வளர்ந்தான்; வரண்டு கிடக்கும் மனித சமுதாயத்தை

வளமாக்க நினைத்தான். துள்ளித் திரியும் பருவமல்லவா? மழலை பேசும் வயதில் அது அவனால் எப்படி முடியும்? சாதி வேற்றுமை அவனைச் சஞ்சலப் படுத்தியது. ஏழமை அவனை இடித்து நசித்துக் கொண்டிருந்தது. மற்றும் குடும்பப் பாரமாக நான்கு தங்கைகள். அரிய கவிதை இயற்றிய ஓளவை மூதாட்டி இவரின் தங்கைகளில் ஒருவர் ஆவர். உப்பை, உறுவை, வள்ளி, கபிலர் என்போரே இவர் சகோதரர்கள். அன்னை ஆதியும் தந்தை பகவனும் என்ன செய்வார்கள்? வறுமை அவர்களையும் வாட்டி வதக்கிக் கொண்டிருந்தது.

பாலகளுை வள்ளுவன் பாடத் தொடங்கினான். அவன் கவிதைகளைப் படித்துச் சுவைத்தனர் பெரியோர். வளர்ந்த

வள்ளுவன் மதிசெட்டுக் கிடக்கும் மக்கள் சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்பினான் அரிய தேன் மொழிகளை அள்ளி அள்ளிச் சிந்தினான். திருவள்ளுவனாக மாறினான். அவன் நாவினின்றும் வெளிப்போந்த தேனினும் இனிய பொற்றுளிகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தே திருக்குறள் என்னும் பொன்னேடு உருவாயது. அவனது ஒவ்வொரு சொல்லிலும் செந்தமிழை ஊறிக்கிடந்தது அதனால் 'செந்நாப் போதர்' எனப் பெயர் பெற்றான்; நாவன்மையிற் சிறந்து விளங்கியமையால் பெருநாவலர் என்னும் பட்டம் பெற்றான். ஆனால் சாதி வேற்றுமை அவன் உயர்வுக்குச் சாவுமணியடித்தது.

மயிலாப்பூரிலே உள்ள மனிதருள் மாணிக்கம் போன்ற மார்க்கசகாயப் பிரபு என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். வளம் கொண்ட பாலை வாவென்றழைப்பவர்; புலமை கொண்டவரைப் புறக்கணிக்க மாட்டார். அப்படிப்பட்ட அந்தத் தெய்வப் பிறவி, வள்ளுவன் மீது அன்பெனும் மாரியைப் பொழிந்து, அவன் உயர்ச்சிக்கு உதவியாக நின்றது. அன்றொரு காலம், அவ்வேளாளப் பிரபுவின் வெள்ளரித் தோட்டத்தில் நின்ற வெறிகொண்ட வேதாளம் ஒன்று புகுந்து, வெள்ளரித் தோட்டத்தை வெட்ட வெளியாக மாற்றிக் கொண்டிருந்தது. வெகுண்டெழுந்த வேளாளப் பிரபு அவ்வேதாளத்தைத் துரத்த எத்தனையோ மந்திர தந்திரங்களைப் பயன்படுத்தினார். வேதாளம் ஓடவில்லை; மேலும் வெறி கொண்டது. வருத்தமடைந்த அந்தப் பிரபு வள்ளுவனைத் தஞ்சம்புகுந்தார். "வேதாளத்தைத் துரத்துவேன்" என வள்ளுவன் உறுதி கூறினான். வெள்ளரித் தோட்டத்திலிருந்து வள்ளுவன் வேதாளத்தை எப்படியோ துரத்திவிட்டான். வேதாளம் துரத்தப்பட்டதை அறிந்த வேளாளப் பிரபு அகமகிழ்ந்தார். தனது மகள் வாசுகியை வள்ளுவனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தார்.

வேளாளப் பிரபுவின் மகள் வாசுகி வள்ளுவனை மணக்க மறுக்கவில்லை. புலவோனை மணப்பதில் ஒரு தனியின்பம் கண்

டாள்: வள்ளுவனும் வாசுகியும் உயிரும் உடலும் போல ஒன்றுசேர்ந்து இல்லறத்தை நடத்தி வந்தார்கள். இல்லறத்தின் பொருட்டு வள்ளுவன் சிறிது காலம் நூல் நூற்கும் தொழிலைச் செய்து வந்தான். நூல் நூற்கும் போதும் அவன் நாவினின்றும் கவிதைகள் வெளிவந்து கொண்டேயிருக்கும். அவற்றில்,

“இழை நக்கி நூல் நெருடும் ஏழை அறிவானே
குழை நக்கும் பிஞ்சுகன்றன் கூத்து”

என்னும் பாடலும் ஒன்று.

வள்ளுவனின் மதிப்புப் பெற்ற மாணிக்கர்களிலே இரத்தினசிங்கம் என்னும் கப்பல் வியாபாரியும் ஒருவர். ஒருநாள் அம்மாணிக்கரின் கப்பல் ஒரு பாறையில் செருகிக் கரை சேராமல் நின்றது. இரத்தினசிங்கர் எத்தனையோ முறைகளைக் கையாண்டார், முயற்சி பயன் அளிக்கவில்லை. இச்செய்தியைத் திருவள்ளுவனிடம் அறிவித்தார். செய்தியை அறிந்த வள்ளுவன் வீறு நடை போட்டுக்கொண்டு, அகம் பாவத்துடன் கப்பலை நோக்கிச் சென்றான். கூலியாட்களைக் கயிற்றைப் பிடிக்கச் சொன்னான். தானும் கயிற்றின் ஒரு பகுதியைப் பிடித்துக்கொண்டு "ஏலையா... ஏலையா.....என்று சொல்லி இழுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு தானும் அக்கயிற்றை அவர்களுடன் சேர்த்து இழுத்தான். கப்பல் கரைசேர்ந்தது. வள்ளுவன் வாழ்த்தப்பட்டான்.

இல்லற வாழ்விலே இன்ப துன்பங்கள் ஏற்படுவது இயல்பு. அதுவேதான் வள்ளுவனின் வாழ்விலேயும் நடந்தது. வாலிப வயதிலேயே வள்ளுவரின் துணைவியாகிய வாசுகி காலன் கையிற் சிக்கிவிட்டாள். அவளின் பிரிவால் வள்ளுவன் சித்தம் கலங்கினான். அழுதான்..... புரண்டான்..... "ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ" என்ற அருமைத் தங்கையின் வாக்கை நினைத்தான். சிறிது ஆறுதல் அடைந்தான். அருமை மனைவியைச் சுடுகாட்டில் எரித்து விட்டுத் துக்கத்துடன்,

அடிசிற கினியாளே அன்புடைய மாதே
படிசொற் றவருத பாவாய் - அடி வருடிப்
பின் தூங்கி முன்னெழுந்த பேதையே
போதியோ
என் தூங்கும் என் கண்ணிரா,

என்னும் பாடலைப் பாடி வீட்டு வீடு
சேர்ந்தான்.

வள்ளுவனின் ஞானக் கண்ணுக்கு
மானிட உலகம் தூய்மையற்றுக் காணப்
பட்டது. அதனாலே தான் இவ் வண்டத்
தைத் திருத்த முயன்றான். இதற்காகவே
தான் அவன் நாவின்னிறும் திருக்குறட்
பொற் பொறி வெளியே பறந்தது. ஆயி
ரத்து முன்னூற்று முப்பது குறள்களைக்
கொண்ட திருக்குறள் என்னும் பொன்
னூலை உலகுக்கு அளித்தான். ஒரு
மொழியை அல்லது மதத்தைப் போற்
றியோ, தூற்றியோ அவன் இந்நூலை
இயற்றவில்லை. எல்லோருக்கும் பொது
நூலாக இந் நூல் மிளிர்கிறது. வள்ளு
வனின் திருக்குறள் மூலம் நம் தமிழ்
அன்னையின் சிறப்பு அண்டம் முழுவதுமே
பரந்திருக்கிறது என்று கூறல் மிகையா
காது.

தமிழ் அன்னையை நிலை தளராமற்
காத்த பெரும் புலவனாகிய திருவள்ளுவன்

தம் மாணாக்கர் முன்னிலையில் “தாம்
இறந்த பின் தம் உடலை வெட்ட வெளி
யில் போடும்படி சொன்னான். இரக்க
மற்ற இதயங்களை உருகச்செய்த உத்தம
ரும், மதி கெட்ட மாந்தரை மானத்துடன்
வாழச் செய்த மாண்பு மிக்கப் பெரியா
ரும், அறியாமைக் கடலில் தத்தளித்த
மக்கட் சமுதாயத்தை அரிய திருக்குறள்
என்னும் படகின் மூலம் ஞானம் என்னும்
கரைக்குச் சேர்த்த அண்ணலுமாகிய வள்
ளுவனின் உயிரை, ஒருநாள், கூற்றுடன்
கவர்ந்து சென்றான். வள்ளுவனின் பூத
உடல் அழிந்தாலும் புகழுடம்பு என்றும்
அழியாது நிற்கும். அவனின் உடலை அவ
ரின் மாணாக்கர் எரிக்காமல் ஒரு வெட்ட
வெளியில் அவரின் விருப்பப்படியே போட்
டார்கள். அவரின் உடலை உண்ட காசங்
கள் பொன்னிறமாயின.

வாழ்க வள்ளுவன் !

அவனின் அரிய திருக்குறள் வாழ்க!!
வளம் பொருந்திய இவ்வையகம் வாழ்க!!!

சொருபராணி முத்தையா
9-ம் பாரம் ‘A’
(விஞ்ஞானப் பிரிவு)

“ஞானக் கொடையே மிகச் சிறந்த கொடை
ஏனெனில் அது சாவாமையும் நித்தியானந்தமும்
அளிக்கின்றது”.

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர்,

இலங்கையின் மலைப்பிரதேசம்

நம் தாய்நாடாகிய இலங்கை நாற்புறமும் கடல் சூழ்ந்ததோர் இயற்கை வளம் பொருந்திய அழகிய தீவாகும். இதன் மத்தியபகுதி மலைகள் நிறைந்த மலைப் பிரதேசமாகும்.

கண்டி, நுவரெலியா, பதுளை, ஹற்றன் போன்ற இடங்கள் மலைப்பிரதேசத்தில் முக்கியமானவை. இங்கு இருக்கும் அழகிய காட்சிகள் மக்கள் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளக் கூடியவை.

மலைப்பிரதேசத்தில் வானளாவி நிற்கும் அழகிய உயர்ந்த மரங்களும், பனிப்போர்வை படிந்துள்ள மலைச்சிகரங்களும், அதன்மேல் நுரைபொங்கப் பாய்ந்து செல்லும் வற்றாத ஜீவநதிகளும், அவை செல்லும் வழியின் இருமருங்கும் காணப்படும் பசுமையான காட்சிகளும் கண்ணுக்கும் மனத்திற்கும் விருந்தளிக்கின்றன.

மற்றும் வளைந்து, வளைந்து செல்லும் பாதைகளும், மலைகளில் அமைந்து வெள்ளைவேளெரெனக் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளும், நதியின் நீரினால் வளம் பெறும் படிவயல்களும், மரக்கறி, பழவகைத் தோட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. நாட்டின் பொருளாதாரத்தை அதிகரிக்க உதவும் மலைச்சரிவுகளில் வளரும் பசுமை நிறம் வாய்ந்த தேயிலைச் செடிகளும், அவற்றில் கொழுந்து கொய்யும் பெண்களும், றப்பர், கொக்கோ, கஜு முதலிய மற்றைய பயிர்ச் செடிகளும், அவற்றினூடே தவழ்ந்து வரும் ஈரலிப்பான குளிர்ந்த காற்றும் விழிகளுக்குப் புத்துணர்ச்சியை ஊட்டி இதயத்தை மகிழ்வடையச் செய்கின்றன.

ஆசியாவிலேயே சிறந்ததாகக் கருதப்படும் கண்ணைக் கவரும் அழகு பொருந்திய பேராத்தனைப் பூங்காவும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமும் மலைப்பிரதேசமாகிய கண்டியில் அமைந்துள்ளன. மேலும்

கண்டி நாற்புறமும் மலைகளாற் சூழப்பட்டிருப்பதால் பகைவரின் எதிர்ப்பினின்றும் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளப் பழைய சிங்கள அரசர்கள் இதனைத் தமது தலை நகராகக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு சரித்திரப் பிரசித்தம் பெற்றது கண்டி. இன்னும், நுவரெலியாப் பிரதேசத்தில் பரந்து விரிந்த பசுமையான குதிரைப் பந்தய மைதானமும், மலர்ப்பூங்காவும் பிரசித்தி பெற்றவை. இவ்வாறு வற்றாத நதிகளால் மலைப்பிரதேசம் வளம் குன்றாமல் இயற்கை அழகுடன் காட்சி தருகின்றது.

இலங்கையின் அழகில், முக்கியமாக மலைப்பிரதேசத்தின் அழகில், அதன் செழிப்பில் கவரப்பட்டே போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்றோர் இதனைத் தம் அடிப்படுத்தினர். இன்று சுதந்திர இலங்கையாகி இருக்கும் இதன் மலைப்பிரதேசத்தின் அழகிய இயற்கைக் காட்சிகளை ரசிப்பதற்கென்றே வருடந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான அயல் நாட்டு உல்லாச யாத்திரிகர்கள் இங்கு வந்து தங்கிச் செல்கின்றனர். இதனால் நம்நாட்டு வருமானம் அதிகரிக்கின்றது. இதனை இன்னும் அதிகரிக்கத் தற்போது நம் அரசாங்கம் பல வழிகளில் முனைந்துள்ளது.

இலங்கையின் மலைப்பிரதேச அழகானது யாவர்க்கும் சொந்தம். இதனை நாம் மட்டும் அல்லாது உலக மக்களும் கண்டு களிப்பது அவசியம். இங்கு வந்து மலைப்பிரதேச அழகைக் கண்டு களித்துச் செல்லும் அவர்கள் இதயம், இலங்கையின் மலைப்பிரதேச அழகின் அழகிய நினைவுகளால் நிறைந்திருக்கும்.

இத்தகைய வளம்பொருந்திய இலங்கையின் மலைப்பிரதேசம், ஈழத்தவர்க்கு இறைவன் அளித்த அரியதொரு வரப்பிரசாதமாகும்.

ஜயந்தினி இராசரத்தினம்
9-ம் பாரம் (விஞ்ஞானப் பிரிவு)

காந்தி மகான்

மனிதன் நிலைதடுமாறி மிகப் பெருந்துன்பச் சூழலில் திணறிக் கொண்டிருந்த தருணங்களில் சமுதாயத்தைப் பிரகாசமான எதிர்காலத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல நல்ல தலைவர்கள் பலர் தோன்றினர். பலருள்ளும் தலைசிறந்தவர் மகான் காந்தி. அவர் வற்றாத சேவையே நதி; குறையாத அன்புச் சுரங்கம்; துருப்பிடயாத சத்திய இரும்பு; அணையாத நீதி விளக்கு; அழியாத கருணை முத்திரை; சாதாரண மனித உருவிற்பிறந்து வளர்ந்து அமரநிலையடைந்த அவரது புதுமை ததும்பும் வாழ்வு ஒரு புனிதச் சித்திரம்.

ஆயிரத் தெண்ணூற்றறுபத் தொன்பதாம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் இரண்டாம் நாள் உலக சரித்திரத்திலேயே ஒரு பொன்னான அந்நன்னாளிறுண் போர் பந்தர் என்னுமிடத்தில் காந்தி மகானவதரித்தார். கரம் சந்த் காந்தியும், புத்தலிபாயும் அத்திருக்குழந்தையைப் பெறும் பாக்கியம் பெற்றனர். ஒழுக்கமும், தூய சமயவாழ்வும் இரு கண்களாய்க் கொண்ட பெற்றோரின் அரவணைப்பில் காந்தி ஜிகாந்தி பெற்று, வளர்பிறையென, வாழை இளங் குருத்தென வளர்ந்தார். சிறு நிலா இள நிலாவானது, காந்தி இளைஞரானார். ஆங்கிலக் கலைமோகம் மலையாக வளர்ந்து நின்ற அக்காலத்தில் காந்தியும் தமது இருபதாவது வயதில் உயர்தரக்கல்வி கற்பதற்காக இங்கிலாந்து சென்றார். பெற்ற தாயின் அன்புக்கட்டளைக்கமைந்து மது, மாதர், மாமிசம் என்னும் மூன்றிலும் ஊன்றுச் சிந்தனையுடன், அங்கு ஒழுக்கத்துடன் வாழ்ந்து அறிவுத் தோன்றலாய், நியாயவாதியாய்ப் பிறந்தகம் திரும்பினார். வாழ்வின் இன்ப துன்பமெல்லாம் நிழற் போற்றொடர்ப் பத்தினியாகக் கஸ்தூரிபாயென்னு முத்தமியைத் துணைக் கொண்டார். நீதிவாழ்வுக்காக அல்லும், பகலும் உழைத்தார். ஆபிரிக்காவல் இந்திய மக்கள் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கவெறியில் அகப்பட்டு அடிமைகளாய்த் துடிப்பதைக் கண்

டார். மக்களை மாக்களாக மதிப்பவரைக் கண்டு மனங் கலங்கினார்; அளலாய்க் கொதித்தார். அன்புக் கொடியைக் கையிலேந்தியவராய் அரசாங்கத்தை எதிர்த்தார்.

“ஏழையென்று மடிமை யென்று மெவனுமில்லைச் சாதியில்”, என்று பாரதி கூறிய வார்த்தைகளுக்கு உயிர் கொடுத்தார்.

அரசியல் வாழ்விற்புகுந்து மெய்ஞ்ஞானத் துணியை அரசியலோடு பிணைத்தார். அரை நிருவாணமாய் நாலு முழத்துண்டோடு உலகமே நடுநடுங்கத் தக்க வகையில் சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார். வல்லவர்களும், நல்லவர்களும் மாகிய திலகர், கோகலே, மோதிலால் தாஸ், சரேஜினி, இலசபதியராய், இராசாசி முதலியோர் கைகொடுக்க முன்வந்தனர். அன்னை கஸ்தூரி பாயும் கொண்டான் குறிப்பறிந்து நடந்தாள்.

குகைக்குள்ளே குமுறிக் கொண்டிருந்த பரித்தானிய சிங்கத்தின் பிடரி மயிரைப் பிடித்துக் குலுக்கினார். சிங்கம் சீறியது; நகங்களாற் கீறியது. சுத்தியின்றி இரத்தமின்றிச் சத்தியத்தின் வலிமையோடு நின்ற சாந்தமூர்த்தியோ சிறிதும் கலங்கவில்லை; சினங் கொள்ளவில்லை; நடுநடுங்கவில்லை; சிரித்தார். கல்லடி கிடைத்தது; பொறுமைக் கேடயத்தாற் றடுத்தார். சொல்லடி பொழிந்தது; புன்சிரிப்பாற் தாங்கினார். கடுஞ்சிறை திறந்தது; உண்ணைவிரதத்தாற் றாய்மை பெற்றார். இன்னல்களுக்கு மேல் இன்னல்கள் வந்து முடின. இரத்தம் ஆரூய்ப் பெருகி ஓடியது. காந்திமகான் சத்தியச் சங்கநாதம் செய்தார். சட்டமறுப்பியக்கம் பிறந்தது; ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஓங்கியது; வரிகொடாவிக்கம் வளர்ந்தது; சத்தியாக் கிரகங்கள் தலை தூக்கின. இந்திய எரிமலை குமுறுவதைக் கண்டு வெள்ளையன் கதி கலங்கிப் பின்னடைந்தான். ஆயிரத்துத்

தொளாயிரத்துநாற்பத்தேழில் காந்தீயம் ஒளிச் சூரியன் போல் எழுந்தது. அடிமைக் காரீருள் அழிந்தது. அசோகச் சக்கரம் திகழும் மூவர்ணக்கொடி சுதந்திரக் காற்றில் வானளாவிப் பறந்தது. இப்போதும் பறந்து கொண்டே யிருக்கிறது.

குணக்குன்றான காந்திமகான் உண்ணு விரதமிருந்த நாட்கள் பலப்பல. தீண்டாத மக்களுக்கு பூட்டிக்கிடந்த கோவிற்கதவுகளைத் திறக்க அவரனுபவித்தது யரளப்பரிது. வறுமைப் பள்ளத்தில் மக்களைத் தள்ளிவைத்து மதுவரக்களைச் சிதைப்பதற்குச் செய்த போரட்டங்கள் வார்த்தையிலடங்கா. கல்வி, சுகவாழ்வு, ஒழுக்கம் என்னும் பல துறைகளிலும் மக்களை வானமட்டாயுயர்த்த அவர் சுமந்த துன்பச் சமைகள் ஏட்டிலடங்கா. வள்ளுவன் கண்ட வாய்மையை, அறிஞன் பிளேற்றேவின் அரசியல் ஞானத்தை, மார்க்க அரேலியனின் ஆத்ம தத்துவத்தை, கண்ணகி சீதையை, கருத்தரின் மலைப் பிரசங்கத்தை உலகிற் புகுத்தி

மகான் காந்தி மண்ணை விண்ணுக்கினர்: உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி உலகத்தாருள்ளமெல்லாமிடம் பெற்றார். முடிவில்லாக் கீர்த்தி பெற்று புவிக்குள்ளே முதன்மையுற்றார். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய்வமாறார்.

அவரது இளமை வாழ்வு இளைஞர்க்கு ஓர் அருமருந்து; இல்வாழ்வு இல்லறத்தாருக்கு ஒளி விளக்கு; எளிய வாழ்வு இடாம் பீசத்தின் படிப்பனை; சமூக வாழ்வு தொண்டர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு; அரசியல் வாழ்வு அரசுகளுக்குப் பாடப் புத்தகம்; ஞானவாழ்வு ஞானிகளுக்குப் போதகம்; அன்பு வாழ்வு துறவுவாழ்வு அணுகுண்டுகளுக்குச் சவுக்கடி; தூய வாழ்வு உலகிற்கோர் அழிவில்லாத இலக்கியக் கருவூலம்.

சிவசோதி கணேசன்
9-ம் பாரம் 'B'
விஞ்ஞானப் பிரிவு.

சந்திரன் தன் கதை கூறல்

நான் சூரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். குழந்தைகளுக்கு நான் அம்புலிமாமா. எனது பெயர் நிலா, முன்னோரிட்ட கணக்கின்படி எனது குடும்பம் ஒன்பதுபேரைக் கொண்டதாகும். எங்களை நவக்கிரகங்கள் என அழைப்பர். நமது தந்தையாகிய சூரியனை மையமாக வைத்துத் திசை வெளியில் நாம் வட்டமிடுகிறோம். எங்களுடைய சக்தி மக்களைப்பாதிக்கின்றதென அவர் உணர்ந்தனர். நமது திசை மாறும் போது மக்களுடைய திசை நாதனும் மாறுவதாகக் கருதினர். இதிலிருந்து சோதிட சாத்திரம் வகுத்தனர். சோதிடத்தின் விரிவே பின்பு வானசாஸ்திரமாயிற்று. விஞ்ஞானிகள் எங்கள் குடும்பத்தில் இன்னும் மேலதிகமாக நெப்டியூன், புளூட்டோ ஆகிய இருவர்கள் வெகு தொலைவில் இருப்பதாகத் தூரதிருஷ்டிக்

கண்ணாடியால் கண்டுபிடித்தனர். எனவே சோதிடசாஸ்திரம் பதினொரு கிரகங்களைக் கொண்டு மாற்றி அமைக்கப்படுதல் சிறப்பாகும் எனச் சில விஞ்ஞானிகள் விகடமாகக் கதைப்பது எனக்குக் கேட்கிறது.

எனது பிறப்பு மர்மமானது. பூமியிலிருந்து நான் பிறந்தேன் எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். திசைவெளியிற் பிறந்து சுற்றித் திரிந்த என்னைப் பூமியாகிய தாய் சுவீகரித்துக்கொண்டாளென வேறு சிலர் உரைக்கின்றனர். எப்படியிருந்தாலும் பூமியே எனக்குத் தாய் எனக் கருதி அடுப்பைச் சுற்றிய பூனைபோல், அவனையே சுற்றிக்கொண்டு இருக்கின்றேன். என்னுடைய வயதை எவராலும் நிச்சயமாகக் கணிக்க முடியவில்லை. ஏதோ இலட்சாதி இலட்சமெனச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

பூமியிலிருந்து கிட்டத்தட்ட இரண்டரை இலட்சம் மைல் தூரத்தில் நான் சஞ்சாரம் செய்கிறேன். ஒரு முறை பூமியை வலம் வர எனக்கு இருபத்தெட்டு நாட்கள் செல்லும்! இந்தக் கணக்கைப் பண்டைக் காலத்திலேயே அறிந்து இருபத்தெட்டு நாட்கள் கொண்ட ஒரு மாதத்தையும், என்னையும் ஒரே பெயரால் ‘திங்கள்’ என அழைக்கலாயினர்.

எனக்குச் சொந்தமான ஒளி கிடையாது சூரியனுடைய ஒளியையே நான் பளிங்குபோலப் பிரதிபலிக்கிறேன். மலைகளும், பள்ளத்தாக்குகளும், குழிகளும் நிறைந்த என் தோற்றத்தைக் கிட்டவந்து பார்த்தால் நீங்கள் வெறுப்பீர்கள். தூரத்தில் இருந்து என்னுடைய தோற்றத்தைக் கண்டு மயங்கிய புலவர்கள் என்னை அழகிய பெண்களுடைய முகத்திற்கு உவமையாகக் கூறினர், அது எனக்குப் பெருமை தான். அமெரிக்க விண்வெளி வீரர்கள் எனது குழிகள் நிறைந்த தரையை நேரில் வந்து பார்த்த பின்பு பெண்கள் இந்த உவமையை அதாவது ‘மதிமுகம்’ என்பதை விரும்புவார்களோ என்னவோ என ஐயுறுகிறேன். அக்கரை மாட்டிற்கு இக்கரை பச்சை என்பதை மக்கள் என்னிடமிருந்தாயினும் உணர்ந்தால் நான் சந்தோஷம் அடைவேன். என்னிடம் பவனமும், நீரும் இல்லாதபடியால் உயிரினங்களும், தாவரங்களும் வாழ்வகையில்லை. எனது தரையில் மக்கள் குடியேறி நிரந்தரமாக வாழ நினைப்பது பகற்கனவாகும். பூமிக்கு நான் ஒரு மலட்டு மைந்தனாக இருப்பது பற்றிப் பெரிதும் வருந்துகிறேன். எனினும், மக்களுக்கு என்னாலியன்ற உதவி செய்ய ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்.

வட்ட உருவமான எனது ஒருபக்கத்திற்குள் சூரிய ஒளிவிழுகிறது. மறுபக்கம் இருட்டாகவே இருக்கிறது. இதனால் சஞ்சாரத்தின் போது பூமியிலுள்ளவர்களுக்கு நான் வளர்வதும், தேய்வதமாகக் காட்சியளிக்கிறேன். பூரண தினத்தன்று நான் முழுமதியாகத் தென்படுகிறேன்; அட்டமி தினத்தின்போது பாதிமதியாகத் தோற்றமளிக்கின்றேன்; என்னிடம்

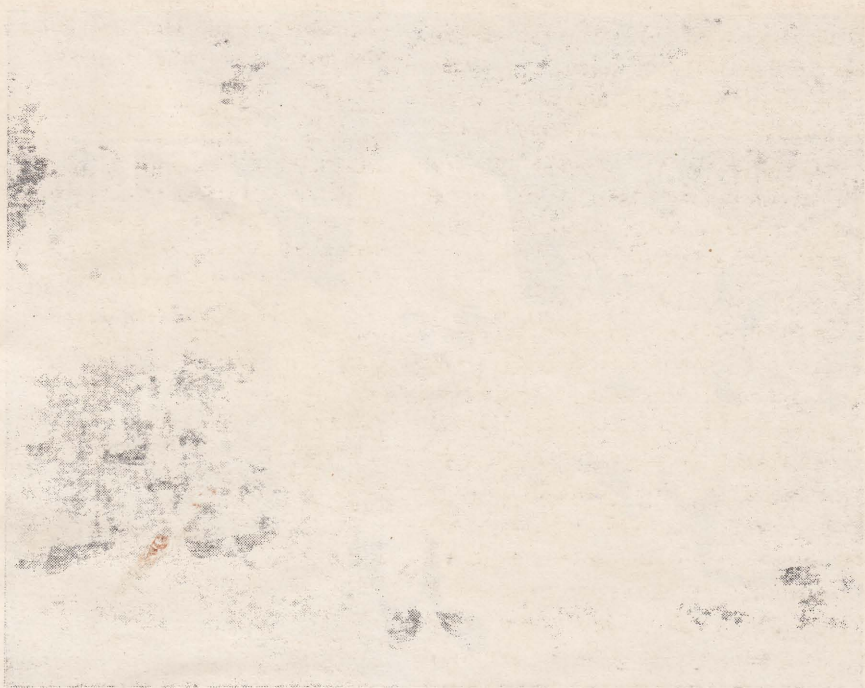
மிருந்த பவனத்தைப் பூமி ஈர்த்துக் கொண்டதாகச் சில விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர். எனது அளவு பூமியிலும் பார்க்க நான்கில் ஒரு பங்காகும். எனினும், என்னுடைய ஈர்ப்புச் சக்தி பூமியை ஓரளவு பாதிக்கிறது. அமாவாசை, பெளர்ணமி போன்ற தினங்களில் கடல் வற்றுவதையும், வேறு அட்டமி, நவமி போன்ற தினங்களில் பொங்குவதையும் நீங்கள் காணவில்லையா? எனது ஈர்ப்புச் சக்திதான் இதற்குக் காரணம்.

இலத்தீன் மொழியில் என்னை ‘லூனா’ எனக் கூறுவர். மதிமுகந்த மக்களை அவர்கள் ‘லூனட்டிக்’ என்பர். இதனால் மூளைக்கோளாறு உள்ளவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏதோ தொடர்பு இருந்ததாக உணர்ந்தனர். அமாவாசை நாட்களில் பித்தர்கள் வீறுகொள்வதை நீங்கள் அறிவீர்கள். தமிழ் நாட்டில் புத்தியை ‘மதி’ என்பார்கள். நல்ல புத்திமான் நுண்மதியன் ஆவான். புத்த பகவான் பிறந்தது சித்திரா பெளர்ணமியன்று; ஞானம் பெற்றது விசாகத்தன்று; நிர்வாணம் அடைந்ததும் ஒரு பெளர்ணமியன்றாகும். சிவனின் சடாமுடியில் நான் இடம் பெற்றேன்: ‘பித்தா பிறை சூடி’ எனச் சிவனை நினைத்து சுந்தரர் பாடியது எனக்கு அளவுகடந்த பெருமைபைக் கொடுக்கின்றது.

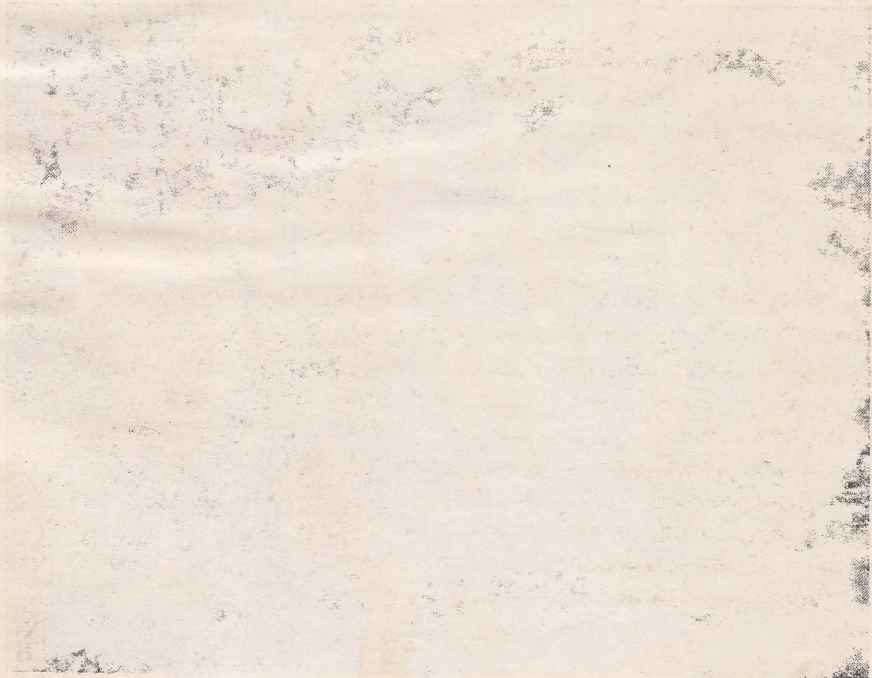
எனது தரையில் விண்வீரர்கள் காலடி வைத்தமையால் நான் பரிசுத்தம் இழந்து விட்டதாகச் சில வைதீகர்கள் கதைக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு மதியீனம். நான் சிவநிந்தனை செய்த தக்கன்யாகத்திற்கு கலந்தேன். எனினும், புரிந்த தவறை உணர்ந்து பச்சாத்தாபப்பட்டுச் சிவனைச் சரணாகதி அடைந்தேன், தினதயாளன் என்னை மன்னித்து எனக்கு உயர்ந்தபதவியை ஈந்தான். எனது தரையில் வந்து இறங்கிய ‘ஆம்ஸ்டிராங்கும், ஆல்டிறினும், பரந்த நீல வானத்தின் எல்லையற்ற தன்மையை உணர்ந்து தாம் சாதித்தது மிகவும் அற்பமென ஒப்புக் கொண்டார்கள். வியாபகமாயுள்ளது வான்: அது நீக்கம் அற எங்கும் நீல நிறமாகும். நீலவானில் நானிருப்பது வியாபக அறிவுள்ள சிவனுடன் இருப்பதை மக்களுக்கு ஞாபகம் ஊட்டுகிறதல்லவா? போயர் விடுமுறை நாட்களைப் புனிதமாகச் செலவிடும் இலங்கை மக்களுக்கு எனது நல்லாசிகள்!

தயாகௌரி செல்லப்பா
8-ம் பாரம் C

The Syracuse Exhibition at H. J. C.

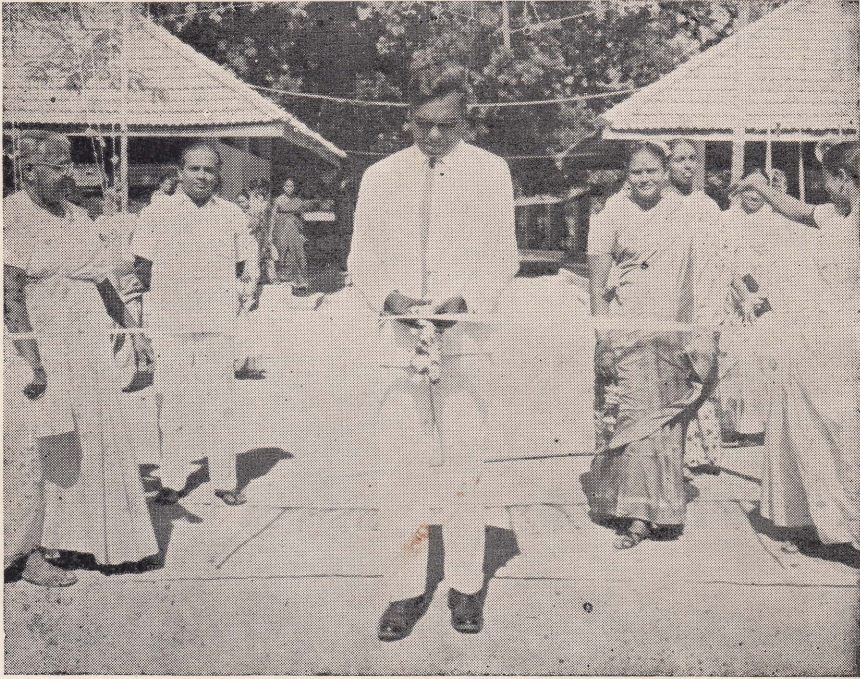

Mr. W. K. ... C. E. O. ...

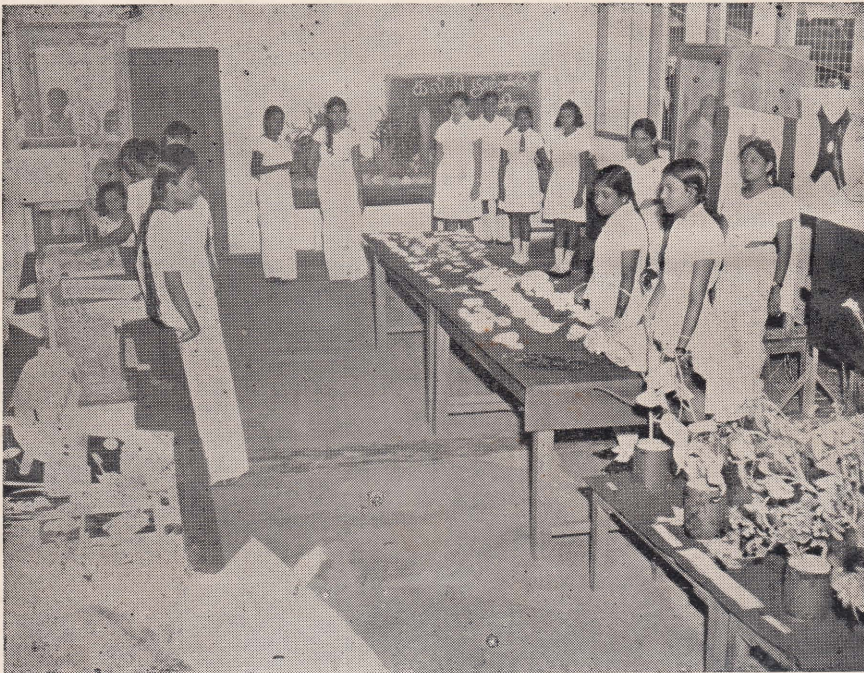

The Biology Section

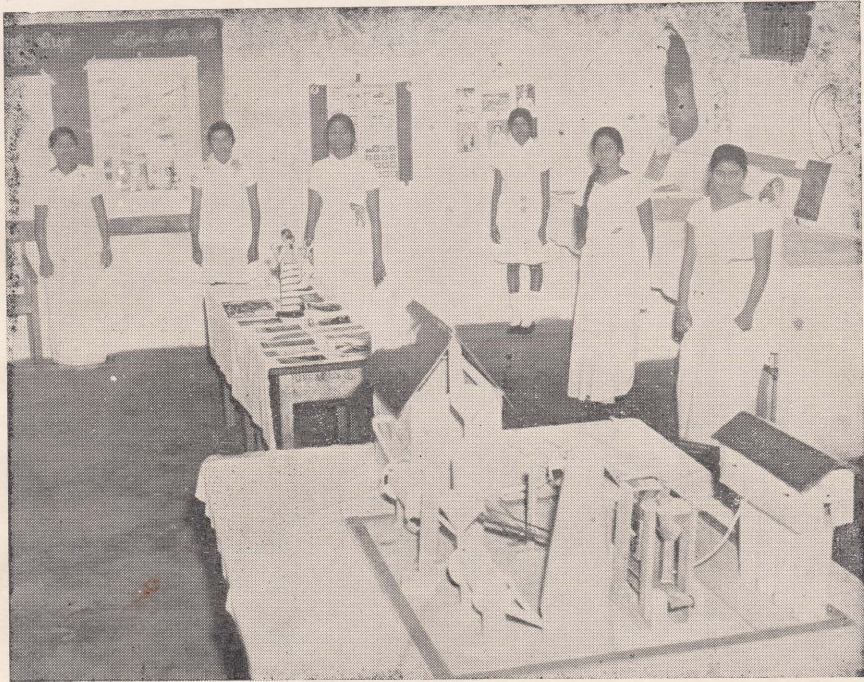
The Siyawasa Exhibition at H. L. C.

Mr. M. Kunaratnam C. E. O., opening the Exhibition

The Biology Section

The Social Sciences Section

Arts & Crafts

18 3 12

ஆதித் தலைநகரில் ஒருநாள்

ஆவணித் திங்கள் இருபதாம் நாள் அதிகாலையில் அம்மா எம்மைத் துயிலினின்றும் எழுப்பினார். காலைக் கடன்கள் முடிந்ததும், காலை உணவுப் பொதியுடன் மோட்டார் இரதத்தில் ஏறினோம்.

காலைக் கதிரவன் கண்விழிக்கு முன்னரே எங்கள் பயணம் தொடங்கியது. வானளாவ வளர்ந்தோங்கிய மரங்கள் நிறைந்த சாலைகள் ஊடாக மோட்டார் இரதம் விரைந்து சென்றது. மரத்துக்கு மரந்தாவும் மந்திகள் எங்களை எட்டிப் பார்த்து ஏளனம் செய்தன. கதிரவன் ஒளிபட்டு மரகத மணிகளாக மாறிய இலைகளின் நடுவே, சென்றிறப் பூக்கள் மாணிக்க மணிகளாக மலர்ந்து விளங்கின. சாலையின் இருமருங்கும் இன்று புனித நகராக விளங்கும் பண்டைய சிங்களத் தமிழ் அரசர்களின் தலைநகராகிய அநுராதபுரி விளங்கியது. எங்கும் ஒரே மெளன நிலை. சாந்த மூர்த்தி புத்த பகவான் நித்தம் ஞானத்துயில் கொள்ளும் இடமாக இருப்பதனற்றான் இவ்வளவு அமைதியோ?

முதலில் இடிந்து சரிந்த நிலையிற் காட்சி யளிக்கும் தூபராம சமாதியின் அருகில் எமது இரதம் நிறுத்தப்பட்டது. நாமும் எமது காலணிகளைக் களைந்து விட்டுச் சமாதி நோக்கி நடந்தோம். சமாதியினைச் சுற்றி நடந்த கால்கள் வலியெடுத்தன. ஆயினும் புதுமை காணும் ஆவலினால் உள்ளம் கால்வலியை மறந்தது. சமாதியின் அண்மையில் இருந்த சிறுவிகாரையுட் புகுந்தோம். ஞான ஒளி வீசுந்தம் திருமுகத்திற் சாந்தம் தவழப் புத்தபகவான் ஞானத்துயில்கொள்ளும் காட்சியில் எம்மனதைப் பறிகொடுத்தோம். புத்தபகவான் பக்கலில் தேவாதி தேவர்களும், பண்டைய சிங்கள அரசர்களும் பக்தி சிரத்தையுடன் வணங்கி நிற்கக்

கண்டோம். நாமும் தலைதாழ்த்தி வணங்கினோம்.

அடுத்து அதே சமாதியின் புதிய தோற்றமாக அமைக்கப்பட்ட “ருவன் வலிசய” சமாதியைப் பார்க்க எட்டி நடந்தோம். சுற்றுமதிலைச் சுமந்து நின்ற வேழக் கூட்டத்தின் சிற்பத் திறனைவியந்து நின்றோம். வேழங்கள் அனைத்தும் ஒரே அளவில் ஒரே அச்சில் வார்க்கப்பட்டிருந்தும், அவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்டிய அவற்றின் கால்களிற் பூட்டிய ஆபரணங்களிற் சிங்கள சிற்பத் திறனைக் கண்டுகளித்தோம். மதில் அழகினை மனதில் இருத்திய நாம் வாயிலினூடாகச் சுற்றுப் பிரகாரத்தைச் சுற்றி வலம் வந்தோம். பின் அங்கிருந்த அழகிய விகாரையுட் புகுந்தோம். வாயிலின் அருகில் அமைந்துள்ள சிற்பங்களிற் பண்டைத் தமிழ் அரசன் எல்லா மகாராசனுக்கும் சிங்கள அரசுகுமாரனான துட்டகைமுனுவிற் கும் நடந்த போரினைக் கண்டுவியந்தோம். ருவன்வலிசய சமாதியை கட்டிய காவலன் கைமுனுவே; தமிழன் ஆட்சியைத் தலை நகரிலிருந்து அகற்றி, “சிங்களத்திவு சிங்களவனுக்கே” என்ற உரிமையை நிலை நாட்டிய வீறுகொண்ட பெருவீரனாகக் கைமுனு காட்சியளித்தான். அவ்வீரனது இளமைக்கால எண்ணங்கள், கனக்கள், தாயார் விகார மகாதேவியின் போதனைகள் சித்திரங்களாக மாட விதானத்தை அழகுபடுத்தின. நெடுந்துயில் கொள்ளும் புத்தபகவான் திருவுருவியும், நிஷ்டையில் இருக்கும் பகவான் செப்புச் சிலையுருவியும் தரிசித்து உளநிறைவு பெற்றோம்.

மீண்டு எமது கால்கள் வெள்ளரசுக் கோவிலை நாடி நடக்கத் தொடங்கின. முகப்பு வாயிலிற் காணப்பட்ட நெடுங்க

தவின் ஊடாக உட்சென்றோம். புத்த பகவான் ஞானம்பெற்ற வெள்ளரசங்களை, பற்றிப் படர்ந்து வளர்ந்திருந்தது. அதன் கிளைகளில் உள்ள இலைகளிலும்பார்க்க அதை அலங்கரித்த பல வர்ணக் கொடிகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. அரசமரத்தைச் சுற்றி வர, நமது பிரதமர் ட்வி சேனநாயக்கா அவர்களாற் திறந்து வைக்கப்பட்ட தங்கப் பூட்டுடன் கூடிய தங்கவேலி தகதகவேன மின்னியது.

நேரமும் பத்து மணியாகியது. வழியில் உள்ள மரநிழலிற் தங்கிக் காலே உணவுண்டு களைப்பாறினோம். மோட்டார் இரதம் எம்மை ஏற்றிச் செல்ல வந்தது. இரதம் பெரியதொரு வட்ட வடிவான சமாதியுள் நின்றது. அச்சமாதி பற்றி வினவிய எமக்கு, அதுதான் கைமுனு மகாராசன் தன்னுடன் போரிட்டு வீர மரணமெய்திய எல்லாள் மன்னனுக்கு மரியாதை செய்தற் பொருட்டுக் கட்டு வித்த 'எல்லாளன் சமாதி' என அப்பா கூறினார். பகைவனையாயினும் அவன் பண்பறிந்து, வீரமறிந்து வியந்து பாராட்டிய கைமுனு மன்னனின் உயரிய பண்பினை எமது உள்ளம் வியந்து வாழ்த்தியது.

பகலவனும் உச்சிவானிற் பவனிவரத் தொடங்கினான். எங்கள் அப்பாவும் எமது பயணத்தை விரைவு படுத்தினார். இரதம் ஈசுரமுனியாவை நோக்கி விரைந்தது. கற்பாரின் உச்சியிலும் உள்ளேயும் அமைந்துள்ள புத்த கோவில்களைக் காணக்கண்டோம். கற்பாரின் உட்புறத்தே

'தூபராம' 'ரூவன்வலிசய' சமாதிகளிற் காணப்பட்ட அதே உருவில் அமைந்த புத்தபகவானைக் கண்டு களித்தோம். கற்பாரின் உச்சியில் அமைந்துள்ள விகாரையைப் பார்த்த எங்கள் கண்கள் அயலே கடலெனக் காட்சியளித்த 'திசாவாவியையும்' காணத் தவறவில்லை. தீசன் வெட்டிக் கொடுத்த திசாவாவியின் அணைக்கட்டின் மேலாக மோட்டார் இரதத்திற் சென்றோம். பண்டைச் சிங்கள மன்னர் தமக்கும் தமது மனைவியருக்கு மாக அமைத்த மஞ்சன வாவிக்கையும் மஞ்சன கூடங்களையும், அவற்றுக்குத் திசாவாவியிலிருந்து நிலத்தின் கீழாக நீர்வர அமைக்கப்பட்ட வடிகால்களின் அமைப்புத் திறனையும் உற்று நோக்கி வியந்தோம்.

பகலவன் கொடுமை நீக்க வருணபகவான் கருதினன் போலும். நாற்புறமும் கருமுகில்கள் கூடின. குளிர்காற்று 'ஜில்' என வீசியது. மின்னல்கள் கண்களைப் பறிக்க இடி காதைச் செவிடுபடுத்தியது. மழைக்குறி கண்ட எமது அப்பா "ஆதித்தலைநகரில் இன்று கண்டவை போதும், ஏறுங்கள் வண்டியில் என்றார்" நாங்களும் பண்டைய அரசர்களின் கலை உணர்வையும், கட்டிட அமைப்பாற்றலையும், மதப் பற்றினையும் மனமாரப் புகழ்ந்தவண்ணம் வீடுநோக்கி விரைந்தோம்.

சசிதரா ஆறுமுகம்
7-ம் பாரம். 'B'

வினையாட்டுப் பழமும் வினையாட்டு யானையும் வாஸ்தவமான பழத்தையும் யானையையும் நினைப்பூட்டுவது போல ஆராதிக்கப்படும் விக்கிரகங்கள் நித்தியனும் அருபியுமான ஈஸ்வரனை நினைப்பூட்டுகின்றன.

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்.

வளியின்றேல் நாமில்லை

மனிதன் விண்வெளிப் பிரயாணஞ் செய்கிறான். பல முயற்சிகளின் பின் சந்திர மண்டலத்தில் காலடி வைத்துவிட்டான். அங்கிருந்து மண்ணையும் கொண்டு வந்துவிட்டான். ஆனால் அங்கிருந்து ஓர் உயிரினத்தையும் அவன்கொண்டு வரவில்லை. ஏன்? அவன் ஓர் உயிரினத்தையும் அங்கு காணவே இல்லை. வசிப்பதற்குத் தேவையான ஓட்சிசன் உணவு முதலியவற்றை விண்வெளி வீரன் கொண்டு சென்றான். அவன் தான் சென்ற கலசத்திலிருந்து இறங்க எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டான்? நாம் மண்ணுலகில் ஓட்சிசன் முதலியவற்றை எளிதில் பெறுகின்றோம். ஏற இறங்க அமுக்கத்தைச் சமன்படுத்த வேண்டும் என்று அறிகின்றோமில்லை. மண்ணுலகில் இருக்கும் விந்தைதான் என்ன?

நாம் வளியின்றி ஒரு நிமிடமேனும் வாழ முடியாது என்று பலர் கூறுகின்றார்கள். இவ்வளி ஏறத்தாழ 200 மைல் உயரம் வரை உண்டு. இவ்வளியிலிருக்கும் ஒரு பகுதிப் பொருளாகிய ஓட்சிதனை சுவாசிப்பதற்கு நாம் உபயோகிக்கின்றோம். சுவாசிக்கும்போது எமது பலவேலைகளுக்குத் தேவையான சக்தியை நாம் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றோம். ஓட்சிசன் வாயுவே எளிவதற்கும் துணை செய்கின்றது. எரியும்பொழுது வெப்ப சக்தி உண்டாவதை நாம் அறிவோம். இதே போலவே எமது உடலிலும் உணவுப் பொருள்கள் இவ்வாயுவின் உதவியால் எரிக்கப்பட்டுச் சக்தி உண்டாக்கப்படுகின்றது.

நாம் விஞ்ஞானத்தில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்தபோதிலும் எமக்குத் தேவையான உணவைத் தயாரிக்க முடியாதிருக்கின்றோம். ஆனால் தாவரங்கள் மிகவும் எளிமையான முறையிற் தம் உணவைத் தயாரிக்கின்றன. தாவரங்கள் இல்லாவிடில் நாம் உணவையே பெற முடியாது. ஆனால் இத்தாவரங்கள் உணவைத் தயாரிப்பதற்கு வளியின் இன்றொரு பகுதிப் பொருளாகிய காபனீ

ரொட்சைட்டை உபயோகிக்கின்றன. அன்றியும் மூன்றாவது பகுதிப்பொருளாகிய நைதரசனைத் தாவரங்கள் உபயோகித்து எமது சுகவாழ்வு, வளர்ச்சி முதலியவற்றிற்குத் தேவையான உணவை ஆக்குகின்றன.

எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள வளி எம்மேல் எப்பொழுதும் அமுக்கிக் கொண்டிருப்பதை நாம் அறிவதில்லை. எமது உடலின் ஒரு சதுர அங்குலத்தில் 14.7 இரூத்தல் விசையுடன் வளி அமுக்குகின்றது. நாலா பக்கமும் அவ்விதம் அமுக்குவதால் நாம் அதை உணருவதில்லை. இதனால் தான் பூமியில் நாம் ஏறி இறங்கும் போது அமுக்கத்தைச் சமன்படுத்துவதில்லை. வளி தாமாகவே சீர்ப்படுத்துகின்றது. இவ்வளியின் அமுக்க உதவியினால் கிணற்றிலிருந்து நீரைப் பம்பிமூலம் எடுக்கின்றோம்; ஊற்றுப் பேனாவுக்கு மை நிரப்புகின்றோம். இவை போன்ற பல வேலைகள் செய்ய வளி உதவுகின்றது.

சந்திர மண்டலத்தில் காலடி வைத்த வீரர் இருவரும் ஒருவரோடொருவர் சாதாரணமாகச் சம்பாஷிக்க முடியவில்லை. ஆனால் மண்ணுலகில் சிரமம் எதுவுமின்றி சாதாரணமாகச் சம்பாஷிக்கின்றோம். இதற்கு ஒலி வளியினூடாகச் செல்வதே காரணமென விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகள் தெரிவிக்கின்றன. வளி இல்லாவிடில் ஒருவர் கதைப்பதை மற்றவர் கேட்கமுடியாது. செவிடர் மாதிரி வாய் அசைவைப் பார்த்தே ஒருவர் சொல்வதை மற்றவர் அறியவேண்டும். எனவே வளியின்றேல் ஒருவர் பேசுவதை நாம் கேட்கமுடியாது.

இயற்கையாகவே எமக்குத் தேவையான வளி எம்மைச் சூழ்ந்திருப்பதனால் வளியின் விந்தைபற்றி நாம் உணருவதில்லை. வளியின்றேல் சுவாசிக்க முடியாது; உணவு கிடைக்காது; சம்பாஷிக்க முடியாது. நீர், உணவு, வளி ஆகியன நாம் வாழ இன்றியமையாதன. நம்மை வாழவைக்கும் வளி எவ்விதம் உண்டானது? யாருக்கு நாம் நன்றி கூறுவது?

மு. அனுக்யா
7.ம் பாரம். 'B,

திங்கள் தையும் வருகுது

- 1 பொங்கல் பொங்கி வருகுது, பொழுது புலர்ந்து தோன்றுது இன்பம் எங்கும் தங்குது, இதயம் யாவும் மலருது அன்புப் பாலும் பொங்குது, அல்லல் அகன்று தொலையுது மங்களங்கள் பொங்கவே, வாழ்வும் மலர்ந்து விளங்குது.
- 2 ஏர் பிடித்த கையிலே இன்பம் பொங்கி வழியுது கார் அறுத்த மணிகளும் களஞ்சியத்திற் பொலியுது சோர்வகன்று மக்களிற் சுறுசுறுப்புத் தோன்றுது சீர் நிறைந்து பொலியவே திங்கள் தையும் வருகுது
- 3 அன்பு பொங்க அறமும் பொங்க அருளும் பொங்கிவழியவே துன்பம் துயரம் தொல்லையாவும் தொலைந்தழிந்து போகவே பண்பு பாசம் பிரிவுயாவும் பரவி எங்கும் ஓங்கவே மங்களநற் பொங்கல் பொங்கி மக்கள் என்றும் வாழ்கவே.

ந. மேனகா
7-ம் பாரம். 'A'

நான் கண்ட பயங்கரக் கனவு

நான் ஒருநாள் மாலை மிதிவண்டியில் எனது உறவினர் ஒருவரின் வீட்டுக்குச் சென்றேன். திரும்பி வர இரவு எட்டு மணியாயிற்று. விரைவாக வரும்போது மிதி வண்டிச் சில்லின் காற்றுப் போய் விட்டது. உருட்டிக் கொண்டு வந்தேன். வழியில் உள்ள சுடலையிலே பிணம் எரிந்தது. அப்பொழுது ஒரு கரிய உருவம் என்முன் தோன்றி என்னைத் தன்னுடன் வரும்படி அழைத்தது. நான் பயந்து பின் தொடர்ந்தேன். ஒரு பெரிய வெளியிற் சில உருவங்கள் காணப்பட்டன.

லாரியைக் கையில் எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு ஆடத் தொடங்கியது. மற்றைய உருவங்களும் ஆடின. பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாயிருந்த போதிலும் அவ்வுருவங்கள் தாளக் கட்டுப்பாட்டுக்கேற்ற முறையில் ஆடுவதைக் கவனித்தேன். ஒரு மணித்தியாலம்வரை அவை ஆடின. நேரம் செல்ல எனக்குப் பயத்தினால் நடுங்க ஆரம்பித்தது. இந்நிலையில் இருக்கும் போது "நீயும் ஆடு பார்ப்போம்" என்று என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்த உருவம் கட்டளையிட்டது.

சில நிமிடங்கள் சென்றதும் என்னைக் கூட்டிக்கொண்டுபோன உருவம் ஒரு சல்

எனக்குச் செய்வதினனது என்று தெரியவில்லை ஆடத்தொடங்கினேன். உரு

வங்களைப் பார்க்காமல் அத்தாளத்திற்கு நானும் பயந்து ஆடிக்கொண்டேன். இப்படி ஆடிப்பழக்கமில்லாததால் எனது உடம்பு வியர்வையால் நனைந்தது. கால்களில் வலி உண்டாயிற்று. சோர்வு உண்டாயிற்று.

எனது பயம் அதிகரித்தது. அவ்வுருவம் “நாங்கள் ஆடிக்களைத்திருக் றோம். மானிட பலி எடுத்தால் எங்கள் பசியைத் தீர்க்கலாம். ஆனால், பாவம் இம் மனிதன் எங்களோடு ஆடியிருக்கிறான் என்று சொல்லிற்று. நான் “சுடு காட்டில் நடனஞ் செய்யும் தெய்வமே என்னைக் காப்பாற்று” என்று வேண்டினேன். ஒரு பக்கத்தில் இருந்த பற்றைக்குள் ஓடிச் சென்று ஒரு மரத்தில் ஏறிக் கொம்பரில் மறைந்து இருந்துகொண்டேன். உருவங்கள்

வந்து கீழே எங்கும் தேடின. கோபங் கொண்டதால் போலும் மேலே பார்க்க நினைக்கவில்லை. ஓடியோடித் தேடிக்கடைசியில் ஒரு உருவம் அங்கே இருக்கின்றான் என்று அண்ணாந்து பார்த்துச் சொன்னதைக் கேட்டதும் “ஐயோ” என்று கத்தினேன். எனது தாயார் மின்சார வெளிச்சத்தைப் போட்டு “ஏன் பயப்பிடுகிறாய்” என்று கேட்கத்தான் இது கனவு என்று உணர்ந்தேன்.

சிறிது நேரம் எனது படுக்கையில் இருந்து கண்டது கனவோ, நனவோ என்று ஆராய்ந்து நிச்சயப்படுத்தியபின் மீண்டும் படுத்து உறங்கினேன்.

ஜெயதேவி நவரத்தினம்
7-ம் பாரம் B.

நம் நாடு

நமது நாடு இலங்கை. இதற்கு ஈழ நாடு, இலங்காபுரி, ஸ்ரீ லங்கா, அழகாபுரி, ஈழம் எனப் பல பெயர்கள் உண்டு.

இந்து சமுத்திரத்தின் நடுவே, இயற்கை அழகே இணையற்ற அழகு என்பதற்கிணங்க நீலப்பட்டாடை சுற்றிய ஓர் அழகிய மங்கைபோன்று காட்சியளிக்கின்றது நம் நாடு.

அளவிற் சிறியதாயினும், அழகிற் பெரியதாகவே கருதப்பட்டு வரும் நம் நாட்டின் சிறப்பினை நம் நாயன்மார்களே அழகாகப் பாடியுள்ளார்கள். இன்றும் அழியாது நிலைத்து விளங்கும் இவர்களின் பாடல்களே இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

நம் நாடு பார்ப்பதற்கு மாங்காய் வடிவினதாக அமைந்துள்ளது. மத்திய மலை நாடுகளும், வடக்கே சமபூமியும்,

கடற்கரையோரப் பகுதிகளுமாகப் பல் வேறு நிலப்பிரிவுகளை உடையதாய் உள்ளது.

இலங்கையின் அழகின் இரகசியம் மலை நாட்டிற்குள் மறைந்துள்ளது. இலங்கையின்மத்தியில் பலகோபுரங்கள் கொண்ட கோயில் போன்று பல மலைகள் அமைந்துள்ளன. கண்டவர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் தேயிலை றப்பர்த் தோட்டங்களும், அவற்றின் நடுவே காணப்படும், ஓரீரு தொழிற்சாலைகளும், மேட்டு நிலங்களிலிருந்து பள்ளத்தாக்குகளை நோக்கி விரைந்து, நெளிந்து, இரைந்து வரும் ஆறுகளும் மனிதனின் கவலைகளை நீக்கி மகிழ்ச்சியூட்டும் காட்சிகளாக அமைந்துள்ளன.

மலைநாட்டினை அடுத்துள்ள பகுதி பெரும்பாலும் அடர்ந்த காடுகளையுடைய பிரதேசமாகவுள்ளது. இங்கு, பாலை,

முதிரை, கருங்காலி போன்ற பெரிய மரங்களும், வனவிலங்குகளும் காணப்படுகின்றன. தற்போது எத்தனையோ காடுகள் கழனிகளாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆறுகளை அடுத்துள்ள பிரதேசங்களைத் திருத்தி, நீர்ப்பாசன வசதிகளுடன் பயிர்ச் செய்கை நிலங்களாய் நன்முறையில் இங்கு நெற்செய்கை வளர்ச்சியுற்று வருகின்றது. பயிர் வளர்ந்திருக்கும் போது வயலை நோக்கின், அது பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற் போன்று அழகாக இருக்கும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பாடுபடாமலே பயனளிக்கும் 'கற்பகத்தரு' எனப் போற்றப்படும் கரியநெடிய பனை மரங்கள் வானளாவ உயர்ந்து நிற்கின்றன.

நம்நாடு பல இனமக்களைக் கொண்ட நன்ஓடாகும். இங்கு சிங்களவர், தமிழர், பறங்கியர் என்ற பல்வேறு இனமக்களும் வாழ்கின்றனர். இங்கு பெரும்பான்மையினர் தமிழரும், சிங்களவருமாவர். சிங்களவர் பெரும்பாலும் தெற்குப் பகுதிகளிலும், மேற்குப் பகுதிகளிலும் மத்திய பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். தமிழர் வடகிழக்குப் பகுதிகளில் அதிகமாகவும், சோனகர் எல்லாப் பகுதிகளிலும் குறைந்த தொகையினராய்ப் பரவலாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நம் நாட்டிலே பேசப்பட்டு வரும் முக்கிய மொழிகள் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகியனவாகும்.

இங்குள்ள மக்களின் பிரதான உணவுப் பொருள் நெல். இதனால் கயத் தொழில் ஒரு பிரதான தொழிலாகக் கருதப்பட்டு முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றது.

நமது நாட்டின் துறைமுகப் பட்டினமாகவும், தலைநகராகவும் விளங்குகின்ற

கொழும்பு மாநகர், இந் நாட்டின் மேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்து காணப்படுகின்றது.

நம்நாடு பண்டைக்காலந் தொட்டு வியாபாரத் துறையில் வேற்று நாட்டவரின் கவனத்துக்குரிய ஒரு நாடாகவிருந்தது. விலையுயர்ந்த முத்துக்கள், இரத்தினக் கற்கள், வாசனைத் திரவியங்கள் முதலியன நிறைந்து விளங்கியதால் அந்நிய நாட்டவரின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் நாடாகச் சிறப்பு பெற்றது ஆதி காலத்தில் நம் நாட்டைச் சிங்கள மன்னரும், தமிழ் அரசர்களும் ஆண்டனர். இவர்களில் ஆட்சிச் சிறப்பை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுவனவாக இன்றும் பாழடைந்த நிலையிற் காணப்படும் கட்டிடங்களும், குளங்களும், விகாரைகளும் அமைந்துள்ளன. இம் மன்னர்களின் பின் அந்நியர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக நாட்டைக் கைப்பற்றித் தத்தம் கலாச்சார அரசியல் முறைகளைப் புகுத்தியுள்ளனர். நம் நாடு 1948 ல் சுதந்திர நாடாகியது.

சுதந்திர இலங்கையில் இன்று ஒன்பது மாகாணங்கள் உள. இவை ஓவ்வொன்றிற்கும் பொதுவான தலைமைக் காரியாலயங்கள் கொழும்பில் அமைந்துள்ளன. இப்போழுது இலங்கையில் ஜனநாயகப் பாராளுமன்ற ஆட்சியே நிலவுகின்றது.

நம் நாடாகிய இலங்கை பண்டைக்காலந்தொட்டு பல்வேறு மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கக் கூடிய முறையில் அமைந்து சிறப்புற்று விளங்கிய ஒரு நாடாக இருந்து வந்துள்ளது.

வாழ்க நம் நாடு

வளர்க நம் கலைகள்

சந்திரகாந்தி கந்தையா
6-ம் பாரம் 'A'

நான் கண்ட மோட்டார் விபத்து

சென்ற திங்கட்கிழமை நான் பாடசாலைக்குப் போகும் வழியில் ஒரு விபத்து நடந்தது. இவ்விபத்தில் இரு கார்கள் இடம்பெற்றன. நான் பள்ளிக் கூடத்துக்குக் கிட்டப் போகும் பொழுது, படார் என்று ஒரு பெரிய சத்தம் கேட்டது சத்தம் கேட்ட திசையை நோக்கி நான் ஓடினேன். அப்பொழுது வேறு பலரும் அத்திசையை நோக்கி, “ஐயோ! ஐயோ! காள் மோதிவிட்டது” என்று அவலக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டு ஓடினார்கள். நான் காருக்குக் கிட்டப்போனபொழுது, காரில் இருந்து அடிபட்டவர்களை வெளியில் இழுத்துக் கொண்டு சிலர் இருந்தார்கள். வெளியில் எடுக்கப்பட்டவர்களில் சிலருக்குக் கை இல்லை, சிலருக்குக் கால் இல்லை, சிலருக்கு பற்கள் இல்லை. இவர்களிற் பலர் சுய அறிவு இன்றிப்

பிரேதம் போன்று நிலத்தில் கிடத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அங்கு குழுமியோரிற் சிலர் அழுதார்கள், சிலர் கத்தினார்கள்; சிலர் கதறினார்கள். அடிபட்டவர்களில் சிலர் முன்கினார்கள். அவர்கள் ஏதோ கூற வந்தும் சொற்கள் வெளிவராமல் அவர்களுடைய தொண்டையிலேயே நின்று விட்டன. ஐயோ! யார் பெற்ற பிள்ளைகளோ என்று அறிய சிலமகான்கள் வழி தேடினர். எங்கும் இரத்தமயம், எங்கும் தசைத் துண்டுகள் சிதறிக்கிடந்தன. கார்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. இக்காட்சியைக் காண முடியாமல் எனது கண்களும், இதயமும் துடித்தன. கால்கள் பாடசாலையை நோக்கி விரைந்தன.

மாலினி பத்மநாதன்
6-ம் பாரம் 'A'

எனது கிராமம்

எனது கிராமம் காரை நகரிலுள்ள வலந்தலை என்னும் பகுதி. இலங்கையின் வடபகுதியிலுள்ள ஏழு தீவுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். இக்கிராமம் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியைச் சேர்ந்தது. இது பன்னிரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கிராமத்தைக் கிராமசபை பரிபாலிக்கிறது.

இதன் கிழக்குப் பக்கத்தில் கடலுக் கூடாக ஒரு பாலம் உண்டு. வடமேற்கு முனையில் ஓர் அழகிய வெளிச்சவீடு உண்டு.

தென்மேற்குத் திசையில் ஒரு துறைமுகமும் கடற்படை நிலையமும் உண்டு. வடக்குப் பக்கத்தில் நீந்திக் களித்துச் செல்லக் கூடிய கடல் உண்டு. இந்தக் கடற்கரையில் சவுக்கு மரங்கள் உண்டு. இங்கு உல்லாசப் பிரயாணிகள் வந்து தங்கிச் செல்வதற்கு ஒரு மண்டபம் அமைத்திருக்கிறார்கள். இங்கு அநேக வயல்கள் உண்டு. கடற்கரையை அடுத்துள்ள பக்கத்தில் தென்னந் தோப்புக்களும் மற்ற

றைய எல்லாப் பக்கங்களிலும் பனந்
தோப்புக்களும் உண்டு.

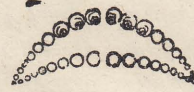
இக் கிராமத்தில் வியாபாரிகளும்,
கமக்காரர்களும், அரசாங்க ஊழியரும்
அநேகர் உளர். கமக்காரர் மாரியில்
நெல்சாகுபடி செய்வார்கள். கோடை
யில் பயறு, எள்ளு, குரக்கன் முதலிய
தானியங்களைப் பயிரிடுவர். இளம் பெண்
கள் நெசவுத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள்.

இக் கிராமத்தில் இந்துக் கல்லூரி,
யாழ்ரன் கல்லூரி என்னும் இரு
பெரிய கல்லூரிகளும் பன்னிரண்டு
சிரேஷ்ட பாடசாலைகளும் உண்டு. அரசு
சாங்க மருத்துவச் சாலையும், பிரசவ விடு

திச் சாலையும் உண்டு. வாசிக சாலையும்
உண்டு. இங்கு ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்
னும் சிவன்கோவில் உண்டு.

இங்கு மார்கழியில் திருவாதிரைத்
திருநாளில் திருவிழா நடைபெறும். பங்
குனியிலும் பத்து நாட்கள் திருவிழா
நடைபெறும். அப்பொழுது சிறுவர், சிறு
மியர், ஆண்கள், பெண்கள் முதலியவர்
கள் ஆனந்தத்துடன் செல்வார்கள். திரு
வாதிரை நாட்களில் சிறுமிகள் ஒவ்வொரு
வீட்டு வாசலிலும் நின்று திருவாதிரைப்
பாட்டுக்கள் பாடுவது வழக்கம்.

சி. சந்திராதேவி
6-ம் பாரம் 'C'

SAKTHI

JAFFNA HINDU LADIES' COLLEGE

EDITORIAL

Sakthi has reached a milestone in its career. For the first time in the history of the College, student participation in editing the magazine has been introduced. Needless to say, the students are very pleased and proud about it. We hope and pray that this will have the desired effect of making more students take an interest in literary matters.

Siyawasa has come and gone and so has Mahatma Gandhi's Centenary. Both had the effect of enriching school life, in different ways. Months of preparation resulted in the Siyawasa Exhibition which was held in our College in the second term last year. Exhibits were made for various sections such as the Science, the Social Studies, Home Science, Needle Work and Art & Craft Sections. The Fashion parades for the different age groups proved to be very colourful nay, even glamorous. A number of competitions which were held in connection with these centenary

celebrations, succeeded in arousing much interest and enthusiasm among the students. Essay writing & oratorical competitions were organised by the Department to commemorate the Mahatma Gandhi Centenary. All these made 1969 a very busy year indeed.

Ours is a wonderful age to live in. An age of glorious space exploration and fantastic achievement. And to be young in this period is, verily, or should be, bliss. There is however the other side of the picture. With war clouds lowering all around us; with student unrest becoming the order of the day; with unemployment and under-employment staring us in the face, the youth of today tends to be frustrated and embittered. As a result, the horror of drug addiction has been growing apace in society. The cure for all these ills lies in a good education with that important follow-up a place in the sun. Let us hope that those at the helm of affairs in our land will see that we get both.

The History of Physics

The history of physics may be somewhat arbitrarily divided into four periods.

The first period extends from the earliest times up to about 1550, this date marking approximately the beginning of the experimental method. During this long era, there was some advance in the accumulation of the facts of Physics, as a result of the observation of Natural Phenomena, but the development of Physical theories was rendered impossible, partly by the speculative, metaphysical Nature of the reasoning employed, but more particularly, by the almost complete absence of experiment to test the correctness of such theories as were proposed. The main characteristic of this period, therefore is the absence of systematic experiment.

The second period extends from 1800. Numerous basic advances were made during this period by such men as Gilbert, Galileo, Newton, Huyghens and Boyle, but its most important characteristic is the development and the firm establishment of the experimental method as a recognized and accepted means of scientific inquiry. This period was inaugurated by the classic work of Galileo.

The third period — 1800—1890—is characterized by the development of what is now called "Classical Physics", in contrast with the "Quantum Physics" of the present century. The experiments of Count Rumford and Joule led to our present kinetic theory of heat. The observations of Thomas Young and his proposal of the principle of interference, resulted ultimately,

in the triumph of Huyghens' Wave theory of light over the Corpuscular theory. And the researches of Faraday and others gave Maxwell the material for the crowning achievement of the period, the electro-magnetic theory.

The fourth period may be said to begin with the discovery of the Photoelectric effect. In the first decade of this period there were discovered, in rapid succession, X-rays in 1895, radio activity in 1896, and the electron in 1897. The beginnings of the Quantum Theory date from 1900. From 1900 to 1925 the older form of the Quantum Theory grew to occupy a commanding position in almost every field of physics. The nuclear type of atom and its relation to the emission and absorption of radiation, were developed to high degree research, and physics, stimulated in part by these outstanding discoveries and in part by extensive industrial applications, increased to almost a new order of magnitude. Then when Physicists were just beginning to grow accustomed to the use of either the classical theory or the Quantum theory, according to the problem in hand, the theoretical papers of de Broglie, Heisenberg and Schrodinger, and the experimental work of Davissan and Germer and of G P. Thomson, beginning from about 1925 initiated the new form of Quantum theory known as Wave mechanics. This theory has effected in a radical and remarkable way, a synthesis of Classical and Quantum physics and has exerted as profound an influence on Physics as the discoveries of Newton over two and a half centuries ago.

Now in 1970 Physics has advanced to such an extent that the magic carpet has come within the reach of everyman. Russia is the pioneer in space - travel. Major Yuri Gagarin was the first spaceman who went round the earth once and landed during his second orbit.

Space travel became a reality only with Cosmonaut Yuri Gagarin's achievement. At the beginning of the century it was only thought of in physics fiction. But when Russia sent its Sputnik, scientists began to entertain the idea of sending man into space. The poor dog which died in space was the first Martyr of space travel. The problem of re-entry to the earth was troubling the Russians for a long time. But they solved this great problem when they successfully brought back two dogs from space. Then the world knew that man's entry into space was only a matter of months.

The whole world was astonished when Major Yuri Gagarin, who was the first man to travel in space accomplished his flight. It also showed to the world how far Russia had gone ahead of the U. S. A., in the space-race.

Later on, the U. S. too succeeded in sending man on space flights. Many successful flights put America on the map of space travel. Then it

was thought that the time was not far off when men would land on the moon.

In 1968 when Apollo 8 launched by the United States, orbited the Moon and took photographs of the surface of the moon, scientists took a step forward in the matter of landing man on the moon. It became possible to land man on moon after the successful flights of Apollo 9 and 10.

Apollo 11 made its thunderous, fiery exit from earth on the 16th of July in 1969 with its three man crew, comprised of the command module and the lunar module. On the 21st of July in 1969, the lunar module landed on the moon. When the Commander of the flight Neil Armstrong stepped on the surface of the moon, man's greatest ambition of landing man on moon was achieved. By becoming history's first man to step on the moon Armstrong has made himself the "Man of the Century" Twenty five minutes after Armstrong stepped on the moon Edwin Aldrin another astronaut of Apollo 11, joined him and walked on the lunar surface with him, while their colleague astronaut Michael Collins remained in moon — orbit in the command module. This historic flight is indeed a landmark the history of Physics.

The Foster Mother

Ravi is not like himself these days. Little can I do to bring him back to his normal mood, for it is crystal-clear nothing but time can help him out of his present troubles. I have known Ravi for the last three months — a gay, lovable youth, with great ambition for his future.

I can't remember the day when I first met Ravi, but after an unforgettable incident which saved both of us from drowning in a deep river, the relationship between us developed into an unbreakable one. I had not known much about his childhood up to this day. Only a day before, amazed to see him in a thoughtful mood, I insisted upon hearing the cause. He just flashed a friendly smile at me and seemed reluctant to tell me anything at all. I stood watching him, as if I were determined to read his mind. The troubled look on his face told me that things were not easy for him these days.

I drew near him and gently shook him by his shoulder. "Now, boy, can't you tell me what on earth is troubling you?" I queried. Ravi turned his face and looked directly into my eyes. Then a faint smile lit up his face. He asked me to sit down and prepare to listen to his "story".

It had been raining that morning and a gentle breeze was blowing. Ravi went near the window and stood there for a while, gazing at the smoke curling up from a nearly shed. Then he took me into the garden. Seated on the low branch of a tree, Ravi began to relate the "cause", murmuring,

"I cannot help going back into the past.

Ravi had scarcely passed his twelfth birthday when that treacherous flood occurred, which separated children from parents, husbands from wives and friends, leaving Ravi alone in the world. When he was in this state Ravi found his present mother. Now, that God in his infinite mercy for his children had sent this kind-hearted and strong-minded lady to care for him, Ravi began to forget his past life, as days passed by. She looked after him with great care and tenderness, like a girl who fondles a young squirrel just fallen from its nest. Her three children were the happiest ones at home at seeing the 'new arrival'. Their father, a gentleman by nature, would silently shower his love on the helpless youth and from then onwards, life began to look rosy to Ravi.

In the mornings, it was his delightful duty to help the little ones to get ready to go to school. Then he would also dress and go to school, taking his little brothers and sisters with him. In the evening the four would sit down to study with their cherished, cheerful mother. This was a turning point in Ravi's career as a student, for he began to make rapid progress in his studies. English and Arithmetic, which once were abhorred subjects, now became his favourite ones.

Thus days passed by swiftly and smoothly, until one day he got the fateful letter. It was from a close friend of his father, whose name Ravi had never heard of. The letter read

thus:— “It delights me to offer you my whole-hearted help regarding your future, in memory of my good, old friend, your father to whom I am greatly indebted.”

The letter had no effect on Ravi until his mother learnt that this friend of Ravi's father was kind, rich and childless. It seemed likely that Ravi would inherit the whole of his immense wealth if he were to be brought up by him. She called Ravi to her and stroking his head said, in some what a calm but stern voice, “You will be travelling to this friend's house in a week's time.

Here, Ravi stopped abruptly for a while. He said nothing but gazed absently in front of him. Now, that I had fully realized the situation, I watched him dumb-founded. Though I never had a chance of meeting his god-sent mother, Ravi had drawn a clear picture of this wonderful lady by telling me something of her, almost at every visit to me. I could not recall any occasion when he failed to remind me of his beloved mother. It is needless to say that Ravi had great affection for his mother. I felt sure that it would be fruitless trying to soothe him by mere words. After a few minutes silence, he resolutely stood up and promising to meet me the following day, he went off.

I can see the reason for the lady's insisting upon his leaving them, clearly. But Ravi could not. I can gather from his talk that a terrible thought, namely, that he had become a burden to his dear family, is haunting his youthful mind. I am at a loss to make him understand his mother's at-

titude towards him and straighten out things for him, for he is not willing to hear what I have to say.

The next-day, I met Ravi at the library. His set face created an unutterable feeling in me. “Every thing's arranged” he said briefly. Even today I can hear the hollowness in his voice. He took me by utter surprise when he said, “Won't you to be at the station to send me off?”

The station was empty except for a few people idling on the platform. A slightly-built gentle man with three anxious children, was talking to Ravi. As I had expected, Ravi did not talk much. Though he had enough time to spare, he got into the compartment and sat opposite a well-dressed, middle aged man, who I learnt later was his father's friend. I saw him saying something to Ravi. Ravi continued to contemplate the smoky country side through the window. But there also everything spoke of his past days of jolly companionship and enjoyment. He drew his head in as if to shake off all the memory of his life there. His face clearly told me that he still had hope lurking in some corner of his mind that his mother would come to send him off, even at this eleventh hour. But there was no sign of her.

The train started with a groan] It seemed to me as if it was mourning with the sorrow-stricken Ravi. For a moment the face of the poor mother who just could not bear to see her son leaving her, appeared before me. Inscrutable are the ways of a woman's heart!

Nirmala Sabaratnam

Grade 12 Sc,

Micro Organisms

The decay and putrefaction of dead bodies of plants and animals, and infection of various incurable diseases was not well understood in early days. The invention of microscopes led to the finding out of how the above - mentioned processes were taking place. Those organisms which cannot be seen with the naked eye are called micro-organisms. Micro organisms include many minute Algae, various types of fungi, bacteria and viruses. Among these, bacteria and viruses play an active role in various natural life processes.

The study of bacteria and viruses has become an important part of medical science, as many of the diseases suffered by humanity are brought about either directly or indirectly, by these agents. Owing to their ubiquitous occurrence, man is brought into constant and unavoidable contact with them. Bacteria are found in water, air, soil, food stuffs, vegetables, fruits, on the external parts of human and animal bodies and in the respiratory and digestive passages. As such, a knowledge of these micro - organisms is important to us.

Antoni Van Leeuwenhoek was the first to discover bacteria with the help of the microscope and credit for the discovery of viruses goes to Ivanowski. However, it was Louis Pasteur who established the science of bacteriology. By his extensive research work he discovered the cause of Hydrophobia and was the first to prepare vaccine and use it for the cure of this disease.

Bacteria are mostly unicellular organisms of various shapes and sizes

and lead either a parasitic or saprophytic life. Many of the parasitic or the pathogenic bacteria infect living plants and animals, particularly the latter and derive organic food materials from the tissues of the host. They are responsible for the causation of various, often serious, diseases in them, sometimes in epidemic form.

Some of the common disease-producing bacteria are *Bacillus Dysenteriae* causing dysentery, *Bacillus Influenzae*, causing influenza, *Bacillus Diphtheriae* causing Diphtheria, *Bacillus Pneumoniae* causing Pneumonia, *Bacillus Tuberculosis* causing Tuberculosis, *Bacillus Typhi* causing typhoid, and *Bacillus Tetani* causing Tetanus.

Parasitic bacteria also attack plants and cause various diseases such as ring disease of potatoes, black rot of cabbage, canker of citrus and many other diseases of fruits and vegetables. In plants, however, fungal diseases are far more common while in animals, the reverse is the case.

Although a minority of bacteria are most harmful (disease-producing ones) a large number of them are most useful in various ways, particularly in agriculture and industry. The saprophytic or decay bacteria live on organic compounds of plant or animal origin and utilize them as food. They are responsible for the decay of dead plants and animals and the proteins released during this process, is made available to green plants in suitable forms. Fixation of free nitrogen of the air by many soil bacteria like *Azotobacter* and *Clostridium*, and by *Rhizobium* in association with the roots of

leguminous plants, is very important from the agricultural stand-point.

Conversion of cowdung and animal excreta into manures and fermentation of humus, or leaf mould, are due to bacterial activities. In fact the fertility of the soil may to a very great extent, be attributed to the presence of bacteria in it.

From an industrial stand-point too, bacteria are most useful. Ripening of tobacco leaves, fermentation of tea leaves, ripening of cheese, fermentation of vinegar from alcohol, fermentation of sugar into alcohol, curdling of milk etc. are some of the processes in which bacteria play an important role. There are still smaller organisms than the bacteria which cannot be visualised, even through the microscope. These are the viruses. It is a wonder of wonders that these micro-organisms which can be seen only through an electronic microscope, could effect diabolical change in the life of plants and man. The nature of viruses in life cells and dead ones, is still a great puzzle to the scientific world. It is a curious fact that we only know of viruses as parasites, that is, we can only recognise their presence by the effect they

produce on their hosts. Some of the human diseases such as mumps, small pox, chicken pox, yellow fever, rabies, poliomyelitis, common cold etc. are supposed to be caused by viruses. Among plant diseases caused by viruses, the mosaic disease which affects the potato, tomato, and tobacco, is important. Necrotis of potato and tomato, and Bunchy - top disease of banana leaves, are also said to be caused by viruses.

As far as micro-organisms are concerned, fungus and bacteria are useful to humanity, though they appear formidable. If not for these bacteria there will be no conversion either in the nitrogen or the carbon cycles. The effect on plant life of these carbon and nitrogen cycles would affect mankind greatly. There is no doubt what so ever, that in this ever-changing scientific era, man will better himself by careful utilisation of the virus too, in the course of time. Humanity is ever-grateful to the scientists who have spared no pains in the study of micro-organisms.

Thayavathy Tharmalingam
Grade 12 Sc.

The World Health Organisation

The United Nations began its existence in 1945 and the people alive today have been born since that time. Today young people comprise 54 percent of the world's population and more than 75 percent of them live in the developing countries of Africa, Asia and Latin America.

It is common knowledge that the United Nations is working day and night for the well-being of all the nations in the world. It is for this purpose that it has a number of specialized agencies. The World Health Organization established in 1948, is also a specialized agency of the Unit-

ed Nations, designed to further the co-operation of all the nations and to promote health conditions throughout the world. The World Health Organisation is given a very broad mandate to promote the attainment of the highest possible level of health by all peoples. Mere absence of disease or infirmity is not health in the real sense. The real health of a nation is a state of complete physical, mental and social well being. Good health is fundamental to world peace and security.

As mentioned earlier, this organization was formed in 1948. It has its head-quarters at Geneva in Switzerland. The World Health Organization operates through the World Health Assembly. This assembly meets annually and makes general policies. This assembly elects an executive board of specialists. This board holds two sessions each year. Then there is a secretariat headed by the director general and having representatives of different nations—all sovereign states and non-self-governing territories. The World Health Organization finds its money, from annual contributions made by its members, from allocation by the United Nations and from grants for special purposes made from time to time by private foundations and individual governments.

This organization carries out the threefold task of world-wide services, assistance to individual countries, and encouragement to medical research. Its services which benefit all countries, include a day-to-day information service on the occurrence of small-pox, plague, cholera and other internationally important diseases and the publication of the international list of causes of disease, injury and death, on

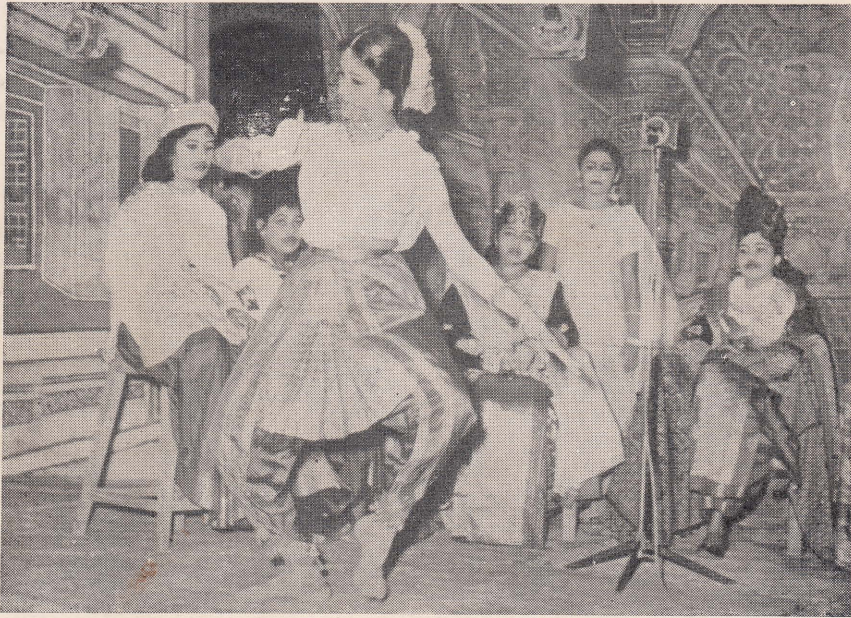
which most nations base their health statistics. Assistance rendered to individual countries at their request provides, for example, fellowships for study abroad, help in eradicating malaria or aid in improving specialised services such as those for mental health. Among its activities to encourage medical research, the World Health Organization has arranged for the investigation of cancer and heart disease to be carried out along the same lines in different countries, and has organized an international network of laboratories which identify disease organisms, improve vaccines and train research workers.

The efforts of the World Health Organization to strengthen and expand the public health administration of member nations have done immense good to countries such as America and Asia. This is the vital objective of the organization. It is enough to say that thanks to the World Health Organisation, almost all the countries in the world have a very sound medical service. Within ten years of its inception well over 5000 individuals have benefited from the fellowships to study advanced medicine.

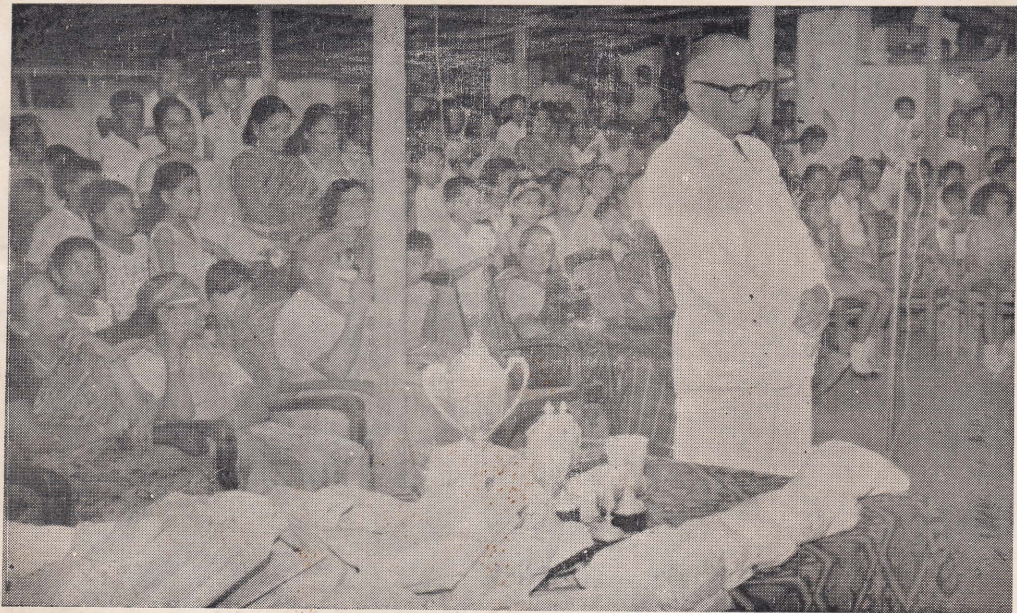
Still, the world needs more and better trained doctors, nurses and medical scientists, more adequate public health services of all kinds, additional medical schools, hospitals and clinics. Let us hope and pray that the World Health Organization will meet all this and serve as an increasingly important instrument, at the international level, in man-kinds perennial battles against disease squalor, infant mortality and ignorance of the elements of good health.

Lingasoundary Kanagalingam

12 A Arts

A Scene from "Sumithirai"

Dr. K. Kanagaratnam Chief Guest at the Inter-House Athletic Meet

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

A Son for [illegible]

Large block of faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Dr. [illegible] Chief [illegible] of the [illegible] [illegible]

A Funny Incident

There have been many incidents in my life. Of these the one below is the funniest. It happened in the month of November in the year one thousand nine hundred and fifty nine.

One day when I was returning from school my sister gave me a wedding invitation. The wedding was my classmate's sister's and it was to take place in the village in the morning. I presented myself there on that day.

Though the bridegroom was an uneducated man he had a number of educated friends. On the previous day his friends had advised him not to eat anything given in the bride's residence. He agreed to do so. After the ceremony was over the bridegroom gave milk and banana to his wife. She ate but he refused to eat in turn. The guests tried and tried again to make him eat but he turned a deaf ear to their requests. They thought that he was a very peculiar fellow. Thinking that he did not like fruits and milk they gave rice and curry to the bride and asked her to take it to the bedroom. When she took it there he pre-

tended that he was fast asleep, so she put it in a corner and slept.

When it was about 12 o'clock in the night, he felt very hungry. Without making a noise he reached the kitchen but to his disappointment, all the vessels were empty. He began hunting for food and put his hand into a tin which was full of eggs. He took one out but suddenly the tin fell. Everyone was awakened by its fall. They mistook him for a thief.

He was so flustered that he put the egg into his mouth and blinked. Every one thought that he was suffering from a dangerous disease and sent for the doctor. His friends were laughing at his deed. I was really very much surprised. His friends asked him to open his mouth. He opened it and to everybody's surprise, there was an egg in his mouth. Then he told them what he had done. Every body laughed and returned to bed in a merry mood.

Nagaratnam Kandiah

9 "B" Science

Agricultural Development in Ceylon

Recently Ceylon has made remarkable progress in the cultivation of the soil. This does not mean that agricultural development did not exist in the years gone by. Unlike in many other countries, the farmers in Ceylon, both rich and poor, receive assistance and facilities in various forms from the Government. This has helped to increase

the production of rice and other food stuffs.

Agricultural training schools educate young men to cultivate crops according to improved, modern methods. Agricultural research stations have been set up in various parts of the island to help the farmer's problems. Free ad-

vice is given about the cultivation of various crops. To encourage the poor farmers to cultivate the land, good seeds, agricultural tools and artificial fertilizers are given at cheap rates. Money is also loaned to farmers through Co-operative Societies on easy terms, for their expenses in cultivation

The introduction of import restrictions on various food items such as potatoes, dried chillies and gram has greatly encouraged the farmers to cultivate these crops on a large scale. This has helped to increase the income of our country.

More and more land with irrigation facilities has been brought under cultivation and today we find many educated youths tilling the soil. A very remarkable improvement has been made in the cultivation of rice and this has resulted in the reduction of the import of about 200,000 tons of rice. In various parts of the island Government has opened farms for educated boys and girls. This scheme encourages more and more educated boys and girls to do farming.

The agricultural development made in recent times, has been noted and

appreciated by the United Nations and other developed countries. Therefore they have come forward to help in the development of this island, with offers of money, machinery etc.

Ceylon enjoys a climate which is favourable for the cultivation of various food crops. It receives plenty of sunshine and a reasonable amount of rainfall. The shortage of rainfall during the dry season is made up for by water stored up in large tanks and wells, during the rainy season. At present the Government has drawn up plans to divert the Mahaveli Ganga to the North by constructing dams and irrigation channels. This scheme will bring vast areas of land in the dry zone under cultivation. If the Government continues to assist the farmers in the cultivation of various food crops according to modern methods, then a good yield could be obtained very soon. We can become self sufficient in food. We may even be able to export food stuffs to other countries and thereby increase the revenue of our country.

Nirmala Nadarajah
Grade 10 "C" (Sc.)

An Exhibition in My Town

Some time back there was a grand industrial exhibition in our town. There was a lot of publicity about the exhibition and people from all over the island came to see it. Some foreign countries also participated in the exhibition.

One evening my friends and I went to see the exhibition. The first

impression I got of the exhibition, on entering the ground was, that it was like wonderland. The whole place was so well lit that it was like daytime. There were green lights, blue lights, and search lights streaming into the sky. There were fountains decorated with lights of innumerable colours, the sound of sweet music

the echoing sound of the engines that were working and the voices of people who were going from stall to stall, admiring things and discussing them with friends.

I decided to see the foreign stalls first. There was the Russian stall displaying heavy machinery and Soviet goods. In the West German stall, there were the newest of automobiles and factory equipment. Imagine my astonishment when I came to the American stall to find myself appearing on television! We were highly thrilled to see television for the first time.

The Japanese stall was exhibiting different varieties of radios, tape-recorders and gramophones. After seeing

all the foreign stalls, I made my way to our local stalls.

The first stall I saw was the one built by the Ceylon Tobacco Company. It was very interesting to see how the cigarettes were manufactured. There was a variety of goods like shirts, biscuits, tyres, cosmetics, transistor-radios and various other household accessories.

Next I went to the Amusement Park. Then after a cool, refreshing drink, I went on the merry-go-round. After a fine ride on the merry-go-round, I went to see a wonderful magic show. After that I returned home. It was a most memorable evening.

Arunthavarani Kanagasabapathy
Grade 10 "B" (Sc.)

A Holiday by the Seaside

During the last holidays we decided to go to Keerimalai to spend a few days. One fine morning we left home in our car and reached Keerimalai at about 6 30 A. M. I was highly excited about my trip. At first we all had a bath in the Keerimalai tank. The water was pure and soft despite its nearness to the sea. We all wondered at this marvel of nature. After the bath was over, we visited the temple and prayed to the Almighty. At about 9 a. m. we had our breakfast by the sea-side.

The sand was white and big trees grew near the sea-side. They give shade to the passers-by. We sat under the cool shade of the trees and

enjoyed the sight the gigantic waves which rolled towards the shore. They looked as if they were war horses in the middle of the sea. My sister wanted to bathe in the sea but my mother did not allow her to do so, as she was very much frightened at the sight of the angry waves. So she had to play in the sand, building castles. She picked shells and stones from the shore and filled the little pail she had brought from home. There were many crabs running all over the shore. My brother put his hand in one of the crab holes in order to catch it. But poor boy, he was bitten by the crab. Suddenly he took his hand out from the hole and I saw it bleeding. My mother was afraid as she was certain that it

was not a crab but probably some poisonous insect. My father said there was no need to be frightened as poisonous insects do not live by the sea.

There were many "Kattumarams" sailing on the sea. Some fishermen were on the shore while the others were rowing their boats on the mighty ocean. I wondered how they they rowed the small boats on the wide ocean. Sometimes, it looked as if they were fully submerged in the water. What a dangerous life they lead!

Evening approached slowly and steadily and the sun sank, shedding a beautiful light all over the area. The sea was very fine to look at. I

had never witnessed a beautiful scene like that before. As I stood looking at the beautiful sun set, I realised that there must be some Great Power ruling the Universe.

We all enjoyed the baths the next two days. On the third evening, after sun set, my mother reminded me that it was time to go home. I was feeling rather sorry to leave Keerimalai beach but I had to obey my mother. So I bade good bye to the beautiful beach and walked slowly towards the car which took us home.

Thevanayaki Kumarasamy
Grade 10 'D' Science

Science and Health

One of the greatest contributions of science to humanity has been the help it has rendered to promote health. In ancient times, man was expected to live on the average, up to the age of twenty five, but today the average expectation of life is well over fifty years. Not only has science helped to cure disease but it has also helped to prevent it.

It was science which led to modern surgery. With the help of anaesthetics, operations are carried out, the patients being rendered insensible to pain. The instruments used are sterilized and the surgeons take all precautions to see that the wounds are not infected. Even post-operative pain is eliminated by the use of soothing drugs.

Science has helped in the complete eradication of many fatal diseases such as typhoid fever, dysentery and tuberculosis. The discovery and perfection of the wonderful drugs — the sulphonilamides and anti-biotics like penicillin have saved millions of lives every year. More and more drugs are being discovered every year and many incurable diseases have been cured by new drugs.

Health can never be preserved by care alone. Science has done a lot to prevent the spread of disease. The discovery of powerful insecticides like D. D. T. has eradicated great scourges like malaria. Better methods of sanitation have wiped out many diseases which took a heavy toll of life in the past. The discovery of vaccination and

innoculation has further helped science to prevent fatal diseases like small-pox and consumption.

The time is not far off when science will be able to find many cures for many diseases which still carry away thousands of lives. Cancer is one of the fatal diseases which have not been entirely got rid of. Though

Radium and deep X-rays have helped many a patient, many cancer patients die every year. A drug taken internally for all types of cancer might be science's next exciting contribution towards human health.

Ranjinidevi R.
Grade 10 'B' Arts

Mahatma Gandhi

Mahatma Gandhi is one of the greatest men of the world. He was born in 1869 in the village of Porbandar in the Bombay Presidency of North India. His parents named him Mohandas Karamchand Gandhi.

He was a very obedient son. He always spoke the truth and was a God fearing boy. He was very timid in his boyhood. He did not mix freely with other boys

When Mahatma was thirteen years old, his parents got him married to a girl named Kasturibai. At the age of nineteen he went to England to study Law. He vowed before his mother that he would not touch wine, women or meat during his stay in England, in order to obtain her permission to go to England. He fulfilled his vow. He led a very simple and pure life. After some years he returned to India as a barrister.

In 1893 Gandhi went to South Africa to conduct a case there. While

in Africa he noticed the ill-treatment meted out to the Indians who were living there. He did his best to win the rights for the Indians in South Africa.

Gandhi had great faith in truth and non-violence. He was sure that and love would truth always prevail. He sacrificed his life to help and uplift his countrymen. He realised that his countrymen were suffering hardships under foreign rule. He wanted India to be a free and independent country. He joined the Indian National Congress and fought for Independence. He pleaded with the British rulers to quit India and give her freedom. He was imprisoned several times. In spite of his many sufferings he worked hard and won independence for India. He preached and practised Non-violence, in all his struggles for free India.

He also worked unceasingly, for the uplift of the depressed classes or "Harijans" (as he called them),

He wanted the people to be free from want. He encouraged spinning and weaving. He requested the people to wear only home spun clothes. He also wore only such clothes.

He loved all his fellowmen, irrespective of race, caste or religion. All his actions were governed by the noble principles of truth and love. The whole world praised his actions and called him "Mahatma" or "Great Soul". Indeed he was great and noble. He may be called the "Greatest man of the twentieth century."

Mahatma Gandhi was shot by a fanatic in 1948 just before a prayer meeting. He died immediately with the name of God on his lips. Though the Mahatma is not with us in person, his teachings guide the lives of thousands of people all over the world. The centenary of his birth is being celebrated this year by people all over the world. His name and fame will last as long as the human race exists in this world.

A. Chandra
Grade 9 "A" (Sc.)

My Grand-father

My grand-father lives in Karainagar. I was living in the house next to his for a long time. I was seven years old when I left the village and came to Jaffna for better education. My grand-father is seventy five years old, but he is quite healthy.

He was a teacher at "Karainagar Hindu College." He retired about twenty years ago. Every one in the village knows him and respects him. When I started attending school, he

taught me English and Arithmetic at home.

He walks to Casuarina Beach almost every evening. Sometimes he goes to the library. He visits his friends and relatives too. Many elders go to him for advice. I visit my grand-father during the vacation. He also never fails to visit me whenever he comes to Jaffna. I like my grand-father very much.

Manoranjitham N.
Grade 7 'B'

My Dream

One day I was lying in bed and reading a book on "Space travel". Suddenly I felt a touch on my hand. I turned and to my surprise, I saw Mr. Neil Armstrong by my side. He asked me whether I would like to join him on his trip to the moon. I was happy and readily agreed. He asked me to put on the space suit. Then I followed him to the rocket. I was given a comfortable seat. I felt a little excited when the rocket started

its journey. After a few minutes I wanted to look through the window. I felt giddy and afraid. I closed my eyes and shouted "Ammah." When I opened my eyes I saw my mother by my side. Only then I came to know that I had had a dream. Isn't it a good dream?

Sri Ranjini K.
Grade 7 'A'

Kaithady

My village is Kaithady. It is seven miles from Jaffna and five miles from Chavakachcheri. More than eight thousand people live in my village.

Most of the villagers grow paddy, vegetables, onions and tobacco. The women help the men in the farms. A few girls do weaving.

There are seven schools and four temples in my village. There is no

church. A Deaf and Blind school is run by the Christian mission. There is also a State Home for the Aged. Poor, old people from the Northern Province live here. There are more than two hundred people in this home. We have a government dispensary too. The people in my village are simple and happy.

Anushuya Muthucumaraswamy
Grade 6 'A'

Babuji

Babu-ji is my cousin. He is four years old. His elder brother first called him Babu-ji. He is very talkative and runs about all the time. He asks many questions. He is my father's pet. When he sees my father he is happy. Sometimes he climbs on my father like a squirrel. All of us like to listen to his talk. One day he asked my father why the moon was broken. On another day he went to school with his brother. Babu-ji followed his brother everywhere and all the students

and teachers laughed. When his brother went on the stage, he said to his brother in a loud voice, "Come down or I'll also come up." The whole school knows Babu-ji now. The teachers are very fond of him and talk to him. He does not attend school but goes there sometimes. The teachers give him Ovaltine, chocolates and sweets.

Anushaya Sabanayakam
Grade 5 'A'

My Pet

My pet is a little cat. Her name is Brownie. Her coat is brown and white. Her paws are smooth. I give her milk every day. She waits for me till I come from school.

"Mew". She likes to play with the ball.

She sleeps on my bed. I love my pretty cat and she too loves me very much.

When she sees me she cries "Mew"

Shamina Selladurai
Grade 4 'A'

My Brother

I have a little brother.
His name is "Suthakar".
At Home we call him "Shankar".
He is four years old.
Every morning, when he gets up from bed he calls me.
Then I go to him with sweets or a slab of chocolate.

He is studying at St. Peters' Nursery.

I always dress him for school.
He is very mischievous.
But I like him because he is my only brother.

Uma Muthuthamby
Grade 4 'A'

My School

My school is Hindu Ladies' College.

The name of our Principal is Mrs. V. Arumugam.

There are forty-five teachers in my school.

There are over a thousand students studying in my school.

This is a girls' school.

There is a hostel in my school.

There is a playground in my school.

There is a Hindu temple in my school.

There is a canteen in my school.

My school has classes from Grade I to Grade 12.

Jayasri K.
Grade IV 'A'

My Mother

My mother is a very tall woman. She is very beautiful. She dresses very neatly. Everyday my mother wakes up at five o'clock. She cuts the bread and puts it on the table. After that she wakes me up. At ten o'clock she goes to the market. She comes home at eleven o'clock. She cooks the lunch. She lays the table and she waits until we all come home. When we all

come home she eats lunch with us.

My mother is very good to me. She sews dresses for me. She loves me very much. Every time she goes to market she buys me something. I love my mother very much and my mother loves me too.

Kalaimathy S.
Grade IV 'A'

REPORTS

Report of the G. C. E. A | L Union

Patron :	Mrs. P. A. Jebaratnarajah
President ;	Miss Umadevi Sivapathasundaram
Secretary :	Miss Maheswariamma Sundarampillai
Treasurer :	Miss Sivasothy Pathmanathan

It is with great pleasure that I submit the report of our Union for the year 1968 — 69. Meetings were held regularly during the course of the period and every effort was made to provide opportunities for all the members to participate actively in the proceedings. Speeches, debates, songs, general knowledge and spelling contests were included in the programme and keen interest was shown in all these activities by the members.

We also had the privilege of listening to talks given by Dr. Arulam-palam, Psychiatrist, Jaffna and Mr. S. Magesu, Lecturer, Palaly Training College. Their speeches were both very interesting and instructive and we were very glad to have them address our Union. We are happy to record that a debate was held with Jaffna Hindu College during the course of the year.

Our annual dinner was held early in February 1969 with Professor and

Mrs. K. Kularatnam as our Chief Guests. We are very grateful to them for having come all the way here in reply to our invitation, and helping to make the function a success. We also extend our thanks to the representatives of the Unions of the different Colleges and the other guests who attended the dinner, and the sister unions who sent us invitations to their annual celebrations. Finally, on behalf of the members of our Union, I wish to offer my sincere thanks to our Patron, Mrs. P. A. Jebaratnarajah for her assistance and the keen enthusiasm with which she has guided us at all times. Our thanks are due to the other members of the staff too for their whole - hearted co-operation.

We wish the Advanced Level Union all success in the years to come.

Maheswari Ammal Sunderampillai
Secretary

Report of the G. C. E. O/L Association

Patron : Mrs. Y. Cumaraswamy
President : Kuganeswary Marimuthu
Secretary : Chitra Somasundaram
Treasurer : Sivasundary Somasundaram

The year under review has been a successful one. The enthusiasm shown by the members of the association was very keen. We had meetings every other week. They took the form of speeches, playlets, dialogues, songs, spelling contests and general knowledge quiz. The members showed great interest and enthusiasm in the spelling contests and general knowledge quiz.

Our annual social which was held on the 3rd of November was a great success. Our chief guest was Mr. S. Thambithurai, retired District Judge. We are very grateful to him for

accepting our invitation to be the chief guest.

I must express my sincere gratitude to our teachers for the willing help they gave us to make the occasion the great success it was. I must also thank the members of the association for their co-operation. Finally let me thank our patron Mrs. Y. Cumaraswamy for her advice and guidance.

Chitra Somasundaram
Secretary

இந்து மாமன்ற அறிக்கை

போஷ்கர்:— திருமதி. த. விசுவநாதன்
தலைவர்;— லிங்கசௌந்தரி கனகலிங்கம்
காரியதரிசி:— சந்திரா சிவஞானம்
சனாகாரி:— விமலோதினி லோகநாதன்

அங்கத்தவர்கள்:—

தமிழரசி வேந்தனார்
லலிதாம்பாள் சுப்பிரமணியம்
உமாராணி ஆத்மநாதசர்மா
பிரேமகுமாரி சதாசிவம்
சசீலா நாகலிங்கம்
சிவசுந்தரி சோமசுந்தரம்

சைவநீதி உலகம் எல்லாம் விளங்க கல்லூரி இந்து மாமன்றம் ஆண்டாண்டு வேண்டும் என்றால் சைவ மகளிர் சைவ தோறும் புதுப்புது முறைகளைக் கையாண்டு நெறி முறைகளில் இளமை தொட்டே வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற தென்பதை பயின்றுவர வேண்டும். அதற்கு நமது முதலில் கூற விரும்புகின்றோம்.

இவ்வாண்டிலே நமது சங்கச் சார்பிலே நடைபெற்ற சமய விழாக்கள் பலவற்றைப் பற்றியும் வரிசைக்கிரமமாக எடுத்துக்கூற இங்கே இடம் போதாது. எனினும் சிறப்பாக நடைபெற்ற சில விழாக்களைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடாமலும் இருக்க முடியாது. முதலாவதாக எடுத்துக் கூறவேண்டியது இவ்வாண்டின் முற்பகுதியில் நடைபெற்ற சிவராத்திரி விழாவாகும். அவ்விழாவைச் சிறப்பிக்கும் நோக்கமாக திருவாளர் சண்முகரத்தினம் அவர்கள் பக்கவாத்திய சகிதம் இன்னிசை விருந்தளித்தார்,

சமய குரவர்களுக்காக நாம் எடுத்த விஷயங்களைப் பற்றியும் ஈண்டுக்குறிப்பிட வேண்டும். வழக்கமான ஆராதனைகளும், வழிபாடும் நடப்பது மட்டுமன்றி அறிவுத்துறையிலும் நம் சமய குரவர்களைப் பற்றி அவ்வத் திருநாளில் நமது முன்னேற்றத்தைக் காட்டியும் வருகிறோம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருநாளன்று சித்தாந்த வித்தகர் கயப்பாக்கம் சோம சுந்தரச் செட்டியார் அவர்கள் அரிய தோர் சொற்பொழிவாற்றினார். திருஞான சம்பந்தர் திருநாளன்று நமது கல்லூரி ஆசிரியைகளான திருமதி ஞானசம்பந்தர், திருமதி நடேசபிள்ளை ஆகியோர் சம்பந்தரின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறி விழாவைச் சிறப்பித்தனர். அன்றைய தினம் விசேட பூசையின்பின் மாணவிகளுக்குப் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டது.

நவராத்திரி விழாக்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு சிறப்பும் செம்மையும் பெற்று விளங்குகின்றன. 8-10-1969 அன்று எங்கள் கல்லூரி ஆசிரியையான செல்வி புஸ்பா செல்வநாயகம் அவர்கள் நவராத்திரி விழாக்கள் அனுஷ்டிக்கும் முறை பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார். ஒவ்வொரு வகுப்பும் ஒவ்வொருநாள் திருவிழாவை ஏற்றுக்கொண்டு பக்தி மணம் கமழத் தேவி விரத நாட்களைக் கொண்டாடினர். அவ்வாரத்தில் கல்லூரி மாணவிகளின் கலை நிகழ்ச்சியுடன், கல்லூரி ஆசிரியைகளான திருமதி. சண்முகம், திருமதி. ஜெபரட்ணராஜா, திருமதி. சொக்கலிங்கம், திருமதி. ஞானசம்பந்தர், திருமதி. சிவதாசன், திருமதி. சபாநாயகம், செல்வி. பொன்னுத்துரை ஆகியோர்கள் வாத்திய இன்னிசை விருந்தளித்தனர். ராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தன் அவர்களின் வீணைக்கச்சேரி, ராஜேஸ்வரி கோஷ்டியினரின் மேளக்கச்சேரி, N. K. பத்மநாதன் அவர்களின் நாதஸ்வரக் கச்சேரி, பிரம்ம பூர். வீரமணி ஐயரின் கதாப்பிரசங்கம், கல்லூரி இல்லங்களின் கலை நிகழ்ச்சி, திரு. வடிவேலு அவர்களின் வில்லுப்பாட்டு முதலிய நிகழ்ச்சிகளும் முறையே இடம் பெற்றன. விஜயதசமி அன்று சகல மாணவிகளும் கலைவாணியின் அருள்பெற்று பிரசாதம் உண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

28-11-69 அன்று நாவலர் தினம் கொண்டாடும் முகமாக யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியரான திரு. க. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் நாவலரின் பெருமையையும், சிறப்பையும் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

எமக்கெல்லாம் வேண்டிய ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அவ்வப்போது அளித்து உதவிய ஆசிரியைகளுக்கும், மன்றத்தினருக்கும் நாம் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இவ்வளவும் கூறிய நான் நமது சங்கத்தின் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் சிறப்புடன் நடைபெற எம்முடன் ஒத்துழைத்த எது போஷகரான திருமதி. த. விஸ்வநாதன் அவர்களுக்கு நன்றி கூறவிடின் கடமையினின்றும் தவறியவளாவேன்.

எதிர் காலத்திலும் இச்சங்கம் மேலோங்கி வளர்ந்து பெருமை அடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சந்திரா சிவஞானம்
செயலாளர்.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி விஞ்ஞானக் கழகம் 1969

போஷகர்:—	செல்வி சா, நாகலிங்கம்
உப போஷகர்:—	திருமதி தெ. முத்துக்குமாரசுவாமி
தலைவி:	செல்வி உமாதேவி சிவபாதசுந்தரம்
காரியதரிசி:—	செல்வி மகேஸ்வரி அம்மாள் சுந்தரம்பிள்ளை

சந்திரனில் மனிதனின் முதல் காலடி பதிந்த இவ்வாண்டின்-எமது விஞ்ஞானக் கழகத்தின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும் பணி எனக்குக் கிடைத்ததையிட்டுப் பெருமையும் பெருமகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன். எமது கல்லூரி வெள்ளி விழா நிறைவையும் எமது தேசக்கல்வி நூற்றாண்டு விழாவையும் நாம் கொண்டாடிய இவ்வருடம் நம் கழக அங்கத்தினரின் ஆர்வத்தையும் திறமையையும் வெளிக்காட்டுவதற்கு நல் வாய்ப்பளித்திருக்கிற தென்றே கூறவேண்டும்.

இவ்வருட ஆரம்பத்தில் கூட்டப்பட்ட எமது கூட்டத்தில் செயற்குழு அங்கத்தினர்களாகப் பதின்மூன்று உறுப்பினர் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். இவ்வருடத்தில் இதன்பின் நடைபெற்ற கூட்டங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் பல அங்கத்தினர் பங்குபற்றி விஞ்ஞான சம்பந்தமாகப் பல்வேறு விடயங்களில் உரையாற்றினார்கள்.

இவ்வருடத்தில் நடைபெற்ற வேறு சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டியது கல்விநூற்றாண்டு விழா விற்காகவும், கல்லூரி வெள்ளிவிழா நினைவிற்காகவும் நமது கல்லூரியில் நடாத்தப்பட்ட கல்விக் கண்காட்சியில் எமது கழகம் ஏற்பாடுசெய்த விஞ்ஞானப்பகுதிக் கண்காட்சியாகும். பல பாராட்டையும் பெற்றுக்கொண்ட எமது பகுதிக் கண்காட்சியில் ஐம்பது காட்சிப் பொருட்கள் வரையில் வைக்கப்பட்டன. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க காட்சிப் பொருட்

களில் சில வறணிலத்தாவர சூழல் மாதிரியுரு; தெறிப்புவில், மகரந்தசேர்க்கை ஆகியவற்றின் இயங்கும் மாதிரியுருக்கள்; இராட்சத வானியல் ரேடியோ தொலைநோக்கி, பவோமா மலையில் உள்ள மாபெரும் தெறிப்புத் தொலைநோக்கி ஆகியவற்றின் மாதிரியுரு; சோடியம் குளோரைட்டு சேர்வையின் கட்டமைப்பு மாதிரியுரு ஆகியனவாகும். இக்கண்காட்சிப் பொருட்கள் யாவும் எமது மன்றத்தினரின் ஊக்கமான உழைப்பை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைந்தனவன்றால் மிகையாகாது.

இதைத் தொடர்ந்து வடமாகாண விஞ்ஞான ஆசிரிய சங்கத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட மாபெரும் விஞ்ஞானக் கண்காட்சியில் நாமும் பங்குபற்றி இராட்சத வானியல் ரேடியோ தொலைநோக்கி மாதிரியுருவிற்கு பெளதி கவியலுக்கான இரண்டாம் இடத்தையும், பாசி வில்லைய மாதிரியுருவிற்கு தாவர வியலுக்கான இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்ற பெருமை இக்கழகத்திற்கே சாரும். இதைத்தவிர இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தினர் நடத்திய பாடசாலைகளுக்கிடையிலான விஞ்ஞான அறிவுப் போட்டிகளிலும் எமது மன்ற மாணவர் பங்குபற்றினர்.

எமது கழகத்தின் சிறிய அங்கத்தினர் அதாவது விஞ்ஞானக் கல்வியின் ஆரம்ப நிலையிலுள்ள மாணவர் தமது விஞ்ஞான அறிவு விருத்தியின்பொருட்டு காங்கேசன் துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலை, பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, இரணமடு,

கிரிமலைபோன்ற இடங்களுக்குச் சென்று வந்தனர். வேறு பாடசாலையினர் நடத்திய விஞ்ஞானக் கண்காட்சிக்கும் எமது கழகத்தினர் விஜயம் செய்தனர்.

வேறும் சில உறப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கு நாம் ஆர்வம் கொண்டிருந்த பொழுதிலும் நேரமின்மையால் அதை நடத்த முடியவில்லை என்ற ஒரு சிறு குறை இருந்த பொழுதிலும் மேற்குறிப்பிட்ட பல அரிய நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன எம்மை நிறைந்த திருப்தி

கொள்ளச் செய்வதற்குப் போதுமானதாகவே இருந்தது.

ஆனாலும் எமது ஆக்கத்திற் 5 நன்முறையில் ஊக்குவித்துத் துணைபுரிந்த எமது போஷகர் அவர்கட்கும் மற்றும் நம் கழக ஆசிரியர்கட்கும் இங்கு நம் நன்றியைக் கூறித் திருப்தி கொள்ள முடியாம விருக்கின்றது என்பதே என் முடிவான கூற்று.

மகேஸ்வரியம்மாள் சுந்தரம்பிள்ளை
காரியதரிசி.

சாரணிய அறிக்கை

இவ்வாண்டுக்குரிய பெண்கள் சாரணிய குழுவின அறிக்கையை இம்மலரில் சமர்ப்பிப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இக்கல்லூரியில் இவ்வியக்கம் ஆரம்பித்த காலம் முதல் இன்றுவரை தொடர்ந்து அது தனது அரிய சேவையை ஆற்றிவருகின்றது. மேலும் இக்கல்லூரி மாணவிகள் பலர் ஆர்வமுடன் சாரணியத்தில் தொடர்புகொண்டு ஊக்கத்துடன் சேவைசெய்து வருகின்றார்கள்.

1960 ஆம் ஆண்டு சாரணிய இயக்கத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட லோர்ட் பேடன் பவல் அவர்களின் ஞாபகதினப் பேச்சுப் போட்டியில் செல்வ தமிழரசி வேந்தனார் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளார். அர்ச். தெரேசா கன்னியர்மடம் அச்சு வேலியில் (St. Theresa's Convent Atchuvally) நடைபெற்ற Patrol Leaders and Seconds பயிற்சி வகுப்புக்கு எமது சாரணிய குழுவில் இருந்து ஐந்து பேர் சென்றிருந்தார்கள்.

கல்லூரியில் நடைபெறும் சகல விழாகளிலும் எமது சாரணியக் குழு பங்குபற்றித்

தொண்டாற்றி வருவதோடன்றி வருடாந்த றலி (Rally) யிலும் மற்றும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நடைபெறும் சாரணிய இயக்கத்தினர் பங்குபற்றும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளிலும் தவறாது சமூகம் கொடுத்து சேவைபுரிந்து வருகின்றது.

இவ்வியக்கத்தை நாம் சரியான வழியில் நடாத்துவதற்கு எமக்கு வழிகாட்டியாக இருந்துவரும் திருமதி. இரசநாயகம் அவர்கட்கும், உறுதுணையாக இருக்கும் சக ஆசிரியைகட்கும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவ்வியக்கத்திற்கு ஓர் ஆணி வேராக அமைந்து எமக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வரும் எங்கள் அதிபர் அவர்கட்கும் எமது சாரணியக் குழுவின சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வியக்கம் தொடர்ந்து எவ்வித இடையூறுமின்றிச் சேவையாற்றி எல்லோர்க்கும் ஓர் முன் மாதிரியாக விளங்க வேண்டுமென ஆசிகூறி விடை பெறுகிறேன்.

செல்வி: த. வயித்தி
சாரணிய குழுத் தலைவி.

Games Report

It is my pleasant duty to submit the Games Report for the year 1969.

The Sports Activities began with Marching and Physical Training competitions conducted by the Education Department. I am happy to say that the Squads won the first places in the circuit meet which was held during the first term.

The second term commenced with the District Competitions in Marching and Physical Training and Net-Ball tournaments. We took part in these events but I regret to say that we did not come within the first three.

July dawned with our preparations for the Inter-House Athletic Competitions. The meet was held under the distinguished Patronage of Dr. K. Kanagaretnam on the 23rd of July. There was keen competition as usual, but special mention should be made of the field events, as the performance of the participants was of good standard.

Annaluxumy K. of Luxumy House covered 13 ft 2 ins. the Junior. Long Jump.

Gowrikumari, C. of Rathy House covered 14 ft. 4 ins. the Intermediate Long Jump.

Jeevamalar N. of Rathy House cleared 4 ft. in the Junior High Jump. Kamalavathy P. of Luxumy House cleared 4 ft. 4 ins. in the Intermediate High Jump. Seethaluxumy T. of Rathy House won the 1st place in Junior

Cricket Ball Throw covering a distance of 129 ft 9 ins: Congratulations to them.

Individual championships are as follows:-

Seethaluxumy T. of Rathy House Junior.

Nalinavathy S. of Luxumy House Inter.

Shyamala R. of Saraswathy House Senior.

In the March Past, Luxumy House won the 1st. place and Parwathy House was placed second. There was a hard fight among the houses for the championships.

The results were as follows:

Saraswathy House	1st place	88 points
Rathy	2nd	72
Arunthathy	3rd	71
Luxumy	4th	68
Parwathy	5th	62

Let me offer my congratulations to the champions.

During the third term our school participated in the Inter-school Net-Ball matches which were not a great success.

In conclusion, I extend my thanks to the Principal, the Staff, the House-Mistresses and to the Sports Committee, for their kind Co-operation and sincere assistance, with out which I could not have carried out the Games and Athletic activities successfully.

L. Balasingham
P. T. I.

Report of Saraswathy House for the Year 1969

House Mistress :
House Captain :
Games Captain :
Treasurer :

Miss P. Selvanayagam
Lingasoundary Kanagalingam
Kamalambigai Ratnasabapathy
Vimalothini Loganathan

I have great pleasure in submitting the report of the House for the period under review.

This year we stepped into the field with the full determination of keeping up our athletic record. Our efforts in spite of the keen competition, have been rewarded. We have carried away with pride the Inter House Championship Cup for the Year. This victory was due to the great enthusiasm and keen interest shown by our athletes, who toiled bravely to retain the first place in the Inter House Athletic Meet.

We are very proud of the achievement of Shyamala Ramanathan of the Senior division, who won the individual championship cup.

My congratulations go to Shyamala,

Pushpavathy and Thilagavathy for their splendid performances in the High Jump, Hurdles and the Discus Throw respectively.

Though we failed to emerge Relay champions, we gained first places in most of the group events.

I thank the "Saraswathies" for their wholehearted co-operation. I would be failing in my duty if I did not thank our House Mistress, Miss P. Selvanayagam, the staff members and the office-bearers for their kind help and enthusiastic co-operation in making this year so successful for us. Finally I should like to appeal to "Sarswathies" to keep our colours flying victoriously in the future too.

K. Lingasoundary
Captain

Report of Lakshmi House

House Mistress :
House Captain :
Games Captain :
Treasurer :

Mrs. K. Sivasubramaniam
Gnaneswary Sinnadurai
Kuganambigai Ramupillai
Lingakumary Kanagasabapathy

The performance this year has been a slightly more progressive one than in the earlier years. The members of our house showed more interest both in field and track events. However in spite of all our efforts we were able to secure only the fourth place. I congratulate Nalinawathy S. of the Inter Group and Annaluxmy K. of the Junior Group

for bringing much credit to our house.

Our sincere thanks are due to Our House Mistress Mrs. K. Sivasubramaniam and other members of the staff for their valuable help.

I wish all the members of Luxmy house greater success in the future.

Gnaneswary Sinnadurai
House Captain

Report of Parvathy House

House Mistress :
House Captain :
Vice Captain :
Games Captain :

Mrs. R. Somasegarasundaram
Selvendranee Ponniah
Meenalajani Velupillai
Thayawathy Tharmalingam

The success of Parvathy house in all fields of activity for the year under review has been a very varied one. We have not had any outstanding achievements worthy of being trumpeted. We lost the cup for the March past to Luxmy house. Our heartiest congratulations to them on winning the coveted cup. In athletics too we lost much ground and were placed in the rear. We congratulate Saraswathy house on her splendid performance which placed her first. Saraswathy, who had been Junior champion the previous year, was outshadowed this year.

I must mention here that one of the main causes against our success is the fact that the members of the house do not turn up promptly and regularly for athletic practice. It would be

much more encouraging if the members showed more enthusiasm and perseverance. So wake up, Parwathies and march forward to success !

It is my pleasant duty to thank the house-mistress for her ready guidance help at all times. Let me also thank the other staff-members of Barwathy house for their help and encouragement in all our activities. Last but not not least, a big "thank you" to the other office-bearers and members of Parvathy house without whose willing help, I could not have carried out my duties efficiently.

Let me finish this report by wishing all the Parwathies a happy and successful 1970 !

Selvendranee Ponniah
House Captain

Report of Rathy House

House Mistress :
House Captain :
Treasurer :

Mrs. S. Kanagasabapathy
Nirmala Ganeshamoorthy
Rajeswary Sivaguru

It gives me great pleasure to submit the report of Rathy House for the period under review. It has been one of steady progress, perhaps this is due to the determination of the Rathis to win a place within the first three in athletics and we are proud to say that we succeeded in our aim. Each member of our house

worked with great enthusiasm to march forward in the field of games and sports.

We are proud to say that we were the runners-up at the athletic meet with a difference of one point only. Our congratulations to Saraswathy House on winning the Inter-House-Athletic Champion Cup.

It is my duty to make special mention of K. Gowrikumari, T. See-thaluxumy, K. Tharmadevy, R. Yogaranjiny for scoring many points for the house. We wish them all a bright future.

We also did our best in the academic sphere obtaining many certificates in the oratorical contests, essay competitions and art competitions. We members of Rathy House are trying to follow the saying of Swami

Vivekanandha "Awake, arise and stop not, till the goal is reached".

All our successes are due to the encouragement given so readily by our teachers. We extend our sincere thanks for their service. We hope Rathy House will march forward to more and more success in the course of time.

Nirmala Ganeshamoorthy
House Captain

The Report of the Arunthathy House for 1969

House Mistress :
House Captain :
Games Captain :
Treasurer :

Mrs. Y. Cumaraswamy
Chandra Sivagnanam
Bhawani Ponnampalam
Sivagamasundry Sivapathasundaram

It is with great pleasure that I submit the report of the house for the year under review. This year has not been a very successful one in the field of athletics, but Pushparanee of the Senior Division obtained first place in the Senior High Jump. Our congratulations to her,

on U. N. O. Day. Our congratulations to them both.

Our congratulations to Saraswathy House the Inter - House Athletic Champions and to Rathy House - the runners up.

A number of prizes was won by the house in the art competition Savithiri Ponnambalam obtained the first place in the Elocution contest held on the English Day in our school. Chandra Sivagananam won the first place in the elocution contest held

My sincere thanks to our House Mistress and the other house teachers for the guidance and encouragement they gave us. My thanks are also due to the members of the house for their co-operation.

Chandra Sivagnanam
House Captain

PRIZE WINNERS 1969

Siyawasa Regional Exhibition

Science Section

Physics:

G. C. E. A/L	Umadevi Sivapathasundram Nirmala Sabaratnam Maheswary Ammal Sundrampillai Tharmavathy Tharmalingam	} Radio Telescope	2-nd place
--------------	---	----------------------	---------------

Botany:

G. C. E. A/L	Manogarani Seenithamby Annaluxmi Kathiravelu Nirmala Ganashamoorthy Saratha Manickam Uthayamalar Ponniah	} Capsule of Pogonatum	2-nd place
--------------	--	---------------------------	---------------

Arts Section

Geography:

G. C. E. A/L	Rajarajeswary Ratnam Lingasoundary Kanagalingam	} Igloo & Wigwam	Merit Certificate
--------------	--	------------------------	----------------------

Shell Craft:

Grade 8 & 7	Guneswary Kandaswamy Navaranjani Nagarajah	} Birds	Merit Certificate
-------------	---	---------	----------------------

Tamil:

G. C. E. A/L	U. N. O. Elocution Contest (Regional level) Chandra Sivagnanam—Oratory		1st. Prize.
--------------	--	--	-------------

Essay Competition on the Co-operative Movement in Ceylon

G. C. E. A/L Arts.	Ahilandeswari Paramaswamy		3rd Prize
Grade 8	{ Yasothers Arumugam Arunawathy Arumugam		2nd Prize 2nd Prize

G. C. E, A / Level Results

Science 1968

1. Meenadchy Ratnam

Arts 1968

1. Kamalambigai Sabaratnam
2. Shantamalar Saravanamuthu
3. Rani Subramaniam
4. Sarathambal Thiruvilangam
5. Anandi Nadarajah
6. Gnanambikai Nadarajah
7. Sivasothy Pathmanathan
8. Thanaluxmy Kanagaratnam
9. Lingakumari Kanagasabapathy
10. Mahaluxmidevi Kandiah
11. Rajeswari Kandiah
12. Vethanayagy Kumarasamy
13. Vijayaluxmy Sabaratnam
14. Vimaladevi Ponnuthurai
15. Vijayasaraswathy Velloppillai
16. Kanageswari Kanagasabai.

College Officers—1969

Board of Prefects:

Senior Prefect:	Lingasoundary Kanagalingam Sakunthaladevy Balasingam Selvendranee Ponniah Yasmin Aboosalih Chandra Sivagnanam Vimalothini Loganathan Thavamalar Thambirajah Nirmala Ganeshamoorthy Saratha Manickam Sivagamasundry Sivapadasundram Annaluxmy Kathiravelu Thayavathy Tharmalingam Sivapathasundry Ambalavanar Vasanthakumary Nadarajah.
Games Captain :	Annaluxmy Kathiravelu

House—Mistresses

<i>Saraswathy:</i>	Miss. P. Selvanayagam
<i>Lakshmi:</i>	Mrs. K. Sivasubramaniam
<i>Parwathy:</i>	Mrs. R. Somasegarasundaram
<i>Arunthahy:</i>	Mrs. Y. Coomaraswamy
<i>Rathy:</i>	Mrs. S. Kanagasabapathy.

House—Captians

<i>Saraswathy:</i>	Lingasoundary Kanagalingam
<i>Lakshmi:</i>	Gnaneswary Sinnadurai
<i>Parwathy:</i>	Selvendranee Ponniah
<i>Arunthothy:</i>	Chandra Sivagnanam
<i>Rathy:</i>	Nirmala Ganeshamoorthy

G. C. E. A/L Union

Patron:
President:
Secretary:
Treasurer:

Mrs. A. Nagaratnam
Vimalothini Loganathan
Lingasoundary Kanagalingam
Saratha Manickam

G. C. E. O/L Union

Patron:
President:
Secretary:
Treasurer:

Mrs. Y. Coomaraswamy
Kuganeswary Marimuthu
Chitra Somasundaram
Sivasundary Somasundaram

Religious Association

Patron:
President:
Secretary:
Treasurer:

Mrs. T. Visvanathan
Lingasoundary Kanagalingam
Chandra Sivagnanam
Vimalothini Loganathan

Girl Guides Association

Teachers-in Charge:

”
”

Msss. T. Vaithy
Miss. S. Ramanathan
Miss. Chandrasekarampillai

Brownies

Teachers-in-Charge:

”
”

Mrs. B. R. Thambaiyah
Mrs. J. Kandiah
Mrs. A. Kurunathy

Hostel Union

Patron:
President:
Secretary:
Treasurer:

The Principal
Kamaladevy Subramaniam
Sivapadasundary Ampalavanar
Pathmarani Subramaniam

The Staff 1969 - 70

- Mrs. V. Arumugam B. A. (Madras) Post-graduate Trained.
 Miss. P. Ramanathan B. A. Hons. (Annamalai)
 Mrs. S. Arumugam B. A. (London)
 „ A. Nagaratnam B. A. (London)
 „ S. Balasubramaniam B. A. (Annamalai)
 „ P. A. Jebaratnarajah B. A. (Madras) Dip. Ed. (Ceylon)
 Miss. A. Ratnam B. Sc. (Madras)
 Mrs. P. Vasudevan B. A (London)
 Miss. Y. Vallipuram B. A. (London)
 Mrs. T. Pararajasingam B. A. (London)
 „ Y. Cumarasamy B. A. (Madras)
 „ T. Visuvanathan B. A. (Madras)
 „ S. Gnanasambanthan B. A. (London)
 „ M. Muthuthamby B. A. (Madras)
 „ P. Thurairajah B. Sc. (Madras)
 „ K. Sabanayagam B. A. (Ceylon)
 „ P. Jeganathan B. A. (Ceylon)
 „ B. Sivadasan B. A. (London)
 „ T. Muthucumaraswamy B. Sc. (Madras)
 Miss. P. Selvanayagam B. Sc. (Madras)
 Mrs. R. Shanmugam B. A. (Madras) Teacher Counsellor's —
 „ P. Pararajasingam B. Sc. (Ceylon) [Certificate
 „ A. Thuraisingham B. Sc. (London)
 Miss. S. Nagalingam B. Sc. (Ceylon)
 Mrs. R. Somasegarasundram B. A. (Madras)
 „ I. Dharmarajah B. Sc. (Madras)
 Miss. S. Velupillai B. Sc. (Madras)
 Mrs. P. Sivanandanayagam B. Sc. (Madras)
 „ D. Pathmanathan B. A. (Madras)
 „ S. Somalingam B. A. (Ceylon)
 „ P. Sugunanandan B. A. (Ceylon)
 „ P. Subramaniam Sec. Trd. (Maths) Ist Class.
 „ S. Kanagasabapathy Eng. Teacher's Drawing Certificate.
 „ B. R. Thambiyah 1st Class Sec. Trd. (Arts & Crafts)
 „ G. Sockalingam Ceylon Univ. Diploma in Tamil.
 „ P. Paramanathan Eng. Tr's Certificate Ist. Class.
 „ M. Nadesapillai Ist. Class Tamil Trained.

086045

- .. J. Kandiah Ist Class Tamil Trained.
.. L. Balasingham S. S. C. Eng. & Phy. Trained.
Y. M. C. A. College (Madras)
Miss T. Kandapillai Teachers Certi; in Phycial Ed. (Madras)
Miss. J. Subramania Iyer N. C. O. M. S. Music Teacher's Certi;
Mrs. A. Kurunathy Ist. Class Tamil Trained
.. P. Sivagurunathan Its Class Secondary Trd. Agriculturel
Miss. R. Cader Sp. Trained (Maths) Palay
Miss. T. Vythy Sp. Trained (Craft) Palaly
Mr. V. K. Nalliah Sp. Trained Natana Niketan N. C. O. M. S.
Teacher's Certificate.
Mrs. A. Veerasingam Ist. Class Tamil Trained
.. R. K. Shanmugam Ist. Class Tamil Trained
.. M. Nadarajah Matriculation Service Teacher's Certificate
Miss. S. Ramanathan S. S. C. English
Miss. G. Ponnuthurai Sangitha Vidwan (C. C. K. M) Madras
Miss. K. Sandrasegarampillai Post. Senior Home Science Dip

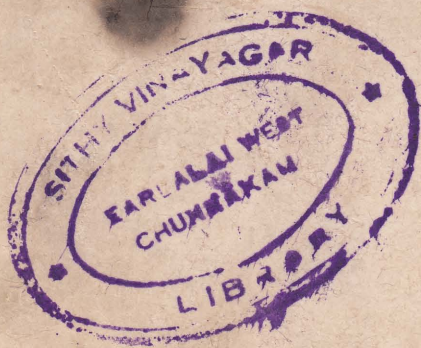
Errata

Page	Contents for	Ambition	read	Ambitions
,,	11 Para 2 for	Voestiional	read	Vocational
,,	11 l. 32 for	s tled	read	settled
,,	13 Title for	The Education	read	Education
,,	15 l. 5 for	Swnbasha	read	Swabasha
,,	51 beneath article	read	Nirmala Ganeshamoorthy,	Grade 12 Sc.
,,	61 l. 10 for	countrymen	read	countrymen
,,	74 Title	Omit 'The' twice		
,,	78 l. 17 for	Msss	read	Miss
,,	17 Para 2	வருகிறான்	read	வருகிறான்
,,	22 Para 1	துளிர் த்த	read	துளிர் த்த.

Errata

Contents for ...
11 ...
12 ...
13 ...
14 ...
15 ...
16 ...
17 ...
18 ...
19 ...
20 ...
21 ...
22 ...
23 ...
24 ...
25 ...
26 ...
27 ...
28 ...
29 ...
30 ...
31 ...
32 ...
33 ...
34 ...
35 ...
36 ...
37 ...
38 ...
39 ...
40 ...
41 ...
42 ...
43 ...
44 ...
45 ...
46 ...
47 ...
48 ...
49 ...
50 ...
51 ...
52 ...
53 ...
54 ...
55 ...
56 ...
57 ...
58 ...
59 ...
60 ...
61 ...
62 ...
63 ...
64 ...
65 ...
66 ...
67 ...
68 ...
69 ...
70 ...
71 ...
72 ...
73 ...
74 ...
75 ...
76 ...
77 ...
78 ...
79 ...
80 ...
81 ...
82 ...
83 ...
84 ...
85 ...
86 ...
87 ...
88 ...
89 ...
90 ...
91 ...
92 ...
93 ...
94 ...
95 ...
96 ...
97 ...
98 ...
99 ...
100 ...

[Faint handwritten marks and scribbles in blue ink, including a vertical line and several small symbols.]